

NELJAPÄEV, 25. MÄRTS 2010

ISTUNGI JUHATAJA: Jerzy BUZEK

president

1. Osaistungjärgu avamine

(Istungjärg avati kell 09.10)

2. Presidentuuri avaldused

President. – Kallid kolleegid! Meieni on jõudnud kurb uudis, et hiljuti lasi ETA maha Prantsuse politseiniku Jean-Serge Nérini. Sellega teadvustame endale, et terrorismi probleemi ei ole veel Euroopas lahendatud. Parlamendi nimel ja enda poolt sooviksin avaldada kaastunnet mõrvatud politseiniku perekonnale. Loodan, et Hispaania ja Prantsuse politsei toob õigusemõistmise ette mitte ainult tapjad ise, vaid ka tapmiseks käsu andnud inimesed.

On veel teine murettekitav uudis: rühmituse Daamid Valges meeleavalduse 30 osaleja vahistamine Kuubas. Daamid Valges on vangistatud opositsiooniaktivistide emad ja naised. 2005. aastal määras Euroopa Parlament rühmitusele Daamidele Valges Sahharovi auhinna. Ühineme täna nende kangelaslike naistega ning mõtleme neile ja nende raskele olukorrale.

3. Euroopa Keskpanga aastaaruanne 2008 – Raport euroala ja riikide rahandust käsitleva 2009. aasta aruande kohta (arutelu)

President. – Järgmine päevakorra punkt on ühendatud arutelu järgneva üle:

– raport Euroopa Keskpanga aastaaruande 2008 kohta – Majandus- ja rahanduskomisjon – (2009/2090 (INI)). Raportöör: Edward Scicluna (A7-0010/2010), ja

– raport euroala ja riikide rahandust käsitleva 2009. aasta aruande kohta (KOM(2009)0527 – 2009/2203(INI)) – Majandus- ja rahanduskomisjon. Raportöör: Sven Giegold (A7-0031/2010).

Edward Scicluna, raportöör. – Austatud president! Viimased kaks aastat on EKPl olnud kindlasti selle loomistest saadik suurimaks väljakutseks rollis finants- ja hindade stabiilsuse järelvalvajana. Minu raport EKP 2008. aasta aruande kohta koostati selles kontekstis.

Raporti tähelepanu keskmes on EKP jätkuv reageering kriisile, selle väljumisstrateegia ettepanekud, euroala suurenevad tasakaalustamatused, ELi finantsarhitektuur ja lõpuks institutsiooni valitsemise ja aruandekohustusega seonduvad küsimused. Loodan, et on leitud tubli tasakaal.

Finants- ja majanduskriis on toimunud kõige hullem majanduslangus 1930. aastatest saadik. Pärast enamikus Euroopas esinenud suhteliselt soodsat majanduskasvu perioodi on enamiku liikmesriikide majandused läbinud kriisitestimiskava, mitte simuleeritud mudeli kaudu, vaid reaajas ning valusalt tõeliste tagajärgedega. Tulemuseks on olnud SKT 0,7% kasv 2008. aastal, millele järgnes kahanemine 4% 2009. aastal. Vahepeal on liikmesriigid terves ELis prognoosinud kasvu väga loidu ja ebahütlast taastumist 2010. ja 2011. aastal.

Enamik liikmesriike kogevad kasvavaid eelarvepuudujääke ja võlgu. Komisjoni 2009. aasta sügisese majandusprognoosi kohaselt oli keskmine eelarvepuudujääk euroalal 6,4% ja riigivõlgade keskmine väärtus 78,2% – näitajad, mis eeldatavasti mõlemad 2010. aastal kasvavad. Kulub aastaid, et need finants- ja majanduskriisist tingitud arvud kriisieelsetele tasemetele naasevad.

Minu arvates on EKP kriisile kaunis hästi reageerinud. EKP esmane funktsioon on hindade stabiilsuse säilitamine. Ehkki oma 4% haripunktis 2008. aasta juunis ja juulis oli inflatsioon kaugel üle EKP isekehtestatud ülemmäärast, on inflatsioonimäärade sellest saadik langenud. EKP on samuti kärpinud järjekindlalt intressimäärasid – haripunkti 4,25% 2008. aasta juunis praeguse määrani 1% 2009. mais, üritades laenuandmist taastada ning Euroopa majandusele hoogu sisse anda.

EKP täiendav roll kriisi ajal on olnud likviidsusassigneeringute laiendamine ebastandardseid meetmeid kasutades. Finantsreanimatsioonita oleks kahtlemata paljude Euroopa kodanike sääste ja pensione hoidvad paljud finantsinstitutsioonid kokku kukkunud.

Muidugi võiks soovitada, et EKP intressimäära kärped ei oleks nii radikaalsed kui need, mida rakendasid sellised institutsioonid nagu USA Föderaalreserv või Inglismaa Keskpang.

Sarnaselt, ehkki EKP ulatuslikud rahasüstid on ennetanud paljude institutsioonide kokkukukkumise, on tegelikkus, et paljud pangad ei ole likviidsust klientidele edasi andnud, iseäranis väikese ja keskmise suurusega ettevõtete kahjuks, kellele majanduse taastumine rajaneb. Selle asemel on paljud pangad kasutanud likviidsust oma positsiooni toetamiseks. Õigustatud avalikku halvakspanu põhjustades on see võimaldanud neil ka preemiaid maksta.

Samuti ei saa ma jätta kiiresti viitamast poliitilistele reageeringutele, mida praegustele eelarvepuudujääkidele vaja on, mis on teema, mida ümbritseb palju segadust ja mis nõuab õigeaegset ja otsustavat tegutsemist.

Nagu eelmised raportöörid, arvan ka mina, et selle parlamendi ja EKP dialoog konstruktiivne ning areneb positiivselge. Ehitada tuleks sellele. Minu arvates peaks olema parlament tihedamini kaasatud EKP juhatuse liikmete – sealhulgas EKP järgmise presidendi – ametisse nimetamisse, järgides pretsedenti, mille hiljuti lõi institutsiooni asepresidendi ametisse nimetamisel rakendatud menetlus.

EKPl on Euroopa Parlamendi kaudu aruandekohustus Euroopa kodanike ees. Peame seda aruandekohustust tugevdama. Eelkõige on kriis näidanud, et reguleerimata jäetud turud ei lähe alati ise korda ning kalduvad süsteemsele riskile. Sellel põhjusel on oluline toetada ja lõpetada ulatuslik kogum ELi finantsarhitektuuri reforme ja iseäranis asutada Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, organ, mille eesmärk on toimida valvekoerana, kes annab aegsasti hoiatusi ebastabiilsuse süsteemsete riskide kohta finants...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtja)

Sven Giegold, raportöör. – (DE) Austatud president! Raport 2009. aasta iga-aastaste euroala ja riiklikku rahandust käsitlevate märkuste kohta koostati ajal, kui euroala seisis silmitsi tohutute väljakutsega ning see periood ei ole veel lõppenud.

Majandusolukord tekitab suurt muret Euroopa kodanikele ja meile kõigile. Seekord kinnitas majandus- ja rahanduskomisjon raporti heaks äärmiselt koostöövalmis vaimus ja suure enamusega. Sooviksin tutvustada raportit sellisel foonil. Ühest küljest on väga selge nii asjakohasest komisjoni ettepanekust kui ka soovitustest, mida parlament ning majandus- ja rahanduskomisjon siin täiskogu istungil tutvustavad, et majandusolukorda peab stabiliseerima. Teisest küljest on kasvunäitajate kerge taastumisega teatava stabiilsustaseme saavutanud kriisil alanud teine faas, mida esindavad tohutud riigieelarvete puudujäägid. Tegemist on hinnaga, mille peame kriisist väljumiseks tasuma. Raporti sõnum on selles suhtes väga selge. Peame naasma võimalikult pea stabiilsuse ja kasvu paktis valitud rajale. Me ei saa antud tasemel võlgu oma lastele ja lastelastele edasi pärandada.

Raportis aga seisab samuti väga selgelt kirjas, et stabiilsuse ja kasvu pakti eeskirjadest ei piisa. Euroala täiustatud koordineerituse tarbeks vastavaid meetmeid ei ole ning oluline on lahendada tasakaalustamatused euroala piires ning suurendada eelarve- ja fiskaalpoliitika koordineeritust.

Need, kes euroalal nende valdkondade eest vastutavad, on nüüd silmitsi olulise väljakutsega leida probleemidele vastutustundlik lahendus. See tähendab, et välistatud on, et iga riik jätkaks kolkaliku poliitika foonil oma individuaalsete eesõiguste nõudmist. Komisjonil iseäranis ja samuti euroala riikidel on tohtu vastutus olukorras vajalike meetmete kasutuselevõtu eest. Sooviksin selles suhtes meie ettepanekud lühidalt kokku võtta.

Esiteks on meil tarvis tulemuslikke abivahendeid majanduslikuks koordineerimiseks. Teiseks tuleb teha lõpp euroala struktuurilise sõltuvusele piiratud ressurssidest. Me ei saa lubada endale uuesti majanduslangusse sattumist järgmine kord, kui nafta ja ressursside hinnad tõusevad, mis on juba juhtumas. Kolmandaks on oluline, et kriisi järel finantsturgusid tulemuslikult reguleeritaks. Näeme aga hetkel, kuidas üksikud liikmeriigid tagavad, et isegi kesksed ametiasutused, nagu järelevalveorganid, ei tee mõistlikke ettepanekuid. Neljandaks on vastuvõetamatu, et seda liiki kriisis ei ole tähelepanu keskmeks sotsiaalse ühtekuuluvuse eesmärk, vastupidiselt Euroopa Liidu väärtustele. Selle asemel eeldatakse üksikutelt liikmesriikidelt naeruväärsete intressimäärade kasutamist, et oma võlgu finantseerida. Just seepärast nõuame raportis eurovõlakirjade või sarnaste meetmete rakendamist, et nõrgemaid liikmesriike solidaarsuse kaudu aidata. Kõige olulisem on, et

fiskaalpoliitika vajalikke muutusi ei tohi teha kollektiivse ostujõu arvelt. Lihtsaim lahendus, mis lubaks meil selles valdkonnas tublisid edusamme teha, on tulemuslik koostöö maksude vallas.

Lõpuks ometi peab komisjon kiiresti välja tulema ettepanekutega ettevõtete ühtse konsolideeritud tulumaksubaasi osas. Raport nõuab samuti ettevõtete tulumaksu puhul riigipõhise aruandlussüsteemi rakendamist. Palume teil vastava ettepaneku esitada. Üldiselt peab maksukoostööl olema maksukonkurentsi suhtes eesõigus, iseäranis Mario Monti tehtava töö ja siseturu taastamise kontekstis. Meil on tarvis välja tulla tulemuslike ettepanekutega, nii et me ei tuleks kriisist välja veel suuremate võlgadega. Liikmesriikidevaheline tugev majanduskoostöö aitab meil tagada, et me ei jäta endast lastele võlgu maha, vaid hoopis euroala, kus riigid teineteisega konkurentsisis allajäämise asemele koostööd teevad.

Jean-Claude Trichet, *Euroopa Keskpanka (EKP) president*. – (DE) Austatud president! Head kolleegid! Mul on hea meel siin teiega Euroopa Keskpanka 2008. aasta aruandega seoses olla.

Läinud aasta parlamendivalimiste tulemusel on selle aasta arutelu kaua edasi lükatud. Ent see annab mulle võimaluse praegusest olukorrast arutelu lõpus rääkida.

(FR) Austatud president! Nagu teate, tervitab Euroopa Keskpank väga lähedasi sidemeid parlamendiga, mis muu seas ületavad kaugelt asutamislepingus sätestatud kohustusi. Aastate jooksul oleme rajanud väga viljaka dialoogi ning ütlesin, et äsja Edward Scicluna ja Sven Giegoldi käest kuulnud oivalised raportid on selle täiendavaks tõenduseks.

Annan täna oma avalduses põgusa ülevaate varasematel aegadel täheldatud majandusarengutest ning Euroopa Keskpanka rakendatud rahanduspoliitika meetmetest. Seejärel käsitlen mõnda resolutsiooni ettepanekus tõstatatud momenti ja ütlen mõne sõna praeguse olukorra kohta.

Esmalt läinud aasta majandusarengutest ja rahanduspoliitikast. 2009. aastal, nagu ütles väga sõnaosavalt Edward Scicluna, toimus Euroopa Keskpank keskkonnas, mida tulevased majandusajaloolased kirjeldavad tõenäoliselt kui arenenud majanduse jaoks Teisest maailmasõjast saadik kõige raskemat.

2008. aasta sügise finantskriisi sügava intensiivistumise järel algas 2009. aasta kogu maailmas majandustegevuse jätkuva sünkroniseeritud vabalangusega. Kuni umbes läinud aasta aprillini langes majandustegevus kuust kuusse. Sellel perioodil oli usalduse säilitamiseks ülioluline kaubamärk – ja tegemist oli EKP kaubamärgiga – võime teha koheseid ja erakordseid otsuseid, mis olid hädavajalikud, jäädes samal ajal järgalt seotuks meie esmase eesmärgiga säilitada keskpikas perspektiivis hindade stabiilsus.

Üleüldiselt oleme kindlad, et meie mittestandardised rahanduspoliitika meetmed, mida kollektiivselt teatakse tõhustatud krediitdotoetusena, on euroala majandust hästi teeninud. Need on toetanud finantsturu toimimist, aidanud kaasa finantseerimistingimuste paranemisele ning võimaldanud krediidil paremini reaalmajandusse voolata kui seda oleks olnud võimalik saavutada üksnes intressimäära kärpete kaudu. Enamalt jaolt on pangad andnud järsult madalamaid EKP põhiintressimäärasid edasi majapidamistele ja ettevõtetele.

Lähtutud on põhimõttest, et kui olukord normaliseerub, toob meetmete säilitamine vajalikust kauem riski, et finantsturu osaliste käitumist muudetakse soovimatul moel, ning me ei soovi sõltuvust tekitada.

Just seepärast hakkasime 2009. aasta detsembril järk-järgult kaotama oma erakordseid likviidsusmeetmeid, arvestades paranemist finantsturgudel. Iseäranis vähendasime pikemaajaliste refinantseerimistingimuste arvu, sagedust ja tagasimaksetähtaega. Oleme samal ajal vähemalt selle aasta oktoobrini pühendunud täielikult vastutuleliku likviidsustoetuse säilitamisele euroala pangandussüsteemi jaoks.

EKP nõukogu on arvamusel, et praegune rahanduspoliitiline strateegia on kohane ning et inflatsiooniootuste jätkuv tugev ankurdamine töötab hindade stabiilsuse osas keskpikas perspektiivis head.

Lubage mul nüüd käsitleda paari teemat, mida resolutsioonis tõstatate ja mida mainiti raportis.

Aruandekohustuse ja läbipaistvuse küsimustes hindame väga korrapärast dialoogi Euroopa Parlamendiga ning konstruktiivset vaimu, milles vahetust teostatakse.

Tervitan seetõttu majandus- ja rahanduskomisjoni korduvat toetust meie kvartaalsele rahandusdialoogile. Minu arvates, nagu seda jällegi ütles väga sõnaosavalt raportöör, on meil aruandekohustus Euroopa inimeste ees, mis tähendab parlamenti.

Peame EKPd maailma üheks kõige läbipaistvamaks keskpangaks. Meie tava pidada pressikonverentse vahetult iga kuu pärast nõukogu rahanduspoliitika teematist koosolekut on jätkuvalt teed rajav algatus, mida

sõsarettvõtted veel järele teinud ei ole. Oma kõikehõlmava sissejuhatava avalduse väljaandmisega reaajas selgitame poliitilisi otsuseid ja neid ajendavat mõttekäiku.

Kriisi ajal, nagu teate, oleme veelgi intensiivistanud oma kommunikatsioonijõupingutusi ning seeläbi aidanud tasandada finantsturu reaktsioone, et luua usaldust ja rajada taastumisele vundamenti.

Olete palunud EKP seisukohti krediidiriski vahetustehingute (CDS) taoliste abivahendite arvelduskoja rajamise osas euroalal. Sooviksin öelda, et euros väljastatud CDS-turgude robustsus on valuuta juhtimise ja euroala finantsstabiilsuse osas eurosüsteemile vahetult oluline.

Kesksed vastaspoole arvelduskojad on väga olulised mitte ainult läbipaistvuse saavutamise, vaid ka riskide mitmekesistamise ja jagamise ning ülemääraste riskide võtmise stiimulite vähendamise seisukohast. Teatavaid finantsvahendeid, mis võeti kasutusele riskide maandamiseks, ei tohiks kuritarvitada spekulatsiooniks. Seadusandjatel peaks olema võimalik teostada võimaliku rikkumise tulemuslikke uurimisi ning mulle näib, et oleme vägagi kooskõlas parlamendi huvidega.

Lubage mul öelda paar sõna keerulistel aegadel EMUle avaneva väljavaate kohta. Majanduse taastumine toimub, kuid see ei tähenda, et kriis on läbi. Esiteks teame, et taastumise tempo on ebaühtlane ja me ei saa välistada vastulööke.

Teiseks seisame ikka veel silmitsi arvukate väljakutsetega meie finantssüsteemi reformi osas. Rahandus peab etendama meie majandustes konstruktiivset mitte hävitavat rolli. Taolise rolli kindlustamiseks on meil ikka veel tarvis finantssüsteemide toimimist oluliselt täiendavalt tõhustada.

Seni on keskendatud palju tähelepanu pangandusvaldkonnale. Tulemuslikud reformid peavad samuti väga tähelepanelikult mittepankadest finantsinstitutsioone ning korraldust ja toimimist. Meil on tarvis kujundada mehhanismid ja stiimulid, mis kindlustaks, et rahandus ei kaotaks destruktiivsel moel juhitavust, nagu just enne kriisi.

Meil tuleb tõrjuda süsteemseid häireid, mis tekitavad Euroopa inimeste jaoks majandusraskusi. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu rajamine, mille tarvis parlament hetkel õigusakte läbi vaatab, on osa õigest reageeringust sellele väljakutsele.

On teisi väljakutseid, millega Euroopa majandus silmitsi seisab. Need väljakutsed on seotud riikliku rahandusega, nagu jällegi raportöör rõhutas, ning riikliku finantstervisega.

Euroopa majandus- ja rahaliidus on selge vastutusalade jaotus. Selle vastutusalade jaotuse osas võivad kõik loota EKP pühendumusele säilitada euroalal tervikuna keskpikas perspektiivis hindade stabiilsus.

Lähtuvalt meie läinud aasta prognoosidest selleks aastaks kujuneb meil selle aasta lõpuks, pärast 12 aastat euro kasutamist, inflatsiooni aastaseks keskmiseks 1,95%. See on kooskõlas meie määratlusega hindade stabiilsusest: vähem kui 2%, kuid 2% lähedal.

EKP pühendumus, strateegia ja varasemad tulemused on kooskõlas. Euroopa majandus- ja rahaliidu latus toimimine ei rajane ainult raha-, vaid ka majandusliidul. Liikmesriikide tasandil poliitikakujundajad peavad säilitama riikide rahanduse usaldusväärsuse ja majanduste konkurentsivõime.

Praegustes oludes, kus Euroopa seisab silmitsi pöördeliste otsustega, on olulisem kui ealeski varem tunnistada, et õitsev liit nõuab kõigilt otsustavat tegutsemist. Rahaliit on Euroopas minu arvates kaugelt enam kui rahanduslik kord. See on ühise saatusega liit.

(Sõnavõtja lisas prantsuse ja saksa keeles: „Jagame ühist saatust.”)

Selline saatus on meie ühiseks hüvanguks ja kujutab meie asutajate nägemust. Rahaliit ei ole küsimus mugavusest. See kuulub pärast Teist maailmasõda alanud Euroopa inimeste integreerumise üldisse protsessi.

Minu arvates kujutame Euroopas saavutatut tegelikust väiksemana. Tihti oleme liiga varmad arvustama oma institutsioone ja protsesse. Kuid üldiselt on need toiminud hästi, isegi kõige raskematel aegadel. Olen kindel, et Euroopa institutsioonid ja protsessid on finantskriisi ajal tulemuslikuks jäänud.

Oleme siinpool Atlandi ookeani vältinud Ameerika Ühendriikides 2008. aasta septembris alanud dramaatilisi sündmusi. Just selles kontekstis hindan euroala liikmesriikide eesmärki, mille nad võtsid endale Euroopa Ülemkogu eelmise kohtumise puhul, rakendada vajadusel euroala finantsstabiilsuse kaitsmiseks otsustavaid ja koordineeritud meetmeid.

Sooviksin samuti kasutada Euroopa Parlamendi ees viibimist, et kirjeldada, mida juba esmaspäeval kuulamisel majandus- ja rahanduskomisjoni ees mainisin. EKP nõukogu kavatsus on säilitada krediitdükünise alampiir investeerimisreitingu (BBB-) tagatisvara puhul 2010. aasta lõpust kauem. Võtame paralleelselt 2011. aasta jaanuarist kasutusele turuväärtuse allahindluste astmestiku, mis jätkab eurosüsteemi adekvaatset kaitsmist. Esitame tehnilised üksikasjad raportis EKP nõukogu otsuste kohta meie järgmisel kohtumisel 8. aprillil.

Lubage mul kokkuvõtte teha! Ühisraha kasutuselevõtmine vaid kümne aasta eest kujutab minu arvates senise Euroopa integratsiooni – Euroopa rahu ja õitsengu tagava protsessi – suurimat saavutust.

Üleilmne finantskriis on toonud värskeid väljakutseid, millele Euroopas vastu astunud oleme. Meie rahaliit ja väga lähedased ühtse turu sisesed sidemed kõikide ELi liikmesriikide majandustega on ennetanud seda, et kriisile lisanduksid rahakriisid, nagu läks 1990. aastate alguses.

Täna seisab Euroopa silmitsi täiendavate pöördeliste otsustega. Meie ühine ülesanne on jätkata rahu ja õitsengu kindlustamist, muuta meie liit elamiseks ja töötamiseks veelgi ahvatlevamaks kohaks.

Selleks on meil tarvis tugevdatud järelevalvet, nagu jällegi raportöörid ütlesid, ning tugevdatud koostööd. Meil on samuti tarvis taaselustada ühise eesmärgi tunnetus, ühised ideaalid, mis motiveerisid meie asutajaid. Nende püüdlused olid tulevikku suunatud ning kõik, mida tänases maailmas näeme, kinnitab nende läbinägelikkust.

Olli Rehn, komisjoni liige. – Austatud president! Kõigepealt sooviksin tänada teid 2009. aasta iga-aastaste euroala käsitlevate märkuste arutamise võimaluse eest. Oma iga-aastaseid märkusi koostades teadsime, et valitud küsimused on aktuaalsed. Hiljuti oleks need aga võinud mõneti liiga aktuaalseks muutuda.

Lubage mul õnnitleda mõlemat raportööri, Edward Sciclunat ja Sven Giegoldi, oivaliste raportite puhul! Euroopa Keskpanka sõltumatuse austamiseks keskendun Giegoldi raportile, mis annab väga olulise panuse praegusele arutelule euroala majandusliku koordineerimise ja majandusliku juhtimise üle.

Minu arvates on majandus- ja rahanduskomisjonis Giegoldi raportile ilmutatud toetus tunnistuseks tema lähenemise ja teemade asjakohasusest ning tasakaalust. Olen täielikult nõus Jean-Claude Trichet'ga, et euro ei ole ainult tehniline rahanduslik kord, vaid pigem Euroopa Liidu poliitiline tuumikprojekt, mida peab kaitsma ja arendama praeguse Euroopa vaimus, iseäranis täna ja homme, kui Euroopa Ülemkogu väga kriitilisel hetkel kokku tuleb.

1999. aastast saadik on euroala olnud peamiselt majandusliku stabiilsuse ala. See on kaitsnud meie kodanikke majanduskeeriste eest. 2008. aasta lõpust on euro saanud aga ränga hoobi üleilmselt finantskriisilt. Hoolimata majanduse elavdamise poliitikatest ja tugevatest fiskaalstiimulitest, on finantsturud jätkuvalt kõikuvad ning ebakindluse tase erakordselt kõrge. Hiljutised lained turul on euroala finantsstabiilsuse ja majandusliku juhtimise tõsiselt proovile pannud, eriti seoses Kreekaga.

Sooviksin öelda, et Kreeka on nüüd graafikus, et täita tänavune eesmärk vähendada puudujääki 4% pärast julgeid ja veenvaid meetmeid, mille kasuks Kreeka Parlament selle kuu alguses otsustas ja mis nüüd jõus on. See hetk võib kujutada tõepoolest pöördepunkti Kreeka eelarveajaloos ning majanduslikus arengus.

Ei Kreeka ega euroala ei ole aga veel täielikult pääsenud, kuna euroala finantsstabiilsuse osas on ikka veel muresid. Seetõttu on komisjon ergutanud euroala liikmesriike tugevalt tegema poliitilist otsust mehhanismi üle, mis kindlustaks finantsstabiilsuse euroalal tervikuna, mehhanismi üle, mille saaks vajadusel kiiresti käivitada vastavalt asutamislepingule ja selle tagatismeetmete klauslile, ilma et neid mehhanismi automaatselt sisseehitatud oleks.

Meie poolt võin teile kinnitada, et komisjon on valmis kehtestama taolist koordineeritud ja tingimusliku abi Euroopa raamistikku, mida saaks vajadusel ja soovi korral kasutada. Teeme tihedalt ja intensiivselt koostööd euroala kõikide liikmesriikide ning EKPga, et saavutada sel nädalal taoline lahendus Euroopa Ülemkogu kontekstis.

Ometi on meil lisaks vahetule kriisijuhtimisele tarvis vaadata, kuidas sarnaseid olukordi tulevikus vältida saaks, nii et meil ei oleks kunagi uuesti Kreeka juhtumi taolisi juhtumeid. Kreeka kriis on näidanud vajadust tõhustatud majandusliku juhtimise järele. Seda on juba tunnustatud ja õiguslik alus tagati Lissaboni lepinguga. Seetõttu koostame hetkel ettepanekuid Lissaboni lepingu artikli 136 rakendamiseks ning komisjon teeb lähinädalail ettepaneku majanduspoliitika tõhustatud koordineerimiseks ja riikide tugevdatud järelevalveks.

Nagu Teie, Sven Giegold, lõigus 28, kahetseme ka meie valitsuste vaheliste siduvate kohustuste puudumist, millega jõustada koordineerimist euroalal. Seetõttu on tarvis integreeritud ja ettepoole vaatavat

poliitikameetmetele ja selgele operatiivkorraldusele keskendatud lähenemisviisi. Eelkõige on meil tarvis ennetada jätkusuutmatuid eelarvepuudujääke ning seetõttu on meil vaja suuta paremini seirata euroala liikmesriikide keskpikki eelarvepoliitikaid. Meil on tarvis väljastada liikmesriikidele parandusmeetmete rakendamiseks laiemaid ja rangemaid soovitusi.

Samuti saame paremini ära kasutada olemasolevaid abivahendeid. Nõukogul on võimalik adresseerida soovitusi liikmesriikidele, kelle majanduspoliitikad riskivad majandus- ja rahaliidu nõuetekohase toimimise ohtu seadmist. Seda on varem kasutatud, tõenäoliselt liiga harva. Uue Lissaboni lepinguga, lähtuvalt artiklist 21, võib komisjon sarnaseid varajasi hoiatusi vahetult liikmesriigile väljastada. Tegemist on millegagi, mida peame tegema, et aidata liikmesriikidel palju varem tekkivate majandusprobleemidega tegelda.

Kuna tundub, et mängin lisaajal, jätkan makromajanduslike tasakaalustamatuste teemal sõnavõttu kokku võttes. See on tugevdatud majandusliku juhtimise teine tuumikelement. Enamalt jaolt jagan selles suhtes raportööri vaateid.

Kokkuvõtteks tahan vaid öelda, et finantskriis on näidanud karmilt, et möödunud kümnendite pidevat majanduskasvu ei saa enesestmõistetavaks pidada. Täna võib halvim möödas olla. Majanduse taastumine on nüüd käimas, kuid on ikka veel habras ega ole isetoimiv. Töötus ei ole paranenud. Sama käib riikide rahanduse tasakaalustamise kohta, mis on jätkusuutliku kasvu eelduseks. Ükskõik kui olulised fiskaalstiimulid majanduse taastumise jaoks ei olnud, on kaks aastat kriisi hävitanud üle 20 aasta riikide rahanduse tasakaalustamist.

Need pilved heidavad lähiaastatel meie majandusmaastikule varju. Peame andma endast parima, et taevas selgineks ning kasv taastuks. Seetõttu ei ole praegu tõepoolest aeg tavapäraseks tegutsemiseks. Aeg on hoopis tempomuutuseks, et soodustada jätkusuutlikku arengut ja töökohtade loomist.

Sophie Auconie, *fraktsiooni PPE nimel.* – (FR) Austatud president! Head kolleegid! Lubage mul esmalt õnnitleda ja tänada raportööri, Sven Giegoldi, kes on esitanud kvaliteetset tööd ning ilmutanud valmidust kuulata teiste fraktsioonide raportööre.

See raport, Euroopa Parlamendi reageering Euroopa Komisjoni iga-aastastele euroala ja riiklikku rahandust käsitlevatele märkustele, on analüüsise ja ettepanekute poolest rikas. Muidugi märgib seda suuresti 2009. aasta suursündmus, majandus- ja finantskriis, mis on kahtlemata kõige tõsisem kriis, millega Euroopa Liit loomisest alates silmitsi on seisnud.

Olen saanud kriisist kaks õppetundi. Ühest küljest on näidanud majandus- ja rahaliit oma kasulikkust. Euro, stabiilne ühisraha, on etendanud tõelise rahandusliku kilbi rolli. Euroalasse kuulumine on võimaldanud enam kui ühel riigil vältida riiklikke rahade devalveerimist, mis oleks kriisi tagajärgi täiendavalt hullemaks teinud. Euroala on seetõttu ahvatlevamaks muutunud, nagu nähtub Islandi juhtumist.

Lisaks sellele on EKP teostatav aktiivne ja paindlik rahanduspoliitika, likviidsete vahendite süstete suurendamine krediitdiasutustele, etendanud Euroopa pankade pinnal hoidmises olulist rolli.

Seega on esimene õppetund, et ehkki ütleme tihti, et Euroopa rajati kriisidele, on praegune näidanud, et majanduslik Euroopa on samal ajal nii tulemuslik kui ka vajalik.

Sellest tuleneb teine õppetund, mis on, et peaksime tugevdama Euroopa majanduslikku juhtimist. Täna on rahanduspoliitika ainuke tõeline Euroopa majanduspoliitika. Eelarvepoliitikate koordineerimine on piiratud. Ent euroala, mis – nagu antud raportis jällegi mainitakse – peaks integreerima Euroopa Liidu kõiki liikmesriike, peab kehtestama tulemusliku juhtimise majanduspoliitika kõikides tahkudes.

See peab algama makromajandusliku ja lisaks ka finantsseirega, millegagi, millega usinalt Euroopa Liidus töötame. Seda tuleb edendada stabiilsus- ja kasvupakti raames eelarvekoordinatsiooni tõelise abivahendina. Praegusel kriisiajal on tulu oluline langus, elavdamiskava raames rakendatud stiimulimeetmed ja majanduslike stabilisaatorite toimimine tinginud liikmesriikide eelarvebilansside halvenemise.

Riikliku võla vähendamine on jätkuvalt fundamentaalne kohustus, kuna puudutab meie laste tulevikku. Olgem ranged, ent olgem ka leidlikud! Mõelgem uue Euroopa eelarvepoliitika üle, mõelgem eurovõlakirjade üle ja olgem julged Euroopa majanduslikul juhtimisel!

Liem Hoang Ngoc, *fraktsiooni S&D nimel.* – (FR) Austatud president! Head kolleegid! Sven Giegoldi raport on iseäranis oluline, arvestades praegust makromajanduslikku arutelu. Raport on seda olulisem, arvestades asjaolu, et autor on Euroopa Parlamendi Saksamaa liige, kes soovis juhtida eurooplaste tähelepanu moonutatud

tagajärgedele, milleni euroala riikide jaoks ühtse rahasüsteemi tööjõukulude vähendamise Saksamaa strateegia viis.

Saksamaa valitsus on tegelikult tirimas euroala ja tervet Euroopa Liitu kahjulike makromajanduslike tagajärgedega üldisesse palkade deflatsiooni. Iseäranis kooskõlas struktuurifondide ja piisavate eelarveressursside puudumisega ja olles silmitsi devalveerimise võimatusega, on jooksevkonto puudujäägiga riikidele määratud vastupanemiseks kohustus palku kärpida ning oma sotsiaalkindlustussüsteemi ulatust vähendada.

Tulemuseks on esiteks sisemise nõudluse aeglustumine, mis on alates 2008. aasta teisest kvartalist tinginud negatiivset kasvu, ja seda isegi enne likviidsuskriisi algust. Teiseks näeme isikliku võla kasvu tagasihoidlike sissetulekute ja vahenditega majapidamistel, mille ostujõud enam ei kasva. Nende võlga elamute soetamiseks toitis terve vabastatud finantsmasinavärk Hispaanias, Ühendkuningriigis ja Iirimaa katastroofiliste tagajärgedega, mida oleme näinud kõrge riskitasemega laenude turu kriisis.

Kallid kolleegid! Komisjonis arutelusid kuulates näis oluline arv Euroopa Parlamendi liikmeid kriisi õppetunde unustavat. Kriis on kaugel meie seljast. Praegune taastumine on seda hapram, arvestades asjaolu, et Euroopa jätkab palkade deflatsiooniga ning komisjon, aga ka eurogrupi president ja Euroopa Keskpanga (EKP) president – keda kuulsime esmaspäeval – kutsuvad liikmesriike enneaegselt rakendama väljumisstrateegiaid, mis on võrreldavad tõeliste eelarvepoliitika karmistamise kavadega.

Nendel poliitikatel on oht kasv juba eos tappa, kui see on vaevalt uuesti positiivseks muutunud, ehkki tootmisvõimsuse kasutusastmed on jätkuvalt madalad. Poliitikad ei vähenda puudujääke Kreekas, Hispaanias ja mujal, kuna ka oodatud maksutulu jääb sellest omandamata. Need suurendavad tööpuudust ja toidavad sotsiaalseid pingeid.

Giegoldi raporti panus on, et see juhib tähelepanu mõnede neist makromajanduslikest tasakaalustamatustest. Kahjuks keeldub lõplik versioon, mida muutsid Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon ja Euroopa Demokraatide Liberaalide Liidu fraktsioon, palkade deflatsiooni hukka mõistmast. Ent tervikuna võib olla Sven Giegoldi käivitatud arutelu kasulik ajal, mil kriisi tõttu kahtluse alla sattunud neoliberalistlik dogma on parlamendis, nõukogus ja komisjonis uuesti jõus.

Ramon Tremosa i Balcells, fraktsiooni ALDE nimel. – (ES) Austatud president! Kõigepealt sooviksin õnnitleda raportööri Edward Sciclunat, kes teab palju keskpankadest, ja Sven Giegoldi. Oleme pikalt nendega arutlenud ja lõpuks leppinud kokku paljude kompromissmuudatustepanekute suhtes.

Sooviksin teiega täna eurost rääkida. Sooviksin juhtida teie kõigi tähelepanu sellele, et olen poliitikas uus: alles üheksa kuud tagasi pidasin Barcelona Ülikoolis makromajanduse loenguid. 2008. aastal elasin perega akadeemilistel põhjustel Londonis ning olin vahetult tunnistajaks naela järsule 30% langusele mõne nädalaga. Äkitselt olid kõik mu inglise kolleegid muutunud vaesemaks ning nael ei ole tänini toibunud. Naela languse ulatust arvestades ei taha ma isegi kujutleda, mis peseeta väärtus täna oleks, kui meil seda veel rahakotis oleks.

Need kaks aastat kohutavat üleilmset majanduskriisi on näidanud, et euro on meid kindlalt stabiilsusse ankurdanud. See on tegelikult täna ainuke suurem lääne raha, mis ei ole kasutajaid vaesemaks teinud.

Euro on olnud kindel sadam üleilmsete finantskeeriste tohutute lainete eest, kui riigi teenistuses Briti finantsisti David Marshi meeliliigutavat kujundit laenata. 12 kuud tagasi avaldas see lugupeetud riigi finantsist, kes oli aastaid olnud veendunud euroskeptik, eurot kiitva raamatu, tunnustades selle edukust ja seda kui tulevast üleilmset raha.

Hetkel ei ole euro kriisis: ühise raha raskusi põhjustavad teatud liikmesriikide eelarvekriisid. Euro on särav näide rahaliidust, mida uurivad ja imetlevad Hiina, India, Brasiilia ja Venemaa majanduseliidid. Euro ei kujuta riski Vahemeremaade majandustele. Euro on võimalus nende majanduste alaliseks integreerimiseks Kesk-Euroopa riikide tublide reformivate ja täiustatud tavadega.

Täna arutatav raport sisaldab karmi kriitikat riikliku sekkumise aadressil Hiina valuutasse. Selle kunstlik devalveerimine on põhjustanud tohutute üleilmsete tasakaalustamatuste tekke, mis on üheks kriisi põhjustest.

Meie euroalal ei tohi enim eksportivaid riike karistada. Finantskriiside ajalugu näitab meile, et finantstervise saavutamisel tuleb majanduse taastumine käsikäes ekspordiga.

On tõsi, et Saksamaal on tarvis hakata uuesti tarbima ja teha Euroopa majanduskasvu mootorina enam. Sellele vaatamata ei tohi mingil juhul selle ekspordijõudu nõrgestada. Olen liberaalne parlamendiliige

Katalooniast ja minu piirkonnas – mis on 28% Hispaania ekspordi allikas – on samuti väga kõrge ekspordi suhe sisemajanduse kogutoodangusse: peaaegu 30%. Neid, kes on kõige tublimad, ei tohi karistada.

Lõpuks on euro nüüd kogu maailmas vägagi prestiižne, kuid tuleb veel läbipaistvuse nimel pingutada. Jean-Claude Trichet, Euroopa Keskpanga arutelude stenogrammide tuleks avaldada, nagu seda tehakse Ameerika Ühendriikides, Jaapanis ja Rootsis.

Philippe Lamberts, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – Austatud president! Kuna soovin, et volinik Rehn minust täiesti selgesti aru saaks, võtan sõna inglise keeles.

Sooviksin vaadata ettepoole, alustades sellest, kus täna oleme. Kus me oleme? Meil on tohtud ja jätkusuutmatud eelarvepuudujäägid ning rohelised seda liiki puudujääki ei toeta.

Teiseks ei saa me eirata tõsiasja, et meil on juba tohtud ja süvenevad sotsiaalsed ebavõrdsused. 16% eurooplasi allpool vaesuse piiri ei ole vähe; 40% noori alla 25-aastasi hispaanlasi, kes on töötud, ei ole vähe, ja ma võiksin jätkata.

Siis oleme silmitsi kliimamuutuse ja loodusvarade vähesusega ning see kõik tähendab, et on tarvis investeerida infrastruktuuri, haridusse, teadusuuringutesse ja uuendusse jne.

Seega peaksime meie arvates tegelikult käiku vahetama.

Herman Van Rompuy ütles pärast veebruaris peetud tippkohtumist, et makromajandusliku poliitika koordineerimist on tarvis oluliselt suurendada ja parandada. Möistagi! Mida see tähendab? See tähendab muidugi, et eelarvekulude osas on meil tarvis rohkem vastastikust ekspordihinnangut, rohkem eelkontrolli. Kreeka SKTst läheb 4% sõjalistele kulutustele. Neil on sama suur õhuvägi kui Luftwaffe. Kuulge, kuidas nii? See on nii väike riik, kuid relvastavad end hambuni.

Kui vaatame aga vaid kulutuste poolt, siis ei saavuta me edu. Meil on tarvis vaadata ja vaadata karmilt, kuidas koordineerida meie maksutulu – sest, mida meil on vaja teha? Meil on vaja taastada maksutulu tasakaal, tuginedes vähem tööjõu sissetulekule ja rohkem teistele tuluvormidele, sealhulgas kapitalitulule. Meil on tarvis veenduda, et meil on tegelik korporatsioonide panus – tegelik, mitte niisama paberil, ja see tähendab ettevõtete ühise konsolideeritud maksubaasi riigipõhist aruandlust jne.

Meil on tarvis rakendada finantstehingumaks, meil on tarvis rakendada süsinikumaks ja me ei saa seda teha ainult riikidel oma poliitikaid koordineerida paludes. Meil on tarvis rohkem integratsiooni. Kui me seda ei tee, osutuvad meie valitsused suutmatuks eelarvete tasakaalustamise vajaduse ning sotsiaalsete vajaduste ja investeringuvajaduste rahuldamise vajaduse kokkusobitamisel.

Seega on Euroopa minu arvates nüüd kriitilises olukorras. Valik on kõrgema integreerituse astme, mitte lihtsalt koordineerimise, ja languse vahel. Õppetund, mida Kopenhaagenis näen, ei ole ainult see, et me kliimakokkuleppes ilma jäime. See on, et Euroopa on osutunud ebaoluliseks, kui koos ei tegutse. Kulutame liiga palju aega koordineerides, liiga vähe aega koos tegutsedes. Niisiis oleks see meie panus antud arutellu.

Kay Swinburne, *fraktsiooni ECR nimel*. – Austatud president! Olles pärit mitte-euroala liikmesriigist, ei ole ma kindel, kas mu arvamused antud arutelus kolleegide seas kaalu on. Hetkel väidavad paljud, et euroala probleem on selline, mille peaks lahendama euroala liikmed.

Euro ei ole aga üksinda. See asub üleilmsel turul ja seda valuutat on puudutanud üleilmne finants- ja majanduskriis just nagu neid, mis on väljaspool euroala. See, kuidas headel aastatel oma riikide rahandust korraldame, mõjutab tervenisti seda, kuidas suudame nüüd reageerida ja taastuda. Nagu paljud on rõhutanud, on põhjus, miks Saksamaa on silmitsi eelarvepuudujäägiga, mis erineb paljuskii Kreeka omast. Ehkki neid võib ühendada ühine raha, erinevad hoiakud säästmise ja kulutamise suhtes oluliselt. Rahaliiduga ühinemine ei ühendanud täielikult eri kultuure ja eelarvepoliitika traditsioone.

Ühendkuningriigi perspektiivil on eelarvepoliitika erinevuste osas palju öelda. Ka meie lasime avalikul sektoril paisuda. Headel aastatel me muudkui kulutasime, laenates üha rohkem, et tekitada võlg, mida me isegi tunnustada ei julgenud, kui head ajad igavesti läinud olevat tundusid, ning tekitades kultuuri, kus eeldatavalt lugupeetav majandusteadlane Ühendkuningriigis ühe meie komisjoni ees alles läinud nädalal esines ja väitis, et valitsused võluraha teha oskavad.

Lõppkokkuvõttes ei ilmu raha avaliku sektori rahastamisse võluväl, vaid tuleb erasektori maksulaekumistest. Saksamaa taipab seda. Riigi hiljutised poliitikad on keskendunud riiklike kulutuste ja stiimulite kasutamisele, et aidata erasektorit elavdada. Seega on sellel nüüd tugev positsioon taastumiseks. Lõppkokkuvõttes on

avalik sektor kriisis oma tööd teinud – päästis panku ja tuli appi, kui erasektor ei toiminud. Nüüd on erasektori kord kassa uuesti täita.

Karmistamismeetmete varjukül, mis töökad inimesed avaliku sektori töökohtadest ilma jätab, tuleb muuta alustavate ettevõtjate eeliseks, kasutades ettevõtlusvaimu, vähendades ettevõtetele käivituskulusid, nii et nad suudaksid luua kasumliku erasektori, mida on vaja kõikide meie riikide väljakaevamiseks aukudest, kus hetkel oleme. Kõikidel nendel riikidel, kes on viljelenud viimastel aastatel jätkusuutmatuid majanduspoliitikaid – sealhulgas minu riigil –, on tarvis taibata, et muutus on oluline ja vältimatu.

Jürgen Klute, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (DE) Austatud president! Head kolleegid! Sooviksin kasutada võimalust vaadata veel kord olukorda Kreekas, kuna minu arvates pakub Kreeka kriis meile võimaluse heita pilk euroala poliitilisele staatusele. Esiteks aga sooviksin võtta sõna Saksamaa kantsleri Angela Merkeli üleskutsetele vajadusel Kreeka euroalast välja arvata.

Minu fraktsioon, Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsioon, arvab, et see ettepanek on täiesti absurdne. Ühest küljest räägime ühise saatusega ühendusest. Kui seda tõsiselt mõtleme, ei saa me – ühest küljest – nõuda seejärel liikmesriigi väljaarvamist esimese või mõõduka kriisi ajal, mida kogenud oleme. See on absurdne! Mis kõige olulisem, see kujutaks läbikukkumise ülestunnistamiseni, mis võrduks finantssektori ees põlvitamisega.

Finantssektor on lubanud end häbitult maksumaksjatel kriisist välja osta, ent nüüd palutakse meil seda liiki abi Kreekale keelata. On raske seletada pensionäridele ja töölistele Kreekas ja ka teistes puudutatud riikides – meedia andmetel on Portugal järgmine riik, mida kontrollima hakatakse –, miks neil nüüd võlga ära maksta palutakse, olles juba panku oma maksudega toetanud. Seda teed minek võrduks sellega, et ELi projekt vastu seina sõidetakse.

Hoolimata õigustatud kriitikast Kreeka aadressil – ja Kreeka parlamendiliikmed taipavad, et nende riigis on palju teha – ei ole kriis mingil moel ainuüksi Kreeka vastutus. Sooviksin vaid tähelepanu juhtida, et enamik euroala finantspoliitika otsuseid on antud üle Euroopa Keskpangale. Euro ei saa pakkuda vastust üksikute majanduste eri tootlikkusastmetele. Saksamaa-taolised suured eksportijad suruvad Kreeka majanduspoliitika põlvili. Seetõttu kujutab see samuti ELi majandus- ja konkurentsipoliitika kriisi.

Just seepärast nõuame ELi liikmesriikidele osutatava finantsabi keelu tühistamist. Euroala liikmesriigid peaksid võimaldama eurodes laene, Euroopa Keskpank peaks ostma kokku võlgu samamoodi nagu föderaalamet USAs ning krediidiriski vahetustehingud tuleks keelustada.

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtja)

ISTUNGI JUHATAJA: Pál SCHMITT

asepresident

Nikolaos Salavrakos, *fraktsiooni EFD nimel.* – (EL) Austatud juhataja! 25. märts on nii Euroopa kui ka Kreeka sünnipäev. 25. märtsil 1957 sündis Rooma lepinguga Euroopa Liit. 5. märtsil 1821 sündis Kreeka.

Täna, oma sünnipäeval, pannakse Euroopa ja Kreeka proovile Euroopa ühtekuuluvuse ja Kreeka majanduse osas. Kõik siin täiskogus teavad, et euroala 15 riigist on kuuel suured riigivõlad ja eelarvepuudujäägid. Kõik täiskogus teavad, et 30 OECD riigil on võlg üle 100% SKTst ja 30% rohkem kui 2008. aastal. Isegi Ameerika Ühendriigid üritavad tohutus majanduskriisis, mida kogeme, probleeme eeskätt raha juurdetrükkimisega lahendada.

Samuti teame, et Kreeka on rakendanud ränki karmistamismeetmeid punktini, kus see kodanikke kurnanud on. Paljud inimesed ütlevad, et paras Kreekale ja et see peaks oma vigade eest maksma. Jah, mõnedel inimestel tuleb selle eest aru anda. Me ei tohi aga unustada, et Kreeka impordib teistest Euroopa riikidest, eriti Saksamaalt 15 miljardit eurot tooteid rohkem kui ekspordib.

Seetõttu paluksin Euroopa Liidu juhtidele silmas pidada, et spekulatsiooniga tegelemine tekitab laiemas poliitikas geopoliitilise olukorra.

Juhataja. – Tänan, austatud kolleeg! Teie aeg on otsas. Paluksin teil teile eraldatud kõneajast kinni pidada!

Werner Langen (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Sooviksin tõstatada istungi läbiviimise korra. Parlamendiliikmed soovivad selle üle hiljem hääletada ja meil tuleb tõsiseid raskusi, kui me oma kõneaegadest kinni ei pea.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Austatud juhataja! Jean-Claude Trichet, sooviksin teid kõigepealt õnnitleda selle puhul, mida viimastel aastatel saavutanud olete. Olete samal ajal aga vist teadlik, et hetkel hoiab sadu miljoneid inimesi hinge kinni, sest neil on mure euro pärast, mis on midagi, mida me ei oodanud sellel põlvkonnal näha.

Esiteks oleme mures selle pärast, mis sünnib kuuekuuste ja aastaste refinantseerimistingutega ning kas teil õnnestub tagasi võtta erakorraliste likviidsusmeetmete pakett. Ainult masohhistliku suundumusega inimesed ei sooviks teile finantspoliitika osas õnne. Muret tekitab aga ka inflatsioon ning siin valdkonnas teete tublisid edusamme. Austerlasena sooviksin Saksamaad mitte materdada, nagu siin tehtud on. Kõik peaksid olema teadlikud, et Saksamaa oli varem suure stabiilsuse allikas. Seda ei peaks karistama nüüd sellepärast, et on teistest riikides paljudes valdkondades paremaid tulemusi saavutanud. Ei ole võimalik ilmutada solidaarsust inimestega, kes vastutavad halva juhtimise, raiskamise ja ülemääraste haldusmeetmete eest.

Burkhard Balz (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Euroopa Keskpanka 2008. aasta aruande variraportöörina Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioonist olen meie ees oleva raportiga väga rahul. Tiheda ja tulemusliku koostöö tulemusena raportöör Edward Scicluna ja eelkõige Ramon Tremosa i Ballcelsiga Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsioonist oleme minu arvates koostanud väga tasakaalustatud kommentaari EKP 2008. aasta aruande kohta. Jean-Claude Trichet ja Olli Rehn olid samal arvamusel.

Minu arvates oli EKP 2008. aastal, mis oli kriisi esimene aasta, silmitsi iseäranis raskete ülesannetega. Arvestades neid väljakutseid, on minu arvates EKP toiminud tulemuslikult ning eelkõige väga ettevaatlikult. Edward Scicluna raport kajastab seda lähenemist. EKP ei ole aga lihtsas olukorras ning lähitulevikus see tõenäoliselt ei muutu. Ühest küljest oleme kriisi ületamisest kaugel ning teisest küljest esitavad kavandatud regulatiivsed meetmed EKP jaoks uusi väljakutseid ja probleeme. EKP jaoks on oluline jätkata euroala stabiilsuse kindlustamist lähikuudel ja -aastail. Nagu avamerel naftatanker, peab EKP õigele kursile jääma.

Teisest küljest – Jean-Claude Trichet, mainisin seda juba eelviimasel arutelul rahanduspoliitika üle – peab säilitama Euroopa Keskpanka sõltumatuse, iseäranis arvestades selle edaspidist kuulumist Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukokku. See on ülimalt oluline, kuna teie presidendina ja EKP teised liikmed kaasatakse tihedalt siia valdkonda. See peaks olema tähtis kriteerium keskpanga rakendatud teiste meetmete edaspidiste hindamiste puhul. On oluline, et seda momenti silmas peaksime, kui lähiaastail teisi raporteid läbi vaatame.

Gianni Pittella (S&D). – (IT) Austatud juhataja! Jean-Claude Trichet, volinik, Head kolleegid! Kuningal ei ole riideid! Olukorra tõsidust on täpselt kirjeldatud. Nüüd on kasulik keskenduda ravile ning selle ravi esimene samm saab olla vaid Euroopa majandusjuhtimine, mille puudumisel majandussüsteem ei kasva ja võlg muutub veelgi vähem jätkusuutlikuks.

Kreekat peab toetama ja aitama ning võimalikku doominoefekti tuleb vältida nende Euroopa riikide puhul, kelle majandusi iseloomustab konkurentsivõime madal tase ning kõrgeenenud võlgade tase. Tõeline Euroopa juhtimine peab tagama kolm eesmärki: 1) kasvupoliitika; 2) selle kasvu säilitamiseks sobilikud finantsvahendid ja 3) hädaolukordade juhtimise poliitika.

Täna hommikul olen kuulnud euro voorusi ülistavaid sõnavõtte. Möistagi olen nõus, kuid miks mõelda eurost kui rahast, mis meid päästab mitte ainult inflatsioonist, vaid väikese soodsa ja tagatud võla abil kindlustab ka meile suurema likviidsuse suurema Euroopa investeerimisprogrammi käivitamiseks eurovõlakirjade väljastamisega? Mis hädaolukordade juhtimisse puutub, olen nõus Euroopa Valuutafondi rajamisega, mis oleks mõistlik lahendus.

Kallid kolleegid! See, mida kokkuvõtteks ja selgesti öelda sooviksin, on, et, praeguses faasis ei ole kasu venitamisest, triivimisest, pika öö lõpu ootamisest. Don Abbondio Euroopast meile kasu too. Kui Euroopa täna vaprust ei ilmuta, siis millal see seda tegema peab?

Sharon Bowles (ALDE). – Austatud juhataja! Komisjonis on meil olnud EKP presidendi, eurorühma presidendi ja EKP asepresidendi kandidaadiga kaalukas nädal. Oleme kõik ühte meelt, et liikmesriikide tugevam järelevalve aegsat sekkumist võimaldava statistikaga on võtmenõue.

Töö sellega on alanud, sealhulgas Eurostati kontrollimisvõlutused, ning komisjon ootab kannatamatult abistamiseks tõhustatud rolli täitmist.

On aga näitajaid peale stabiilsus- ja kasvupakti, mis samuti austamist vajavad. Makromajandusliku stabiilsusega seotud suurem eelarvepoliitika koordineeritus on üks võimalus. Seda on aga muidugi proovitud. Meenutage 2001. aasta tüli Ecofini hoiatuse üle lirimaaale eelarve ülejäägi ajal. Seega teame, mis meie õppetund on:

ülejäagi aegadel on veelgi raskem distsipliini hoida kui puudujääki valvata. Ning just nagu finantsturgudel, lõppeb selle tegemata jätmise kriisiga.

Liikmesriikidevaheliste tasakaalustamatuste osas peaks fookus olema konkurentsi kaol, mis tihti käib käsikäes venitamisega ühtse turu osas ning struktuurireformide, sealhulgas pensionidega mittetegelemisega. Ka sellel ei ole tingimata puudujäägipäästikut.

Ja lõpuks, nagu Edward Scicluna ütles, on olnud kriisi vältel väärtuslikuks vahendiks EKP likviidsusassigneeringud, kuid reaalmajandusse seda edasi ei ole antud. Tihti on see lihtsalt uuesti kõrgema intressiga varadesse investeeritud. Ning minu teada jõudsid mõned neist ringiga tagasiostulepingute kaudu uuesti EKPsse. Kahtlemata vaadatakse mõnes kandis taolist tegevust isegi boonust väärivana. Seega ütlen: kas peaksime tõesti kuulama taoliste pankade palveid kapitaliadekvaatsuse rakendamise uute kuupäevade osas?

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Austatud juhataja! Lubage mul alustada, öeldes, et tegemist on olulise raportiga, milles saavutatakse Euroopa Parlamendi pingete vahel vääriline kompromiss. Selles selgitatakse välja sotsiaalse ühtekuuluvuse elemendid, mis puuduvad Euroopa Parlamendis sarnastelt aruteludelt. Sooviksin samuti, et selles antaks märku pöördepunktist Euroopa Liidu poliitikas tervikuna.

Muidugi viidatakse selles 2009. aastale, samas kui 2010. aastal toimub olulisi arenguid, mis muidugi puudutavad minu riiki Kreekat. Võiks järeldada, et peale rahaliidu on meil tarvis ka majandus- ja poliitilist liitu, nagu paljud öelnud on. Euroga peaks käima kaasas sotsiaalse ühtekuuluvuse seisukohast minimaalne sotsiaalse turvalisuse näitaja.

See selgub erinevates asjadest, mida Kreekas öeldakse, millest suur osa on vale. Näiteks pean tõstma esile asjaolu, et tootlikkus ei olnud Kreekas ELi 27 keskmisest palju madalam. See selgub Eurostati statistikast: 2007. ja 2008. aastal oli see ligikaudu 90%.

Eelarvepuudujäägi ja riigivõla kasv Kreekas kahel-kolmel viimasel aastal oli sissetulekute kokkukukkumise, välismaalt, näiteks turismist ja merelaevandusest saadava sissetuleku vähenemise ning avalike kulutuste kasvu tulemus. Muidugi on raiskamist, ent inimesi värvatakse samuti erineval moel avalikku sektorisse.

Kindlasti peab see kõik muutuma ning samuti on meil tarvis nõuda sotsiaalse kaitse näitajat, mitte rahulduda üldiste üleskutsetega, mitte teha midagi, mis ülemääraselt madalaid sissetulekuid mõjutaks. Valitseda tuleb kulutusi ja relvi, nagu ka kõike, mis viimasel paaril aastal kasvanud on, kuid eriti sissetulekuid, mis on võrdselt oluliselt vähenenud. Laiade elanikkonnakihtide sissetulek, kes on vaesuse äärel, ei tohi langeda.

Ilmselt on asju, mis puudutavad täna siin Brüsselis käimas olevat tippkohtumist. Giegoldi raport peab aga märkima üldisemat muutust ning nende seisukohtade lülitamist stabiilsuspakti. Eelkõige ei ole meil tarvis võtta appi Euroopa Valuutafondi vastuvõetamatut poliitikat, mille peale kõige muu on elujõulisuse defitsiit.

(Aplaus)

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Austatud juhataja! Olli Rehn ja Jean-Claude Trichet rääkisid õigusega tänasest olukorrast. Kreeka positsioon euroalal on väga ebakindel ja minu seisukohast on vastus Rahvusvahelisel Valuutafondil (IMF). Tänapäeval on IMF õige organisatsioon, kes Kreeka kriisist välja aitab. Kui see ei toimi, peame olema otsustavad ja Gordioni sõlme läbi raiuma. Riigid, kes euroala reegleid ei järgi, peavad mängust lahkuma.

Austatud juhataja! Euroga ühinedes oli Kreeka sama ettearvamatu kui Delfi oraakel. Esitatud numbrid oli segased ja ebausaldusväärsed. Kreeka valitsusel ei ole õigust jätkuvalt nõuda, et euroala teised riigid lahenduse tagaksid, kuna nad olid eeldatavalt osaliselt Kreeka praeguse kriisi eest vastutavad. See on maailma pea peale pööramine. Kes iganes esitab ebausaldusväärseid numbreid, ei saa süüdistavalt näpuga kellelegi teisele näidata. Lubage mul seetõttu esitada Jean-Claude Trichet'le ja Olli Rehnile konkreetne küsimus: kas olite teadlikud asjaolust, et Kreeka esitatud numbrid euroalaga ühinemisel olid valed ja puudulikud? Kui ei, siis kas te ei oleks pidanud seda teadma? Loodan, et teil on võimalik mulle sellele küsimusele otsekohene vastus anda.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Austatud juhataja! Sooviksin alustuseks soovida kaasmaalastele 25. märtsi puhuks parimat.

Kapitalistliku kriisi tulemuseks on olnud tööliste elatustasemete spiraalne halvenemine. Samal ajal on ta andnud kapitalile võimaluse tõhustada tööjõuvastaste poliitikavalikute kohaldamist. Tööliste riikliku

terroriseerimise tingimustes on alustanud plutokraatia tõelist sõda fundamentaalsete palga- ja sotsiaalõiguste vastu eesmärgiga suurendada kapitali kasumit.

Euroopa Liidu ja liikmesriikide valitsuste teostatava rohujuurevastase poliitika põhitala on EKP. Tegemist on karmi poliitikaga, mida teostatakse ainuüksi kapitali kasumlikkuse kriteeriumi alusel. Pidevad üleskutsed selle asutamisest saadik, et kärbitaks palku ja kiirendataks kapitalistlikke ümberstruktureerimisi, leidsid kapitalistlikus kriisis viljaka pinnase.

EKP on tegutsenud plutokraatia kodanliku abilisena kriisi koorma nihutamisel tööliste õlule. See on suunanud pankadesse ja monopolsetesse kontsernidesse üle triljoni euro. Täna aga kutsub ta töölisi kahju eest tasuma ning selle raha tagasi maksma.

Just seepärast on tarvis tõhustada imperialismivastast võitlust, võitlust Euroopa Liidust välja saamiseks, võitlust inimeste võimu ja inimeste majanduse eest, võitlust sotsialismi eest.

Godfrey Bloom (EFD). – Austatud juhataja! Näin olevat siin elanud mingis paralleelses universumis, kui euro edust kuulen. Toome selle kõik Maale tagasi lähemale, eks?

Töötus, noorte töötus Ibeeria poolsaarel ja euroala riikides on krooniline. See on olnud aastaid 30–40%. Sellel ei ole mitte mingit pistmist kriisiga. Täielik katastroof! SKT inimese kohta on USAs Euroopa Liidu SKTst miile eest. SKT Vaikse ookeani ääres on miil eest liidu SKTst.

Ei, euro ei ole üldse edukas olnud. See põrub juba. See pudeneb juba meie silme all. Vaadake vaid mõnda majanduse põhinäitajat. Meil ei ole võtta viimase abi laenuallikat, mistõttu ongi käes Kreeka kriis ja kohe-kohe ka Portugali kriis. Laenuandjat ei ole. Üleilmsel rahajuhtimisel on see võimatu, olgu tegemist optimaalse rahaalaga või mitte.

Koordineeritud eelarvepoliitikat ei ole, mistõttu on see määratud hukatusele ja hukkab samal ajal, kui sõna võtame.

Lubage mul siin kõigile veel midagi meenutada, kui tohin. On kaht liiki inimesi: rikkuse loojad; need, kes lähevad välja ja töötavad erasektoris ning loovad rikkust; ja on need, kes rikkust kulutavad, kelleks on poliitikud ja bürokraadid ning meid on liiga palju. Kaugelt liiga palju! Oleme kui pändikud majanduste kukil ning kuni rahatsoonid ei hakka kärpima avaliku sektori kulutusi, läheb ainult järjest hullemaks.

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Kriisi suurem põhjus on maffia. Toon teile mõned näited oma riigist Rumeeniast. Uskuge mind, kirjaniku ja ajaloolasena, kes juhib päevalehte ja nädalajakirja, tean väga hästi, millest räägin.

1990. aastast saadik on pettuse teel erastatud ligikaudu 6000 ettevõtet väärtusega 700 miljardit eurot. Kahjuks on seni laekunud ainult 7 miljardit eurot ehk 1% sellest rahast. Paljudel juhtudel ei teostatud isegi erastamist, vaid varad viidi üle Rumeenia riigi omandist teiste riikide omandisse, teisisõnu toimus riigistamine. Tegemist ei ole enam turu-, vaid džunglimajandusega.

See olukord kordub mitmes Balkani riigis, kus kohalik maffia on ühendanud jõud piiriülese maffiaga organiseeritud kuritegeliku kartelli moodustamiseks. Just nagu 100 aastat tagasi, istub Balkani poolsaar püssirohutünnil. Ühiskondliku protesti leek võib Kreekast kiiresti piirkonna teistesse riikidesse levida.

Kui 20. sajandil rääkisime revolutsiooni eksportimisest, siis 21. sajandil võime rääkida pankroti eksportimisest. Näljahäda on ajaloo võimsaim valimistegur. Peame nihutama tähelepanu keskmee korruptsioonivastaselt võitluselt, mis on mingisugune abstraktne mõiste, korrumpeerunute vastasele võitlusele.

Elanikkonna meeleolu on muutumas üha süngemaks ja, kui me oma riikides pettusele lõppu ei tee, kukub Euroopa Liidu õilis üritus kokku nagu liivaloss.

Üks lunastuse lootus aga meil on: taolistel ajaloolistel ristteedel on tarvis radikaalseid lahendusi. Maffial ei peaks olema kontrolli all, vaid mulla all.

Werner Langen (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Kõigepealt sooviksin tänada soojalt Euroopa Keskpanga (EKP) presidenti Jean-Claude Trichet'd väga eduka töö eest viimasel kuuel aastal. Möistagi sooviksin samuti tänada raportööri raporti esitamise eest, mis on pälvinud enamuse toetuse. Olli Rehn, sooviksin teile meenutada, et teid ootavad ees mõned tohutud ülesanded. Loodan, et komisjonil on lõpuks vaprust vaadata uues ettepanekus stabiilsus- ja kasvupakti puudujääke. Rahandusministrite juhitava majandusliku juhtimise mudel ei ole sellel juhul võimalik lahendus, kuna need rahandusministrid on varem läbi kukkunud. Meil on

tarvis automaatsemat süsteemi. Meil ei ole vaja rahandusministrite juhtimisele alluvat majanduslikku juhtimist. Meil on hoopis vaja automaatset süsteemi, mis reageerib rikkumiste korral EKP ja komisjoni toega. See võiks olla tippkohtumise tulemuseks.

Sooviksin teha kaks tähelepanekut selle osas, mis Jean-Claude Trichet euroala kohta ütles. Tervitan vägagi asjaolu, et olete viidanud, et meil on vaja kogu maailmas konkurentsivõimelisem olla. Asi ei ole niisama ühe euroriigi konkureerimises teisega, vaid selles, kas suudame seista vastu USAle ja Aasiale.

Teiseks on ELil suuresti õnnestunud tänu ülejäägiga riikidele kontosid saldeerida. Kui see nii ei oleks olnud, oleks EKP pidanud võtma kasutusele palju rangemaid poliitikaid.

Kolmandaks ei ole majandusajaloos näiteid kahaneva elanikkonnaga riikidest, kes siseturul pikaajalist kasvu tekitaks. Nad peavad oma kaupu eksportima.

Mis Saksamaad puudutab, alustas riik majandus- ja rahaliidus kehvasti, ent on jõudnud järele ning on nüüd paljudele riikidele eeskujuks. Sellest ei piisa. Meil on oma eelarve tasakaalustamisega küllalt teha. Oluline on kaasuvat tööd mitte alahinnata. Kes tuli välja ideega karistada neid riike, kes suuresti edu on saavutanud, ja arvata välja need, kes ei ole oma kohustusi täitnud? See ei ole tõeline Euroopa poliitika. Seetõttu tahaksin soovida komisjonile vaprust ja avaldada soojalt tänu EKPl.

(Aplaus)

Anni Podimata (S&D). – (EL) Austatud juhataja! Lubage mul alustuseks õnnitleda mõlemat raportööri iseäranis raskes olukorras tehtud oivalise töö puhul!

Pea on algamas ühe kõige eluliselt olulisema tippkohtumise töö ning ikka veel räägitakse palju niinimetatud Kreeka küsimusest ja sellest, kas ja mil määral võtame kasutusele Euroopa mehhanismi, mis toimib vajadusel majanduse kaitse näitajana, mida on tarvis euroala stabiilsuse seisukohast tervikuna.

Kahtlemata vastutab olukorra eest peamiselt Kreeka ja see riik on selle täielikult enda peale võtnud. On aga muid – kollektiivseid – vastutusalasid. Ühisraha on andnud palju, kuid sellel on ka tõsiseid nõrkusi. EMU 11 aasta jooksul ei tahtnud me näha ja tunnistada, et konkurentsivõime lõhe ja olulised ebavõrdsused majanduste vahel euroalal ei ole ühildatavad ei euroala elujõulisuse ega stabiilsusega.

Spekulatiivsed rünnakud, mis seni on olnud suunatud peamiselt Kreeka vastu – ent mille tulemusel langetati mõni päev tagasi ka Portugali krediidiireitingut ja mis on juba suunatud teistele riikide, nagu Itaalia ja Hispaania, vastu ning keegi ei tea mis on tagajärjed –, on nii palju selgust toonud.

Kui seetõttu tahame näidata, et olukorraga tegelda suudame, peaksime viivitamatult liikuma uue tõhustatud majanduskoostöö ja majandusliku juhtimise mudeli suunas, mis samal ajal suudab minna kaugemale finantskoordinatsioonist kitsas tähendusest majandusliku koordinatsioonini täiendavate lisatud kriteeriumidega ja saavutama ELi tööhõive- ja jätkusuutliku arengu strateegia eesmärgid.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Austatud juhataja! Volinik, Jean-Claude Trichet! Euro on kümneaastane ja on katsed suuresti edukalt läbinud, ehkki praegune torm ei ole veel möödas. Olen kindel, et juba täna näeme esimest olulist sammu Euroopa lahenduse poole, kas Rahvusvahelise Valuutafondiga või ilma. Meil on ühine saatust, nagu nii õigesti ütles Jean-Claude Trichet. Kui see läbi kukub, oleks alternatiiviks hirmuäratav väljavaade.

EKP on olnud finantskeeriste löökide ajal tugevuse bastion. Väärrib kordamist, et euro on olnud finantskriisi ajal edukas ja tugi Euroopale, sealhulgas riikidele euroalast väljaspool.

Euro on taganud stabiilsuse ja tingimused miljonite töökohtade loomiseks ning seda ei tohi unustada tänapäeval, kui kõik kriisist räägivad. Kreeka ja teiste euroala riikide probleeme ei saa euro süüks ajada. Avalike kulutuste hooletu laiendamine põhjustab probleeme raha valikust hoolimata. Vastupidi, majanduskriis oleks olnud tunduvalt hullem, kui meil ei oleks olnud koostööd, mis euroga kaasneb. Oleksime pidanud tegelema spekulatsiooni ja konkureeriva devalveerimisega enam kui 20 liikmesriigi raha seas.

Paljud meist on seda kogenud ning olen ise olnud Rootsi rahanduskomisjonis, kui intressimäär oli 500%. Kreeka kriis tõendab loomulikult asjaolu, et eelarvepuudujäägi madala taseme säilitamise pakti peab karmistama. Puudujääk on ikkagi äärmiselt suur. Meil on ELi tasandil tarvis majanduspoliitika paremat järelevalvet ja koordineerimist, teisisõnu finantskoordinatsiooni, mis oma nime väärt on.

Sooviksin lõpetuseks öelda midagi spekulatsiooni kohta. Mõnikord, kui riikide üle spekulieritakse, nagu mu oma riigi üle 1990. aastatel, pakub see meile tegelikult head võimalust rakendatavaid meetmeid korrastada. Kui olime raskes olukorras muu hulgas George Sorose tõttu, teadsime mida oodata ja seega rakendasime vajalikke meetmeid. See on midagi, mille üle nendel teist, kes on riikidest, mis hetkel raskusi kogevad, mõelda tuleb.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Austatud juhataja! Väldin sõjalise keele kasutamist, mida eelmine sõnavõtja kasutas. Sõjakeel pankade stiiliga ei sobi. Olen esindaja tõenäoliselt ainsast fraktsioonist siin parlamendis, kes on leidnud enamiku oma liikmetest väljastpoolt euroala, ainult kaks euroalalt. Minu vaatenurk on seetõttu teistsugune.

Jean-Claude Trichet' sõnavõtu võib kokku võtta arvuga 36, sest just nii palju parlamendiliikmeid oli tema sõnavõttu kuulamas. Kas see tähendab, et oleme laisad? Ei! See tähendab tegelikult, et Euroopa Parlamendi liikmed ei usu tegelikult, et Euroopa Keskpank saab olla kriisi lahendus, abinõu, või et see võib olla päästerõngas. Olli Rehn ütles, et euroala on iseenesest midagi väärtuslikku ja seejärel kõneles Kreeka kriisist. Siin on kindel vastuolu. Kreeka elab üle kriisi, kuna sisenes stabiilsuse oaasi liiga vara. Peaksime taolist vastuolu vältima.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Austatud juhataja! Olen nõus kaasp Parlamendiliikmetega, kes ütlesid, et kriis ei ole möödas. Arvukates riikides on majandusolukord selgelt negatiivne. Enamikus riikides töötus kasvab. Puudujääkide lahendamiseks rakendatavad meetmed teevad kriisi hullemaks.

Jean-Claude Trichet and Olli Rehn – ja ma kõnelen institutsionaalselt, kas te ei näinud kriisi tulemas? Märgid olid olemas. Kui kriis lahvas, varjusite kujutelmataha, et kõik peavad oma probleemid ise lahendama. Nüüd kordate monotoonselt sõnu „puudujääkide seire” ja „stabiilsuspakti karmistamine”.

Minu arvates ei ole Euroopa Liidus ja Kreekas probleemiks rahanduse usaldusväärsus. Teate, et laenuvõtmist katta, on Kreeka taolised riigid saagiks spekulantidele, kuid samal ajal paljastavad nad EMU institutsionaalseid ja poliitilisi lünki.

Seega ütlen teile, et see, mida vaja on, on stabiilsuspakti muutus. Stabiilsuspakti kohaldamise juurde kindlaksjäämine, eriti majanduslanguses suurendab ning ägestab piirkondlikke ja sotsiaalseid ebavõrdsusi, suurendab töötust ning hävitab igasugusedki kasvuväljavaated.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Austatud juhataja! Olukord, kuhu Kreeka ja euro õigustatult sattunud on, on kahetsusväärne. Finantsabi Kreekale peaks tulema eeskätt Rahvusvaheliselt Valuutafondilt (IMF). IMF ise on öelnud, et on Kreeka aitamiseks oivalises olukorras. Euroopa Valuutafondi (EMF) asutamine näib olevat ajendatud poliitilistest kaalutlustest – see tähendab iseäranis päästa Euroopa au juhul, kui Kreeka IMFi poole pöördub. Ärme torma aga pea ees asutama uut organit olemasolevate reeglite eiramise vastase abinõuna! EMFi rajamise vajadus ja soovitus on küsitav. Stabiilsus- ja kasvupaktis sätestatud trahve peab rakendama aktiivsemalt, et jõustada eeskirjade täitmist. Nüüd on tõesti nõukogu asi samm astuda. Eurostatile tuleb anda volitused euroala liikmesriikide eelarvenumbrite hoolikaks kontrollimiseks ning seeläbi seirata stabiilsus- ja kasvupakti täitmist.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Austatud juhataja! Head kolleegid! Raportil on üks tõsine viga: see ei nimeta vastutajaid. Ja ometi ei saa me Euroopas majanduskriisile lõppu teha enne, kui vastutajad on tuvastatud. Vaadake mõne lõpuks näkku: kriisi ei põhjustanud palgast elavad inimesed, vaid need pangad, hargmaised ettevõtted ja kindlustusseltsid, kes Euroopa tühjaks lüpsid!

Hetkel, kui hargmaine ettevõtte end Ungaris sisse seada tahab, on tegevuskäik järgmine: see saab kohalikult omavalitsuselt tasuta maad, maksu- ja lõivusoodustusi, palkab miinimumpalga eest inimesi ja ei luba neil isegi ametiühingut moodustada. Need on tingimused, mis on tinginud Euroopas töötajate jaoks kriisi. Nõuame, et hargmaised ettevõtted, pangad ja kindlustusseltsid etendaks oma osa ja võtaks kanda majanduskriisi lahendamise ja lõpetamise ülesande.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Austatud juhataja! Kriis, millega täna maadleme on kaheksa kümnendi kõige hullem ning olulisim ühenduse ürituse käivitamisest saadik.

See algas Põhja-Ameerika kõrge riskitasemega laenude turu kriisist ning pärast Lehman Brothersi kokkukukkumist on nüüd kolmandas faasis, olles jätnud Euroopale 2009. aastal SKT 4%-se languse, üle 23 miljoni töötu ja riikide rahanduse seisu järsu halvenemise, nii et võlg on üle 80% SKTst.

Euroopa Keskpank etendas süsteemi likviidsuse säilitamisel otsustavat rolli, kasutades krediidi piiirangute tasakaalustamiseks mittetraditsioonilisi mehhanisme ning tehes tihedat koostööd peamiste rahandusasutustega.

Nüüd, kui oodatakse mõõdukast taastumist ja inflatsioonisurvet enam ei ole, peab see jätkama panustamist krediidi taastamisse ning vältima majanduse taastamise ohustamist erakordsete meetmete varajase või valimatu tühistamise kaudu.

Kriis on meile näidanud, et rahanduse ja majanduse talad – rahanduspoliitika alus – vajavad tugevdamist. Silma tuleb peal hoida alusfinantsvarade ja erasektori võla hindade kujunemisel, et tagada hindade stabiilsuse majanduses üldiselt.

Hetkel on kahekümnel liikmesriigil ülemäärased puudujäägid. Riikliku rahanduse tasakaalustamise tõeline tähendus – vältimatu ülesanne, mis tuleb täita koordineeritult ja arukalt – on nõudmise taastamine, investeerimise soodustamine ja reformide soosimine, mis lubavad majandusel elavneda, tõsta jätkusuutliku kasvu potentsiaali ning tekitada töökohti. Otsustavaks võib saada suurem majandusliit.

Korrigeerida tuleb üleilmseid tasakaalustamatusi. Euroopa Liit on üks tasakaalustatuid piirkondi. Seda võib varitseda oht, kui konkurentsivõimet ei tugevdata ja ei ole suuremat rahvusvahelist valuutakoostööd. Parandame oma üleilmset konkurentsivõimet ainult siis, kui tugevdame majanduskoostööd konkurentsivõime ja maksebilansi valdkonnas, et korrigeerida euroala tasakaalustamatusi ja erinevusi.

Kreeka jõupingutused ja vaprus väärivad selget ja resoluutset toetust. Tegemist on ühishuvi küsimusega ning ebakindlus kahjustab kõiki eurooplasi. Subsidaarsus ja solidaarsus on sama mündi – Euroopa raha – kaks poolt. Nagu Jean-Claude Trichet inglise, prantsuse ja saksa keeles ütles, on euro enam kui vaid raha: see on meie ühine saatus.

Olen korranud seda hispaania keeles, mis on üks Euroopa Liidu ülemaailmsetest keeltest. Lõpetuseks ütlen seda kreeka keeles, mis on keel, mis meie universaalset kutsumust kõige paremini väljendab: *Το ευρώ είναι το κοινό μας μέλλον*.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Austatud juhataja! Majanduskriisil on olnud liikmesriikidele kogu Euroopa Liidus negatiivne mõju. Töötus on suurenenud järsult kogu liidus ning enim kannatavad just noored. Paljude liikmesriikide riiklikud vahendid on kriisi tulemusena kahanenud. Selle küsimusega tegelemiseks rakendas Iirimaa valitsus 2008. ja 2009. aastal otsustavaid meetmeid.

Ohjeldamata, liikus Iirimaa puudujääk 14% poole SKTst. Valitsuse meetmed stabiliseerisid puudujäägi 2010. aastal 11,6% juurest SKTst. Valitsuse rakendatud meetmed on pälvinud tunnustust rahvusvahelistel turgudel. Eelmisest eelarvest saadik läinud aasta detsembris on Iirimaaale antavate laenu maksumus võrdlusandmete suhtes stabiliseerunud. Minu teada tegelikult tunnistas ja kiitis keskpanga president sel nädalal toimunud majandus- ja rahanduskomisjoni kohtumisel Iirimaa valitsuse meetmeid. Iirimaa on fiskaalse kohanemise poolest paljudest teistest riikidest ees. Ühendkuningriigi- ja USA-taolistel riikidel, mille mõlema puudujäägid on üle 10%, peavad võtma ette olulise kohandamise oma riikliku rahanduse jätkusuutlikkuse ennistamiseks.

Kas võin kokkuvõtteks öelda, et Iirimaa on ikka veel hea paik ettevõtluseks, kuna Iiri majanduse põhinäitajad on paigas ning me säilitame oma 12,6%...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtja)

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Austatud juhataja! Euroala laienev kriis näitab ohtusid, millega võivad seista silmitsi majandusprojektid, mis ei tugine majanduslikul kalkulasioonil, vaid ideoloogilistel oletustel, eriti kui integratsioon kätkeb erinevate majandustingimustega erinevate liikmesriikide integratsiooni.

Peame küsima, kas mõned liikmesriigid oleks pidanud euroalale nii vara sisenema. Teatud hetkel muutus europrojekte eeskätt mitte niivõrd majandus- kui poliitiliseks projektiks eesmärgiga kiirendada Euroopa integratsiooni. Antud rutakuse eest peavad võib-olla maksumaksjad paljudes riikides palju maksma. Oleks hea, kui saaksime õppetunnist tuleviku jaoks järeldusi teha. Euro ei ole vastus individuaalsete majanduste struktuuriprobleemidele või ülemäärasele võlale või finantsdistiipliini puudumisele. Just liikmesriigid vastutavad oma rahanduse seisukorra eest ning probleeme peaks lahendama riikides, kus need tekkisid.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Austatud juhataja! Head kolleegid! Olen lugenud raporteid, mis mind mõnevõrra üllatasid, ning täna hommikul kuulnud sõnavõtet ainult tugevdavad mu arvamusi.

Ikka veel on tegemist eelarvepiirangute, inflatsiooni ohjeldamise ning stabiilsus- ja kasvupaktiga – mõnede eranditega –, ehkki 27 riigist 20 enam kriteeriumidele ei vasta.

On tõsi, et paljud nõuavad majanduslikku juhtimist. Tahame aga poliitilist Euroopat, mis kindlustaks nii majanduslike kui ka sotsiaalsete valikute valitsemise ning mis on võimeline rahandusvalikute suhtes sekkuma.

Kreeka kriis on kõnekas: Saksamaa käes on võim ja see kehtestab nõudmisi. Ameerika Ühendriikides on just keskpank sekkunud vahetult, et riigi eelarvet rahastada, ostes riigi võlakirju. Euroopas lendas Euroopa Keskpaik pankadele appi, kuid Kreeka ja üldisemalt PIGSi osas peavad ikka just need samad, teisisõnu töötajad, riigiteenistujad ja pensionärid, maksma, ehkki nende riigid on olnud samuti finantsspekulatsiooni ohvrid.

Vaja ei ole mitte pisireforme, vaid teistsugust Euroopat, majanduslikku ja sotsiaalset Euroopat enamiku, mitte vaid mõnede, hüvanguks.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Euroala iga-aastast juhtimist ja riiklikku rahandust käsitlev 2009. aasta raport analüüsib üksikasjalikult ELi juhtimist üleilmse finants- ja majanduskriisi ajal.

Majandustoodangu langus eri ELi riikides on tinginud töötuse järsu tõusu ning Euroopa riikide võlgade kasvu. Kriisi mõju üksikutele riikidele on olnud erinev ning meetmed, mille kaudu üksikud riigid kriisi käsile on võtnud, on seetõttu teineteisest erinenud. Hoolimata ELi organite jõupingutustest võtta kasutusele koordineeritud ja kollektiivseid meetmeid näib, et teatud riikides otsisid populistlikud valitsused, kellel ei olnud riikliku rahanduse haldamise suhtes vastutustunnet, katastroofi.

Just seepärast on olnud Euroopa Liidu jaoks tervikuna raskem tegelda kriisi mõjuga kui muudel suurtel majanduskeskustel, nagu Ameerika Ühendriigid, Hiina, Jaapan ja India. On saanud ilmselgeks, et Euroopa majanduskeskkond tervikuna võib olla mitmekesine ja ulatuslikult reguleeritav, kuid konkureerivate majandustega võrreldes on see väga kobakas. Eelseisval perioodi peame seetõttu koos jõupingutustega euroala riikliku rahanduse tasakaalustamisega üritama ka sisekeskkonda ümber struktureerida ja selle reegleid lihtsustada. Me ei peaks unustama, et just ainuüksi tootmissektor on see, mis loob ressursse, millest terve ühiskond elab.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Kallid kolleegid! Oma tegevuse kestel 2008. aastal seisis Euroopa Keskpank silmitsi pretseidentide väljakutsetega, kui maailma majanduskriis leidis tee 2008. septembris Euroopasse. Finantskriisist sai reaalmajanduse kriis, kuna kapitaliturud külmusid umbusalduse tõttu kinni, ning finantsinstitutsioonid ei andnud üksteisele või ettevõtetele krediiti. EKP reageeris sellele finantssündmustele kiiresti ja minu hinnangul kohaselt, kuid kui hindame kriisileevendusmeetmeid, ei saa jätta kahe silma vahele kahetsusväärset asjaolu, nimelt euroalasse mittekuuluvate riikide diskrimineerimist.

Olen veendunud, et EKP toimis Euroopa Liidu vaimu vastaselt, kui kriisi haripunktis, 2008. aasta oktoobris, ei kehtestanud võrdseid tingimusi krediitdiliinide kasutamiseks. EKP korraldas valuutavahetuse Rootsi ja Taani riiklike keskpankadega, et kahe riigi pangasüsteemidele nõuetekohane eurolikviidsus tagada. Seevastu Ungari ja Poole keskpankadega oli ta valmis tegema sama vaid tagatise vastu.

Selline EKP tegevuskäik tingis kahjuks turgudel kasvava ebakindluse, raskendades veelgi nende riikide olukordi. Aga kui meil on käsil uue finantssüsteemi kujundamine, peame rakendama meetmeid, et kindlustada, et tulevikus sarnased ebavõrdsused kõrvaldataks. Me ei saa seetõttu rakendada eeskirju, mis kohtlevad liidu teatud osi soosivamalt kui teisi. Läheksin mõttega edasi, rääkides Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu loomisest, mille nimel kõik praegu töötame. EKPl on siin valdkonnas oluline roll. Selle nõukogu eesistumine oleks EKP presidendi käes ning meil on tarvis kindlustada, et riigid euroala piires – ja lisaks ka need väljaspool seda, nagu Kesk- ja Ida-Euroopa riigid – saaks uues organisatsioonis võrdsed hääleõigused.

On oht, et kui me oma häält kriisi jooksul juba kogetud diskrimineerimise vastu ei tõsta, muutub ebavõrdsus uutes järelevalveorganites praktikaks, ja see on midagi, mida iga hinnaga vältida tuleks. Taasühinemise ideaali ei tohi varasemase poliitilise erimeelsuse asendamisel majandusliku lõhestatusega ära nudida lasta.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Ei ole üllatuseks, et erakordsed meetmed, mida Euroopa Keskpank kriisi ajal kasutusel võtma pidi, figureerivad selle aastaaruande südametes.

Sellel foonil on minu arvates Euroopa Keskpanga jaoks kohane suurendada pidevalt likviidsusassigneeringuid euroala pankadele. Me ei tohi aga unustada, et liikmesriigid väljaspool euroala olid ise samuti nende seas, keda kriis rängalt tabas, ning et lisaks on selles vallas nõutav ka Euroopa Keskpanga sekkumine likviidust tõhustavate meetmete kujul.

Lisaks näeme enamikus Euroopa Liidu liikmesriikides eelarvepuudujääkide, riikliku võla ja alla 25 aastaste noorte töötuse määra kasvu. Stabiilsus- ja kasvupakt on identiteedikriisis ning oma tõsiseltvõetavust kaotamas, muutes seeläbi oma põhimõtete tulemusliku kohaldamise võimatuks.

Minu arvates on tarvis pakki vähem automaatset ja ühtlasemat rakendamist ning lähenemist, mis arvestaks iga liikmesriigi asjaolusid, kus rõhuasetus oleks palju rohkem riikliku rahanduse pikaajalisel jätkusuutlikkusel ja vähem eelarvepuudujääkidel.

Pakki põhieesmärk oli ennetamine. See pidi pakkuma eelarvearengu mitmepoolset järelvalvet, kasutades varajase hoiatamise süsteemi. Just seetõttu, kooskõlas Edward Scicluna raporti vaimuga, on minu arvates absoluutselt hädavajalik Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu rajamine, mis täidaks eesmärgi tagada kiire hoiatus finantsturge ähvardavate süsteemsete riskide või tasakaalustamatuste eest.

Praegune finantskriis ja selle hiljutine üldine süvenemine peavad tingima operatiivse selgituse ELi tasandil kasutada olevate vastastikuse toe mehhanismide kohta, tugevdades samal ajal ühise majandusliku juhtimise toetamiseks liikmesriikidevahelisi koordineerimisvahendeid. Kriisi üks põhiõppetund on vajadus suurema fiskaalse vastutuse ning sellega seoses majanduslike seiremenetluste järele eelarvetasakaalu säilitamisel.

Roberts Zīle (ECR). – (LV) Tänan, austatud president ja volinikud! Läänud aasta detsembris Strasbourgis ütles Joaquín Almunia, kes oli tollal majandus- ja rahaküsimuste volinik, et välistades olulisi arenguid, kutsutakse Eesti euroalaga ühinema alates 2011. aastast, kuid olulisi arenguid on olnud mitte ainult Eesti, vaid ka euroala jaoks. Eesti on praktiliselt ainuke ELi liikmesriik, mis hetkel Maastrichti kriteeriumidele vastab. Mis liiki signaali see annab, kui Eestit reeglite vastavalt euroalasse vastu ei võeta? Minu arvates signaliseeriks see finantsmaailmale, et euroala ebaterve olek on niivõrd sügav, et on suutmatu vastu võtma väikest, ent fiskaalselt vastutustundlikku riiki. Teisisõnu pannakse euroala klubi uksele silt, millel on kirjas: „Klubi on kapitaalremondiks suletud”. Mis liiki signaali see saadaks uutele liikmesriikidele, nagu minu riigile, Lätile, kes on IMFi programmi all ja säilitab fikseeritud vahetuskurssi euroga ning kes devalveerib euro kasutuselevõtuks oma majanduse kahekohalise SKT langusega ning erakordselt kõrge töötusega? Signaal oleks, et miks peaksime tegema kõik võimaliku erasektori võla tagasimaksmiseks meie riikliku raha kõrge vahetuskursiga, kui võla on väljastanud eurolaenuvana ELi pangad näiteks kinnisvara vastu? Tänan teid!

David Casa (PPE). – Austatud juhataja! 2008 oli äärmiselt oluline aasta Euroopa ja tõepoolest üleilmse majanduse jaoks. See oli aasta, mida iseloomustas suur ebakindlus kriisi ulatuse osas, mis näis vaid süvenevat.

Samuti oli palju ebakindlust aja suhtes, mis kuluks Euroopa majanduste taastumiseks, ja lisaks vahendite suhtes, mida me taolise taastumise ajendamiseks kasutama peaksime.

EKPL, kes pidi seisma silmitsi mitmete väljakutsetega, ei olnud lihtne aasta. 2008. aastal tegi EKP koostööd teiste suuremate pankadega ja kujundas koordineeritud lähenemisviisi, et tagada pangandussüsteemile piisavalt lühiajalist likviidsust, ning see EKP lähenemisviis on osutunud äärmiselt edukaks.

Selles suhtes pean toetama kolleegi järelduses, milleni ta EKP soorituse osas jõudnud on. Olen nõus, et 2008 oli otsustav ning et vastutajad on olnud ülesande kõrgusel. Samuti jagan mõnda raportööri murest seoses intressimäära kärpeme edastamisega pangalt tarbijale ning arvan, et seda tuleks lähemalt uurida, mistõttu palun teil endale märge teha, Jean-Claude Trichet.

Üleüldiselt on minu arvates tegemist äärmiselt tasakaalustatud raportiga, oivalise tööga, mida Malta kolleeg Edward Scicluna on teinud.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Austatud juhataja! Kahjuks ei ole president Junckeril teise kokkulepitud kohtumise tõttu võimalik meiega ühineda, nagu tavaliselt. On üsna selge, et mul on seda kahju kuulda.

Meil on siin kaks väga head raportit, mis võimaldavad meil euroala jaoks kriitilisel hetkel arutelu süvendada.

Edward Scicluna raport võimaldab meil rajada vundamendi mitmele arutelu elementidele, iseäranis seoses teie järeltulija Jean-Claude Trichet'i ametisse nimetamise tingimustega. Demokraatia mõttes on rahandusdialoog oluline element, kuid see on seda ka Euroopa Keskpanga enese toimimise ja juhtimise mõttes.

Meie sõbra Sven Giegoldi raport esitab küsimusi teile, Olli Rehn, mis jäävad teie vastustusalasse ja mitte Euroopa Keskpanga omasse.

Risk, millega euroala toimimise osas silmitsi seisame, on meie sotsiaalse mudeli lammutamine. Kui teie eelkäija Joaquín Almunia andis hinnangu euroala toimimise 10 aastale, oli karjuvalt ilmne üks tegur, nimelt

euroala liikmesriikide vaheline kasvav lahknevus. See on koht, kus oleme, ja see on see, mida asutamislepingu autorid ning stabiilsus- ja kasvupakti autorid alahindasid. See on see, mida arvesse võtma peame.

Peame seda arvestama kahel põhjusel. Esiteks, et mõista, et isegi kui riikliku rahanduse jätkusuutlikkus on võtmeelement, siis sellest ei piisa. Riiklike pädevusaladega silmitsi olles puudub liikmesriikidel loomulik isu sanktsioonide järele ja seetõttu nende koordineeritus, nende koostöö ei ole tubli koostöö. See on vaim, mille avastama peame! See on imerohi, mida vajame!

Teine tala, mida kahe silma vahele jätta ei saa ja milleta me hakkama ei saa, on fiskaalse ühtlustamise küsimus. Nagu teate, on minu arvates kahetsusväärne, et sellest seisukohast 2020. aasta strateegia isegi ei maini ettevõtete maksubaasi ühtlustamisega käivat tööd, mida absoluutselt otsustavalt jätkama peame.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Austatud juhataja! Finantskriisi kiiluvees on riiklik võlg kiiresti hullemaks muutunud, ehkki paljudes riikides hakatakse taastamiskraane kinni keerama. Olles tegelenud terava majanduskriisiga, on meil tarvis väga tähelepanelikult keskenduda riikliku rahanduse pikaajalisele ja tõsisele tasakaalustamatusele.

Meil on olnud stabiilsus- ja kasvupakt, ent probleem on asjaolus, et liikmesriigid ei ole seda täitnud, ning seega on meil nüüd vaja tegelda riikliku rahanduse teravate puudujääkidega. Kreeka puhul tuleb tähelepanu pöörata ebaõigele statistilisele teabele, ent probleemi tuum on kehvasti juhitav majanduspoliitika.

Meie, poliitikud oleme silmitsi väga raskete otsustega keset aeglast kasvu, vananevat elanikkonda ja tööhõive olukorda, mis ainult loiuult paraneb. Riikliku rahanduse puhul on ainult mõned ravivõtted: tulu suurendamine maksustamisest, majanduskasvu tõhustamine või kulutuste kärpimine.

Abinõusid otsides on võtmenäitajad riikliku rahanduse jätkusuutlikkus ja puudujääk. Jätkusuutlikkuse puudujääk kajastab, kui palju peaks maksumäärade tõstma või kulutuste määra langetama, et riiklik rahandus oleks pikas perspektiivis jätkusuutlikul alusel. Tasakaalu saavutamiseks on meil jätkuvalt vaja tunnistada, et kogunenud võlg suureneb intressimäärade ja rahvamajanduse kogutoodangu vahe võrra ning vananev elanikkond põhjustab lähiaastail pensionide ja hoolde maksumuse olulist tõusu. Tulu tõstmiseks riiklikus rahanduses on absoluutselt oluline, et oleks kasv ja tööhõive, suurendada avalike teenuste tootlikkust ning rakendada struktuurilisi meetmeid, mis suudavad tagada näiteks pensionisüsteemide jätkusuutlikkuse.

Pikas perspektiivis on riikliku rahanduse seisukohast oluline sündimuse tõus ja vanurite tervise ennetav kaitsmine. Keset majanduskriisi nõudsime riikliku rahanduse paremat koordineerimist ning sooviksin nüüd küsida, kuidas volinik Rehn seda saavutada kavatseb? Minu arvates aga ei saa seda majanduskriisi kasutada mooduseks, kuidas tagaukse kaudu välja hiilida, et vältida liikmesriikide majanduste juhitavuse taastamist. Meil on lihtsalt tarvis riiklikus rahanduses ranget eelarvedistsipliini järgida.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Austatud juhataja! Sooviksin arutatavates raportites tõsta esile kolme peamist momenti.

Esiteks ei peaks me pühendama riikliku rahanduse teemalist arutelu üksnes karmistamisega seotud küsimustele. Samuti on meil tarvis keskenduda selle, mida saab teha kasvu algatamiseks ja tööpuudusega võitlemiseks. Paljudes riikides on tarvis avalike kulutuste kärpeid. Samal ajal aga on samuti oluline suurendada positiivse kasvu kaudu tulu, pannes rohkem inimesi tööle ja makse maksma.

Teiseks hindan, et Edward Scicluna võtab oma raportis üles finantssektori suurema läbipaistvuse teema. selles suhtes on ikka veel palju teha. Läbipaistvus ei ole mitte ainult oiuline moodus kahjuliku riskide võtmise tõrjumiseks finantsturul. Ka tõhustatud läbipaistvus on vajalik, et järelevalve oleks tulemuslik ja et riiklikel finantsinstitutsioonidel oleks avalikkuse usaldus, mis on äärmiselt oluline.

EKP peaks näitama selles vallas teed ning rakendama viivitamatuid meetmeid oma töö läbipaistvamaks muutmiseks. Tubli esimene samm oleks hakata avaldama EKP nõukogu koosolekute protokolle. Samuti peaks olema avatus võtmepõhimõtte Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogus (ESRB). Selleks et süsteemsete riskide nõukogu soovitusel mõju oleks, peaks lähtuma põhimõttest, et nad avalikustataks.

Kolmandaks on mul hea meel, et Sven Giegold oma raportis rõhutab, et on oluline, et oleks selge keskkonna- ja kliimaperspektiiv, isegi kriisiaegadel. Me ei tohi lubada finantskriisil aeglustada rohelisele majandusele üleminekut. Peaksime hoopis majanduse taastumist soodustama, investeerides taastuenergia allikatesse, keskkonnasõbralikesse transpordisüsteemidesse ning rohelise tehnoloogia arendamisse. Ainult seda liiki investeeringuid tehes suudame tekitada kasvu, mis pikas perspektiivis jätkusuutlik on.

Frank Engel (PPE). – (FR) Austatud juhataja! 2009 oli kahtlemata euro jaoks raskeim aasta, alates kasutuselvõtmisest saadik, ent see oli ka kõige kasulikum. Eurota oleks Euroopa Liit vajunud kriisi foonil konkureerivate devalveerimiste sõtta. 2009. aastal oleks rahanduse ebastabiilsus Euroopa Liidu poliitilist kindlust nõrgestanud.

Tänu eurole on meid säästetud vahetuskursside ja rahanduspoliitikate jätkuva tasakaalustamatuse valust. Täna loodame ja palume Euroopa raha parema juhtimise – piiravama, nähtavama ja reageerivama juhtimise – nimel.

Tõsiasi on, et riikide katsed taastada võim euro põhireeglite üle ei aita kuidagi kaasa nõuetekohase majanduse ja rahanduse Euroopa juhtimise tekkele. Ainult solidaarsus saab piirata spekulatiivset tegevust, mille ohver Kreeka täna on ja mis võib iga hetk tabada euroala teisi riike.

Solidaarsus käib riikliku võla turgude emotsionaalselt laetud kontekstis käsikäes kindlusega. Viimaste nädalate poliitiline puiklemine ei ole kahjustanud ainult Kreekat. See on kõigutanud tõsiselt usaldust euro vastu. Ohus olevate riikide mitteabistamine õõnestab terve euroala rahanduslikku stabiilsust.

Hädaolukordadest kaugemale vaadates – andkem eurole lõpuks abivahendid, mida sellel vaja on! Meil on tarvis koordineeritud võlakirjade Euroopa turgu, et vältida kitsaskohti, kus liiga paljude riikide liiga paljude riiklike võlgade tagasimaksetähtaeg samal ajal saabub. Meil on tarvis esindatust väljaspool euroala kõikidel tasanditel, kõikides organites, sealhulgas rahvusvahelistes finantsinstitutsioonides. Miks ei ole eurorühma president G20s?

Aktsepteerigem samuti, et uued liikmed tahavad ühineda euroalaga võimalikult kiiresti! Peame tervitama neid entusiasmi, mitte väiklusega. Mooduste otsimine euroala liikmete kõrvalejätmiseks võrdub tugeva Euroopa eesmärgi hülgamisega maailmas. Euroala laiendamine peab käima käsikäes tõelise majandusliku liidu jaoks vajalike abivahendite rakendamisega: eelarvepoliitikate koordineerimise ja majandus- ning eelarvepoliitikate ühtlustamisega. Selline on euro jätkuva edu hind.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Kriis on haigus, mis mitte ainult ei lõppe tavaliselt taastumisega, vaid ka tugevdab ja loob vastupidavusmehhanisme. Samuti võib see viia selleni, mida tuntakse tüsistustena, ning isegi organismi teatavat liiki alaliste kahjustusteni. Mõelgem selle peale, kuidas haigus, mida me kriisiks kutsume, tekkis!

Enamikul juhtudel on haigus tagajärjeks eri viisidele, kuidas oma organisme hooletusse jätame, või on sellel väline päritolu. Kriisi põhjuseks oli tegevus, mis oli turupõhimõtete vastane – spekulatiivne tegevus. Turg ise ei ole võimeline tagasi lükkama, tasakaalustama või piirama neid tegureid, kui puudub protsesside edenemise sobiv järelvalve ja seire, iseäranis olukordades, mis ei ole turu puhul tüüpilised. Seni teostasid turgude seiret ja järelvalvet peamiselt riik ning riiklikud institutsioonid. Üleilmastumine on viinud maailma finantsinstitutsioonide ja üleilmse finantsturu rajamiseni. Ent rajatud ei ole adekvaatseid maailma-, piirkondlikke ja, meie puhul, Euroopa institutsioone turgude järelvalveks ja seireks.

Turg ei lähtu väärtustest, vaid eelkõige vajadusest iga hinna eest kasumit saavutada. Kriis ei alanud 2008. aastal finantsturgude kokkukukkumisega, vaid 2007. aastal toiduainete turgude kriisi ja lisaks ka energiaturu õõnestamisega, mida juhitakse poliitiliste abivahenditega. Olukord Euroopa Liidus on märk patust, et ei järgita stabiilsus- ja kasvupakti universaalselt kehtestatud ja aktsepteeritud põhimõtteid.

On kahju, et hoiatused komisjonilt olid liiga leebed. Mõnedel liikmesriikidel lubati karistamatult enamatki toime panna, kuna nad ei kavatsenud mingil komisjonil endale loengut pidada. Mõned liikmesriigid käitsid nagu lapsed, varjates oma väärtegusi. Seda liiki käitumine ei saa olla ühenduse ja meie integratsiooni aluseks. Oluline on tunnistada tehtud vigu, öelda seda meie kodanikele, neilt vabandust paluda ja paluda arusaamist ning koostööd kriisist väljumisel!

Peame rakendama meetmeid, et kriisi maksumus ei langeks nõrgimatele ja vaesematele. Euroopa Liidu solidaarsus kohustab meid ka kriisist kõige hüllemini tabatud riike toetama. Taastumine ei tule väljastpoolt, kui organism ehk riik võitlema ei asu.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Head kolleegid! Jean-Claude Trichet, sooviksin teid tänada väga mitte ainult viimastel aastatel tehtu eest, vaid ka teie lähenemise eest viimastel nädalatel! Olete olnud pädev, sõltumatu ja järjekindel. Teie ja teie personal on avaldanud keeriselistel aegadel rahustavat mõju.

Olli Rehn, olete teinud viimase paari päeva jooksul väga julgustandvaid avaldusi. Peaksime tegema kõik võimaliku, et jätkata rajal, mille valinud olete!

Euro on isegi kriisiaegadel stabiliseeriv jõud. Peame tegema lõpu müüdile, et euro ning stabiilsus- ja kasvupakt on Kreekas ja teistes riikides kogetavate probleemide põhjuseks. Läinud nädal ütles Kreeka peaminister siin täiskogus väga selgesti, et euro ei ole süüdi. Vastupidi, see on osa lahendusest. Eurota ei saa olla reformi. Eurota ei saa olla kohaseid piiranguid eesmärkidele, mida endale seada võime. Me ei tohi eurot nõrgestada, kui puudutatud riigid tunnevad, et euro pigem kaitseb kui nõrgestab neid.

Sooviksin samuti lisada, et Kreeka ei kerja raha, nagu tihti päevalehtedes tahetakse näidata. Oleks hea, kui nõukogu paljud liikmed lakkaksid keskendumast rahva arvamusele riigisisel poliitilisel rindel, kui nad sellest teemast räägivad, ja selle asemel teeks meiega koostööd ühiste Euroopa lahendute leidmiseks. Kreekale ei saa anda subsidiume, ent see soovib toetust oma reformi- ja säästukava rakendamisel. Euroopa Keskpanka (EKP) president Jean-Claude Trichet on samuti kolmeastmelises kavas väga selgelt teatavaks teinud, mis on võimalik ja mis meetmeid rakendada tuleb. Keegi ei ole öelnud, et teha ei saa midagi.

Meil on rahaliit, ent meil ei ole majandusliitu. Majandusliidu saavutamiseks on meil tarvis pigem liikmesriikide poliitilist tahet kui nõu. Majandusliit kätkeb eelarvepoliitika koordineerimist, maksude ühtlustamist ning haridus-, majandus- ja sotsiaalpoliitika koordineerimist. Just seda kutsumegi liikmesriike üles tegema ning ootame neilt pühendumuse ilmutamist! Peame sellel rajal euro huvides jätkama!

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Läinud aasta oli euroala jaoks äärmiselt keeruline. See algas Slovakkia sisenemisega euroalasse ning lõppes tohutute majandus- ja finantsprobleemidega Kreekas. Sel perioodil elas maailm läbi aastate suurima kriisi.

Käimas on arutelud, kuidas toime tulla uute väljakutsetega, millise suuna üleilmne majandus võtma peaks ning mis peaks olema Euroopa Liidu poliitika. Resolutsioon, mida hetkel läbi vaatame, on osa antud arutelust. Sooviksin juhtida tähelepanu ühele selle tahule.

Kallid kolleegid! Majanduskriis, Kreeka probleemid ja samuti praegune arutelu Kreekale osutatava abi üle näitavad, et lõhenemine uueks ja vanaks Euroopaks on ikka veel tegelikkus. Läinud reedel viitas Euroopa Komisjoni juht José Manuel Barroso ideele luua tugimehhanismi euroala riikidele, mis finantsprobleemide käes vaevlevad. Komisjoni juhi sõnul peaks kehtestama põhimõtted ja tingimused, mis reguleeriks abivahendi kasutamist, ainult euroala liikmed.

Sooviksin kasutada võimalust siin arutelul, et avaldada tugevat toetust eelarve ja finantsplaneerimise volinikule Janusz Lewandowskiile ning professor Jan Rostowski, Poola rahandusministrile. Sooviksin lisada oma hääle nende pöördumisele ning samuti kaasparlamendiliikmete arvamusele, et kõik liikmesriigid, sealhulgas väljaspool euroala olevad, peaksid nüüd juba aktiivselt osalema meetmetes euroala tugevdamisel ja abivahendite loomisel selle liikmete tarbeks. Poola, kes on üks riikides, mis asub väljaspool euroala, võtab varsti kasutusele ühisraha, ning sooviksin täna vastutada eurorühma edaspidise kuju eest. Seetõttu ärgem arvake uusi liikmesriike taolisest olulisest arutelust välja! Meil on olnud nn kahekiiruselise Euroopa loosung. Ärgem jagagem nüüd Euroopat euroalas asuvaks Euroopaks ja väljaspool euroala asuvaks Euroopaks, kuna me oleme üks liit!

Lõpuks sooviksin avaldada südamest toetust resolutsiooni kõikidele punktidele, mis kutsuvad Euroopa Keskpanka, Euroopa Komisjoni ja eurorühma liikmeid toetama euroala laienemise – praegustel kriteeriumidel rajaneva laienemise – protsessi. Sooviksin samuti tänada tubli töö eest Euroopa Keskpanka (EKP) presidenti, Jean-Claude Trichet'd, eriti tänavu, mis on olnud Euroopa jaoks niivõrd raske aasta.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Olen tänulik volinikule, EKP presidendile ja raportöörile avatud ning äärmiselt professionaalse lähenemise eest probleemile, mis meile kõigile tõsiselt muret teeb. Tõepoolest on murettekitav, et hoolimata meie kõigi jõupingutustest jätkab peaaegu kõikides Euroopa Liidu liikmesriikides töötuse ja riigivõla tase tõusmist. Minu riik Slovakkia ei ole reegli erandiks. Töötus on tõusnud üle 13%. Slovakkia ühines euroalaga viimasena, 2009. aasta 1. jaanuaril, ja sellel on olnud positiivseid tagajärgi majandus- ja lisaks ka poliitika- ja sotsiaalvallas. Enamik elanikkonnast on euro suhtes ikka veel positiivselt meelestatud. Meie arvates on seetõttu oluline säilitada euro tugevus ja prestiiž. Parlament peab aitama komisjoni ja EKPd nende jõupingutustes, et selle ettevõtmise nurjumist vältida. Kõigepealt tuleks viia Euroopa majanduse integratsioon kõrgemale ja jätkusuutlikule tasemele. See aga on strateegiline küsimus, milles nõukogu pühendunud toetus on hädavajalik.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Väljapääs keerukast majandus- ja finantskriisist ei olnud nii tulemuslik, kui lootnud olime. Kriisi algusest saadik ei olnud liikmesriikide kavade pankade toetamiseks koordineeritud Euroopa tasandil kehtestatud ühiste tingimustega ning mõned pangad kasutasid kahjude katmiseks Euroopa Keskpankast eraldatud täiendavaid vahendeid. Toetus majandustegevusele, iseäranis väikese ja keskmise

suurusega ettevõtetele, oli samuti koordineerimata. Meetmete mõju on selge: kui neil pankadelt õigel ajal laene saada ei õnnestunud, kõrbesid väikese ja keskmise suurusega ettevõtted massiliselt põhja. Euroola riikidel oli lihtsam raskusi ületada, kuna Euroopa Keskpank kindlustas neile likviidsusassigneeringud. Kui usume Euroopa solidaarsusse, kui tegutseme samade konkurentsitingimustega ühel turul ja peamiseks eesmärgiks on keerukast olukorrast võimalikult pea väljuda, oleks minu arvates Euroopa Keskpank pidanud kindlustama ja peab kindlustama likviidsusassigneeringud liikmesriikidele väljaspool euroala, mida antud kriis iseäranis raskelt tabas.

Andrew Henry William Brons (NI). – Austatud juhataja! Raportöör Edward Scicluna ütles, et EKP üritas likviidsust laiendada, ent seda likviidsust ei andnud pangad oma klientidele edasi. See on tõsi nii euroala sees kui ka sellest väljaspool.

Minu partei on rahul, et Ühendkuningriik on jätkuvalt väljaspool euroala. Riigi raha peab kajastama riigi majanduse seisukorda ja vajadusi ja mitte 27 eri majanduse keskmisi vajadusi. Ent oma raha säilitamine on ainult osa vastusest. Keskne probleem on, et krediidi loomine ja jaotamine on eraettevõtete – kommertspankade – käes ja see kehtib nii sees- kui väljaspool euroala.

Krediidi loomise – tegelikult raha loomise – funktsioon tuleb võtta eraettevõtete käest ära. Täiendava ostuvõime, kui seda vaja on – kas olemasoleva või kohe saabuva kasvu jaotamiseks või suurte infrastruktuuriprojektide finantseerimiseks –, peab looma valitsus ning see tuleb lasta ringlusse. Seda ei tohiks luua pangad, kes laseks selle laenuna ringlusse.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Oleme jõudnud kriisi jooksul täheldada, et intressi- ja vahetuskursimäärade vallandunud kõikumised on põrkunud ühtse raha vastu, mis on euroala nõuetekohaselt kaitsnud.

Ühtne raha ei ole pakkunud lahendust kõikidele esinenud sisemistele ja välistele tasakaalustamatustele. Ent kasu, mida tõi riiklikele finantsinstitutsioonidele juurdepääsu võimaldamine Euroopa Keskpanga likviidsusele ning vahetuskursi kõikumiste riski kõrvaldamine, on suurendanud huvi, mida liikmesriigid väljaspool euroala selle vastu ilmutanud on.

Nende riikide tehtud jõupingutusi oma majanduste ja eelarvepoliitikate parandamise kaudu ühtse raha kasutuselevõtmiseks peab tervitama. Kutsun komisjoni ja Euroopa Keskpanga üles veelgi euroala laienemist võimalikult kiiresti ergutama, et pakkuda neile suuremat kaitset majandus- ja finantskriisi mõjude eest.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Austatud juhataja! Jean-Claude Trichet! Sooviksin teid väga tänada raporti punkti eest, mis hoiatab ülemääraste palgakärbete eest puudujääkide vähendamise eesmärgil, kuna madalad sissetulekud tingivad majanduskasvu languse. Soovin teid antud lõigu eest tänada, kuna minu arvates see mitte ainult ei aeglusta majanduskasvu ja vähenda Euroopa konkurentsivõimet, vaid samuti piirab Euroopa kodanike võimalusi ühiskonnas täit osa etendada.

Oluline on, et koostaksime eelarved vastavalt juhistele, kuid võrdselt oluline on, et liikmesriikidel oleks majandus- ja sotsiaalses kontekstis manööverdamisruumi. Kui meil on Euroopa, kus enam ei investeerita haridusse, tervisesse ja teadusuuringutesse, on meil samuti Euroopa, mis on ebastabiilne ega suuda ülejäänud maailmaga konkureerida. Neid rühmi, kes kriisi eest ei vastuta, ei tohi nüüd maksma panna. Kui me inimestesse ei investeerime, ei ole meil Euroopas tulevikku. Just seepärast nõuangi, et tulevikus asetataks rõhk sotsiaalsele tahule!

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Austatud juhataja! Head kolleegid! Praegune majandus- ja finantskriis, mis on samuti struktuuriline kriis, sunnib meid kehtestama pikaajalisi juhtimismeetmeid ja võtma kasutusele ettevaatlikke eelarveid. Üleilmastumine sunnib euroala etendama rahanduspoliitika suhtes tulemuslikku rolli. Ent see ei tohi käia tavakodanike arvelt ning sooviksin kõigile meenutada, et tarvis on ettevaatust ja vastutustundlikkust.

Jean-Claude Trichet, Euroopa Keskpanga (EKP) president. – (FR) Austatud juhataja! Pean ütlema, et olen parlamendis kuus ja pool aastat juba esinenud, ent tegemist on esimese korraga, kui täheldan nii palju sõnavõtte, nii palju analüüse, nii palju soovitusi ja nii palju ettepanekuid.

Mulle avaldab väga muljet selle rikkus, mida äsja kuulsime, ning samuti avaldab väga muljet väljendatud seisukohtade mitmekesisus.

Üritan, kui lubate, võtta kokku oma peamised tähelepanekud, olles kuulanud antud sõnavõtte, mis olid kõik huvitavad ja asjakohased ning mida Euroopa Keskpank mõistagi äärmiselt oluliseks peab.

Kõigepealt sooviksin öelda, et olen kuulnud palju väljakutsetest, millega EKP silmitsi seisis, ning kiitust EKPl suutlikkuse eest reaalselt väga rasketes oludes tegutseda. Lubage mul teile öelda, et minu arvates üritasime kolleegidega teha oma parimat väga erakordsetes oludes: halvimates Teisest maailmasõjast saadik ning tõenäoliselt oleks olnud halvimates Esimesest maailmasõjast saadik, kui me operatiivselt tegutsenud ei oleks!

Väljakutsetega seisis silmitsi kõik; paljud teist ütlesid, et väljakutseid oli olemas teiste keskpankade jaoks Euroopas ja ülejäänud maailmas. Seega pidime kõik vaatama näkku tohutule vastutusele ning nõustun täielikult nendega, kes ütlesid, et me ei saa öelda, et rasked ajad möödas on. Meil ei ole rasked ajad möödas. Me ei naase tavapärase asjade käigu juurde. Meil tuleb äärmiselt valvsaks jääda!

Samuti jõudis kohale sõnum kasvu ja töökohtade osas, mis kujutab väga tugevat sõnumit parlamendilt. Olen sellega täielikult nõus! Tagades stabiilsust, olles stabiilsust tagades keskpikas ja pikas perspektiivis tõsiseltvõetav, aitame loodetavasti kaasa jätkusuutlikule kasvule ja jätkusuutlikule töökohtade tekkele. Teate aga, et meie sõnum on struktuurireformid; struktuurireformid Euroopa kasvupotentsiaali ja Euroopa töökohtade loomisvõime tõstmiseks on absoluutselt olulised.

Teilt tulev tugev sõnu, mida EKPs täielikult jagame, on – ja ma ei taha voliniku asemel vastata, et 27 Euroopa riigi juhtimine, euroala 16 liikme juhtimine on oluline. Nõuame riikidelt äärmist vastutustundlikkuse taset, olgu nad 27 või 16 liikmed, et võtta vastutust, teostada kaaslaste seiret. Meil on täielikult tarvis stabiilsus- ja kasvupakti täit ning täielikku rakendamist. Fiskaalpoliitika järelevalve on EMU tuum ning peame lülitama sisse ka struktuurireformide järelevalve ja struktuurireformide rakendamise ning eri majanduste, iseäranis euroala liikmete, kulupõhise konkurentsivõimelisuse kujunemise järelevalve. Tegemist on võtmeküsimusega.

Ma ei taha pikemalt peatuda Kreekal ning eri kaalul olevatel küsimustel. Mul on juba olnud võimalust paljudele küsimustele majandus- ja rahanduskomisjonis ning parlamendi ees vastata. Lubage mul vaid öelda, et Kreekal on eeskujul, ja selleks eeskujuks on Iirimaa! Irimaal oli äärmiselt raske probleem – seda ütles siin üks Euroopa Parlamendi liikmetest – ning riik võttis oma probleemi ette väga tõsiselt, äärmise otsustavuse, professionaalsuse ning suutlikkusega ja seda on tunnistanud kõik. Tahan seda rõhutada! Seega kordan: EKP hinnang uutele meetmetele, mida Kreeka valitsus on rakendanud, on, et need on veenvad ning, lisaksin, vaprad.

Paar sõna pikaajalise olukorra kohta euroala sees: järgmise 10 või 20 aasta jooksul tagame kooskõlas määratlusega hindade stabiilsuse, mida oleme taganud euro loomisest saati. Võite meid usaldada! Suudame seda tõestada! Tegemist ei ole teooriaga. Tegemist on tõsiasjadega; tegemist on arvudega.

(FR) Ja pean rõhutama seda, et euroala kõik liikmed teavad, et euroala keskmine inflatsioon on vähem kui 2% või ligi 2% keskpikas ja pikas perspektiivis. Nad peavad sellest riiklikud järeldused tegema. Nad saavad euroalasse kuulumisest kasu. Nad ei tohi asetada end riiklikku konteksti riikliku inflatsiooni lõikes, kuna see oleks kaugel sellest, mida tagame, kuna seda on meilt palutud, kuna oleme truu oma pädevusvaldkonnale ning kuna see kujutab panust Euroopa õitsengusse ja stabiilsusse.

Austatud juhataja! Lubage mul kokku võtta – kui võin, paari sõnaga – läbipaistvuse teemal. Nagu tihti Euroopa Parlamendi liikmetele öelnud olen, oleme kõige läbipaistvamad maailmas, mis puutub meie uurimuste, sissejuhatava avalduse, kohest avalikustamist. Oleme kõige läbipaistvamad maailmas, mis puudutab nõukogule vahetult järgnevat pressikonverentsi.

Ainuke valdkond, kus otsus ei kehti – ja meil on mõjuv põhjus, et me ei anna nende nimesid, kes selle poolt hääletavad, ja nende omi, kes selle eest hääletavad, kuna oleme seisukohal, et meie sõnum on, et me ei ole kogum üksikisikuid, vaid oleme kolleegium. Asjasse puutuv üksus on nõukogu. Just nõukogu loeb!

Olen juba öelnud, et tegemist ei ole asjade tavapärase käiguga, ning peame täielikult väga sügaval moel finantsturgusid reformima veendumaks, et me ei käivita järjekordset seda liiki kriisi, millega toime tulema oleme pidanud.

Viimane märkus Poola ja Ungari osas: üks Euroopa Parlamendi liige mainis Poolat ja Ungarit ning ütles meile, et EKP ei kohtle neid, nagu peaks. Minu arvates ei ole Euroopa Parlamendi liige teavitatud; ergutaksin teda minema mõlema riigi keskpankadesse ja talle tõendatakse, et EKPl on mõlema keskpangaga väga tihe koostöö meie kõigi kasuks.

Olli Rehn, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Kõigepealt sooviksin tänada parlamendiliikmeid väga tõsise ja sisuka arutelu eest! Olen teie seisukohti väga tähelepanelikult kuulanud. Võin nendest järeldada, et majandusliku juhtimise tugevdamisele euroalal ja Euroopa Liidus tervikuna on tugev ja laiapõhjaline toetus.

Minu arvates on olnud tänan arutelu väga vääriline ja väärtuslik, tutvustades täna ja homme Euroopa Ülemkogule tausta. Samuti tervitan võimalust jätkata peagi arutelusid majandusliku juhtimise üle majandus- ja rahanduskomisjonis, soovivatult võimalikult pea pärast ülestõusmispühi. Sooviksin teiega aru pidada ning konkreetsete ettepanekutega peagi edasi liikuda.

Majandusliku juhtimise tugevdamisel on kaks olulist tegevussuunda. Kõigepealt on nurgakiviks tõeliselt tõsiseltvõetav ja paremini ennetav fiskaal- ja eelarveseire, mis on tugevam ja rangem, katab samuti keskpikki eelarvepoliitikaid ning kasutab soovitusi ja vajadusel hoiatusi liikmesriikidele.

Teine ehituskloks koosneb tulemuslikumast ennetavast ja süstemaatilisemast ning rangemast makromajanduslike konkurentsivõimet puudutavate tasakaalustamatuste ja lahknevuste seirest euroalal ning Euroopa Liidus. Ka selles suhtes kasutatakse siduvaid poliitikasoovitusi. Seda on tarvis tasakaalustamatuste kuhjumise ennetamiseks. On kahtlemata ilmne, et kiireloomulisim ja pakilisim vajadus on suurte puudujääkide ning nõrga konkurentsivõimega riikides – mitte ainult Kreekas, ent mõistagi, alustades Kreekast.

Võrdselt ilmne on, et me ei saa mõista – ega mõista – selle all, et keegi nõrgestaks praeguste konto ülejääkidega riikide ekspordisooritust. Teisisõnu ei ole eesmärk panna Bayern Münchenit Olympic Lyoni vastu kehvemini mängima, vaid parandada vajadusel ja võimalusel nii ekspordipõhist konkurentsivõimet kui ka riigisisest nõudlust, pannes nõnda nii Bayern Münchenit kui ka Olympic Lyoni Euroopa meeskonnana paremini mängima, muutes nii rünnaku- kui kaitsestrateegiat üha tugevamaks.

Just selles euroala – ja lõppkokkuvõttes Euroopa Liidu – mõte ongi.

Edward Scicluna, raportöör. – Austatud juhataja! Kõigepealt mõned tähelepanekud. Sooviksin kasutada juhust, et tänada EKPd koostöö ja kättesaadavuse eest eri päringutele vastamisel. Teiseks sooviksin tänada kaasvariraportööri ühise meeskonnatöö eest raporti muudatusettepanekutega nõustumisel ning nõnda kokkuleppe laiendamisel selle osas.

Oleme näinud, et hiljutine majanduslangus on osutumas väljakutseks. Euroala pinged ei ole aga uued ja on hästi teada. Teame, et me ei ole veel optimaalne rahapiirkond. Just aga seepärast peamegi uuenduslikud olema. Meil on tarvis järgida arukaid majanduspõhimõtteid ja -poliitikaid. Mõistagi tuleb neid kujundada kooskõlas sotsiaalse ühtekuuluvuse Euroopa põhimõtetega.

Mõned vaatlejad on teatanud, et EKP ei saa Kreekat aidata, kuna seda keelab niinimetatud ELi lepingu artikli 103 niinimetatud tagatismeetmete keelu klausel. Sellele vaatamata on üks asi rakendada päästmist ja teine, väga erinev asi pakkuda ajutist finantsabi.

Teame, et meie ees on mitu valikut. Mõned saab teostada lähiperspektiivis ja teised keskpikas perspektiivis. Nagu mu kolleegid enne mind tõdesid, ja eurooplastena, peame kõik eurost lugu ning tahame, et seda saadaks edu. Suudame edu seda saatma panna. Seega pangem kõik – parlament, komisjon, nõukogu ja Euroopa Keskpank – pead kokku ja leidkem edukas tee edasi!

Lõpuks peame taastama avalikkuse usalduse finantsinstitutsioonidesse meetmete kaudu, mille hulka kuulub suurem läbipaistvus, parem riskijuhtimine ja sobiv määrus. Meil on tarvis kindlustada, et selle suurusjärgu kriisi enam ei esineks.

Sven Giegold, raportöör. – Austatud juhataja! Arutelu järel sooviksin teha kolm kiiret tähelepanekut.

Kõigepealt, vaadates eri arvamusi siin täiskogus, ei ole me tasakaalustamatuste küsimuses ühel meelel. Oli erinevusi, mis olid üsna selged, ning minu arvates peame olema ettevaatlikud.

Iseäranis sooviksin suunata selle teile, Jean-Claude Trichet ja Olli Rehn, ning paluda, et te ei oleks ühest silmast pime, kuna keskne probleem, nagu üldiselt ühel meelel oleme, on, et kulutused peaksid kasvama vastavalt inflatsioonieesmärgile ja lisaks tootlikkusele. Mõnedel riikidel oli kulutuste kasv liiga kõrge ning on hea, et tegutsesite.

Teisest küljest on mitu riiki, mis kasutavad maksupoliitikat ja lisaks ka palga reguleerimise korda kindlustamaks, et nad künnisest allapoole ei jääks. Kui te nende osas ei tegutse – ja tean, et mõned Ecofinis selle lähenemisega nõus ei ole, siis süütame euroala majandusaluse, ning see on väga ohtlik. Soovitan teil tungivalt mitte ühest silmast pime olla ning soovitan seda samamoodi tungivalt kolleegidele!

Vaadake Kreekat ja stabiilsusprogrammi, mida kiideti! Sooviksin rõhutada, et on oluline probleem, ja viitan sellele, mida sain teada külaskäigul Kreekasse läinud nädal.

Enamik inimesi Kreekas arvab, et viimasel 10 või 20 aastal on saanud palju inimesi väga rikkaks oludes, mis ei olnud õiglased. Kui kiidate Iirimaa jõupingutusi, ei saa seda võrrelda olukorraga Kreekas. Kreekas arvavad inimesed, et nad ei peaks kannatama asjade tõttu, mida nemad põhjustanud ei ole.

Seetõttu soovitan teil, Olli Rehn, tungivalt survet avaldada ka Kreeka valitsusele, et võetaks tõsiselt käsile varem akumulierenud ebaseaduslik rikkus. Vastasel juhul programmi ei aktsepteerita ning see kukub läbi ka majanduslikel põhjustel. Peame veenduma, et programm on sotsiaalselt õiglane – ja see ei ole veel sotsiaalselt õiglane.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub neljapäeval, 25. Märtsil 2010.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), kirjalikult. – Peaksime praegusest euroala kriisist õppima. Majanduskriis vastutab samuti euroala raskuste eest, kuid minu arvates on ka EMU struktuurilisi nõrkusi, millega tegelema peaksime, et vältida tulevikus kriise. Selleks et EKP saaks rakendada tõhusaid meetmeid tööhõive ja kasvu toetamiseks, peame tagama sellele vajalikud vahendid. EKPl ei ole samu vahendeid, mis föderaalreservil, mistõttu ei saaks sellel olla aktiivset rahanduspoliitikat kasvu toetamiseks. EKPD seob põhieesmärk kindlustada hindade stabiilsus, mis takistab teda tõhusalt kasvu elavdamast. Samuti on minu arvates meil tarvis suuremat majandus- ja eelarvepoliitikate koordineerimist, nii et väldiksime kahetsusväärseid olukordi, nagu Kreeka oma. Parem koordineerimine tõhustaks euroala stabiilsust. Stabiilsus- ja kasvupakti on tarvis austada rangelt, kuid minu arvates on vaja see üle vaadata. Ennetavat osa peaks tugevdama. Karistav osa ei ole tõhus, kuna lõivude maksimine ainult suurendab eelarvepuudujääke ja takistab eeskirjade täitmist. Teisest küljest ei tohiks sanktsioonide üle otsustada nõukogu, kuna liikmesriigid karistavad teineteist alati vastumeelselt.

Tunne Kelam (PPE), kirjalikult. – Peaksime lähtuma kesksest tõsiasjast – Euroopale teadaoleva rängima majanduskriisi kestel on olnud euro stabiilsuse ja tõsiseltvõetavuse ankur. Toimiva euroalata, oleks olnud kriisi ületamine palju aeglasem ja ebaühtlasem. See käib samuti liikmesriikide kohta, mis veel euroalaga ühinenud ei ole. Nüüd on eriti oluline taibata, et Euroopa ühisraha kujutab ühist väärtust, mille eest iga euroala liige individuaalselt vastutab. On üldine üksmeel, et majanduskriis oli laialt levinud väärtuste kriisi loogiline tulemus.

Euroalaga ühinenuilt oodatakse suurema vastutuse kandmist kulude ja tulude tasakaalustamisel. Ei ole loogiline võtta endale eeldatavate finants-spekulatsiooni või majandusmaffiate ohvrite rolli. Peaaegu kõik Euroopa majandused on patustanud usaldusväärse ja tasakaalustatud eelarvepoliitika põhimõtete vastu. Õppetund tuleb omandada – meil on tarvis karmimat järelvalvet ning finantspoliitikate paremat koordineerimist Euroopa Valuutafondi asutamisega. Kõigepealt aga peab iga viimane euroala liige homse kulul elamise kiiruse maha võtma.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), kirjalikult. – (CS) Euroopa Keskpanka tegevus on loomisest alates olnud pideva vasakpoolse kriitika objektiks ning mitte ainult ELis. Selle õigustatud kriitika esimene põhjus on panga eesmärgid. Kuna panga peamine eesmärk on kindlustada, et inflatsioon ei ületa 2% ning ELi liikmesriikide eelarvepuudujäägid ei ületa 3% SKTst, siis on kõik korras kasvuaegadel, kui töötus n-ö langeb iseenesest, pankade likviidsus n-ö kindlustab end ise ja EKPl on võimalik n-ö suruda valitsusi üksikutes liikmesriikides oma võlgu vähendama. Majanduskriisi lahvatamise hetkest on aga hoopis teine lugu. Finantsinstitutsiooni halvasti sõnastatud eesmärgi tagajärg on, et fundamentaalsed lahknemised eesmärgist muutuvad vajalikuks. Raport, mille otstarve on hinnata EKP aastaaruannet ja sooritust finantskriisi lahendamise suhtes, jääb sellest hoolimata halvasti sõnastatud pöördelisele eesmärgile kangekaelselt kindlaks. Raportis öeldaks muu seas samuti, et on vaja eemalduda elavdamispakettide poliitikast ja pankade likviidsuse tagamisest, mis on peamine niinimetatud mittetraditsiooniline meede kriisi ületamiseks. Raport ei puuduta üldse vähemalt viie ELi liikmesriigi rahanduse kriitilise seisukorraga ning näib, et raporti autorid on samuti ükskõiksed töötuse meteorilise tõusu suhtes. Kõik see vaid kinnitab Euroopa Keskpanka praeguse kontseptsiooni kahjulikkust. Raport tuleb seetõttu tagasi lükata!

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Euroopa Liit tervikuna ja euroala iseäranis on tõsisel olukorras. Kreeka on pankroti äärel ning ka Hispaania ja Portugalil on raskused. Olukorra tõsiduse tõttu tehakse pidevalt uusi ettepanekuid. Ühest küljest räägivad inimesed sellest, et anda Euroopa Valuutafondile ulatuslikke sekkumisõigusi. Teisest küljest nõuab majandus- ja rahanduspoliitika volinik Olli Rehn Brüsseli kaasamist liikmesriikide eelarvete kavandamisse. Euroopa Liit soovib ilmselgelt kasutada praegust kriisi liikmesriikide finantsautonoomiast ilmajätmiseks, mis on üks viimaseid neile jäänud riikliku suveräänsuse tuumikvaldkondi.

Järjekordse tohutu sammu astumine tsentraliseeritud Euroopa üliiriigi poole aga olemasolevaid probleeme ei lahenda. Vastupidi, see teeb need hullemaks. Murettekitav seisukord, milles rahaliit on, ning tõsiasi, et euro on muutunud kõrge riskiteguriga valuutaks selle tulemusena, et kokku pandi ühest küljest riigid, nagu Saksamaa, Madalmaad ja Austria, ning teisest küljest riigid, nagu Kreeka, Itaalia ja Hispaania, eirates tahtlikult nende olemasolevaid erinevusi, mis puudutab majandusarengut ja põhimõtteid, millel rajaneb nende finantspoliitika. Neid ajaloolisi erinevusi, mida ei puuduta ainult majandus, peab arvestama, selle asemel, et olemasolevaid tsentralistlikke piiranguid Euroopa liikmesriikidele veelgi karmistada.

Franz Obermayr (NI), kirjalikult. – (DE) Euroopa Keskpanka aastaaruande kontekstis sooviksin tõsta esile murettekitava muutuse finantspoliitikas, mis on põhjustanud liiga arvukate dollarite trükkimise, ilma et oleks võimalik nende väärtuse katmise lähedalegi tulla. Kaasneval praegusel või eelseisval dollari devalveerimisel Ameerika Ühendriikide poolt rahareformi programmi osana oleks Euroopa turule ränk negatiivne mõju. Selle riski vältimiseks peaksid Euroopa Keskpank ja teised Euroopa institutsioonid kaaluma eemaldumist dollarist kui võtmevaluutast. Euro on palju tugevam ning kuulsad majandusteadlased, nagu Nobeli auhinna võitja Joseph Stiglitz, on juba öelnud, et paljude finantskriiside põhjuseks on olnud dollari etendatav juhtiv roll. Euroopa Liit peaks lakkama end USA finantspoliitika probleemidega vabatahtlikult ohustamast.

Kristiina Ojuland (ALDE), kirjalikult. – (ET) Austatud juhataja! Kreeka võlakriis on tõstatanud küsimusi meie suutlikkuse suhtes säilitada eurosooni stabiilsus. Olen veendunud, et ühisraha tugevuse tagab kokkulepitud reeglite järgimine kõigis liikmesriikides ühegi erandita. Kuuldavasti on Kreekale lisandumas teisigi Euroopa Liidu liikmesriike, keda võivad oodata tõsised finantsraskused. Lisaks riigivõlgade hüppelisele kasvule on mitmed liikmesriigid jõudnud ohtliku piirini ka valitsuskulutuste puhul, mille üle tundis Euroopa Keskpank muret juba paar aastat tagasi. Euro on ankur, mille külge liikmesriikide majandused on seotud. Igasugune liikmesriikide poolne tegevus, mis nõrgestab eurot, on lubamatu. Pean oluliseks, et kõik riigid täidaksid reegleid, mis eurosoonile on seatud. Ühtlasi toetan kollektiivset lähenemist lahenduste otsimisele, sealhulgas Kreekale abipaketi koostamist ning ühisraha puudutavate regulatsioonide karmistamist ning rangema järelevalve teostamist. Kreeka kriisi tulemusena tõstatatud idee Euroopa Valuutafondi võimalikust loomisest on ennetav lähenemine potentsiaalsete probleemide suhtes, kuid ei tasu unustada globaliseerunud investeerimisturu välistegureid, mis eurosoonile paratamatult mõju avaldavad. Seetõttu on ilmne, et riikideülesel tasandil tuleb edaspidi veelgi enam tähelepanu pöörata seadusloomele, mis kaitseks eurot Euroopa Liidu siseste ja -väliste ohtlike tegurite mõju eest.

4. Euroopa teine romide teemaline tippkohtumine (esitatud resolutsiooni ettepanekud) (vt protokoll)

ISTUNGI JUHATAJA: Alejo VIDAL-QUADRAS

asepresident

* * *

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Austatud juhataja! Oma 19. märtsil tehtud otsusega kinnitas Euroopa Kohus, et suurem osa Euroopa Parlamendi liikmetest rikkus seadust, kui keeldus kaitsmast minu puutumatust rahvusvahelise protokolliga artikli 10 alusel, mida taotlesid minu väliskolleevid Luca Romagnoli juhtimisel.

Taotlus tehti, kui ma langesin vägivaldse poliitilise, professionaalse ja õigusliku tagakiusamist ohvriks selle eest, et ma rääkisin mind seoses revisionismi ja Teise maailmasõja ajaloo intervjuuandjatele ajakirjanikele, et need küsimused on mõeldud ajaloolastele vaidlemiseks. Nii on öeldud kohtuotsuse lõikes 108.

Kohtu otsuses on öeldud, et kuna protokolliga eesmärgiks on anda Euroopa Parlamendi liikmetele õigused, siis järeldub sellest, et kui parlament ei teinud otsust artiklist 10 lähtudes, rikkus parlament piisavalt selgesti seadust.

Kohus ei täida minu hüvitistaotlust, kuna on arvamisel, et Prantsusmaa apellatsioonikohus ning selle 11 kohtunikku tunnistasid mind täielikult ja lõplikult süütuks. Sellest tulenevalt arvab kohus, et ma ei saa enam hüvitust nõuda. Jääb aga siiski asjaolu, et kohus käsib meie parlamendil maksta kaks kolmandikku kohtukuludest. Seega lükkab kõne all olev otsus teravalt tagasi parteipoliitilised taktikad, millega minult parlamendiliikme puutumatus võeti.

Surve all kasutas raportöör jõhkrat menetluslikku trikki. Selline otsus loob pretsedendi, mida Euroopa Parlamendi natsionalistlikus paremas tiivas olevad parlamendiliikmed, kelle sõnavabadus on pidevalt rünnaku all, edaspidi ära kasutada saavad.

5. Eelmise istungi protokollki kinnitamine (vt protokoll)

6. Hääletused

Juhataja. – Jätkame nüüd hääletustega.

(Hääletuse tulemused ja muud üksikasjad: vt protokoll)

6.1. Loetelu kolmandate riikide või kolmandate riikide osade kohta ning loomatervishoiu- ja tervisekaitseõuded ja veterinaarsertifitseerimise tingimused teatavate elusloomade ja nende värskel liha importimisel ühendusse (A7-0018/2010, Jo Leinen)

6.2. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: Leedu/mööblitootmine (A7-0047/2010, Barbara Matera)

6.3. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: Leedu/rõivatööstus (A7-0048/2010, Barbara Matera)

6.4. Raport euroala ja riikide rahandust käsitleva 2009. aasta aruande kohta (A7-0031/2010, Sven Giegold)

6.5. Euroopa Keskpanka asepresidendi ametisse nimetamine (A7-0059/2010, Sharon Bowles)

6.6. Kontrollikoja liikmeks nimetamine – Milan Martin Cvikl (SL) (A7-0046/2010, Inés Ayala Sender)

6.7. Kontrollikoja liikmeks nimetamine – Rasa Budbergytė (LT) (A7-0039/2010, Inés Ayala Sender)

6.8. Kontrollikoja liikmeks nimetamine – Kersti Kaljulaid (EE) (A7-0045/2010, Inés Ayala Sender)

6.9. Kontrollikoja liikmeks nimetamine – Igors Ludboržs (LV) (A7-0040/2010, Inés Ayala Sender)

6.10. Kontrollikoja liikmeks nimetamine – Szabolcs Fazakas (HU) (A7-0038/2010, Inés Ayala Sender)

6.11. Kontrollikoja liikmeks nimetamine – Ladislav Balko (SK) (A7-0037/2010, Inés Ayala Sender)

6.12. Kontrollikoja liikmeks nimetamine – Louis Galea (MT) (A7-0042/2010, Inés Ayala Sender)

6.13. Kontrollikoja liikmeks nimetamine – Augustyn Kubik (PL) (A7-0041/2010, Inés Ayala Sender)

6.14. Kontrollikoja liikmeks nimetamine – Jan Kinšt (CZ) (A7-0044/2010, Inés Ayala Sender)

6.15. Kontrollikoja liikmeks nimetamine – Eoin O'Shea (IE) (A7-0043/2010, Inés Ayala Sender)

6.16. Soovitus nõukogule ÜRO Peaassamblee 65. istungjärguks (A7-0049/2010, Alexander Graf Lambsdorff)

6.17. Euroopa teine romide teemaline tippkohtumine

– Enne hääletust

Jean Lambert, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – Austatud juhataja! Soovin teha suulise muudatusettepaneku uue lõike lisamise kohta, millest saaks lõige 7a (uus). Hääletusnimekirjast järeldeb ning ka minu arusaam on, et resolutsiooni ühiselt allkirjastanud fraktsioonid toetavad seda. See oleks lõike 7 lisamise tulemus.

Uus lõige 7a kõlaks järgmiselt: „kutsub seega komisjoni taas üles töötama välja laiapõhjalist romide kaasamise Euroopa strateegiat, mis oleks vahend võitlemaks romide sotsiaalse tõrjutuse ja diskrimineerimise vastu Euroopas”.

(Parlament võttis suulise muudatusettepaneku vastu)

– Enne hääletust muudatusettepaneku 1 üle

Cornelia Ernst, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (DE) Austatud juhataja! Täna teid! Meil on kaks muudatusettepanekut, millest üks on muudatusettepanek muudatusettepanekule. Tutvustan neid mõlemat. Me soovime, et kustutatakse sõnad „nõukogu ja”. Praegu arutlusel oleva muudatusettepaneku lõplik tekst kõlaks siis järgmiselt:

„kutsub liikmesriike üles hoiduma vähemuste sunniviisilisest repatrieerimisest, kui neid võib ähvardada kodutus ning diskrimineerimine hariduse, sotsiaalkaitse ja tööhõive valdkondades pärast nende sunniviisilist tagasipöördumist”.

(Suulist muudatusettepanekut ei võetud vastu)

– Enne hääletust lõike 18 üle

Hannes Swoboda, *fraktsiooni S&D nimel.* – (DE) Austatud juhataja! Lükkasime samuti tagasi eelmise muudatusettepaneku, sest selle sõnastus oli suhteliselt range. Vaatamata sellele on siiski probleeme mõnede riikidega, kus romid repatrieeritakse ja kus neile ei ole antud piisavalt häid tingimusi, et elada vabalt, turvaliselt ja väärikalt.

Meie sõnastus on muu hulgas rohkem vaoshoitud, sest oleme näinud, et mõnedes riikides kuritarvitatakse viisavabadust asüülitootluste andmiseks ilma vajalike eelduste täitmiseta. Meie tekst oleks sõnastatud järgmiselt:

Lääne-Balkani riikidesse, „kus neid võib ähvardada kodutus ning diskrimineerimine hariduse, sotsiaalkaitse ja tööhõive valdkondades”.

(DE) Loodan, et parlamendiliikmed, kes eelmise muudatusettepaneku tagasi lükkasid, saavad hääletada selle palju vaoshoituma sõnastuse poolt ning selle vastu võtta.

(Parlament võttis suulise muudatusettepaneku vastu)

6.18. Schengeni piirieskirjad seoses välismerepiiri valveta

– Enne resolutsiooni ettepaneku vastvõtmist:

Michael Cashman (S&D). – Austatud juhataja! Tahan, et täiskogu teaks, et olin Frontexit puudutava otsuse esialgne raportöör ning soovitsin otsuse vastu võtta erakorraliste meetmete tõttu, mis on vajalikud sekkumise ja päästetööde teostamiseks avamerel, ennekõike Vahemere lõunaosas.

Parlamendikomisjon aga ei toetanud mind ning seetõttu eemaldasin oma nime raportist ning teen täiskogule ettepaneku resolutsioon tagasi lükata. Vajame resolutsiooni vastuvõtmiseks absoluutset hääletenamust 369 häälega, kuid ma teen ettepaneku, et täiskogu lükkaks resolutsiooni, mille üle kohe hääletame, tagasi.

Cecilia Malmström, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Parlamendiliikmetele on esitatud otsuse eelnõu, mis täiendab Schengeni piirieskirjasid seoses välismerepiiri valvega Frontexi operatsioonide kontekstis avamerel.

Tegemist on igati vajaliku otsusega, mis aitab liikmesriikidel ja Frontexil meie välismerepiiri tõhusamalt hallata. Nagu teate, tõuseb peagi laevade arv Vahemeres, nagu alati sellel aastaajal.

Ettepanekus on mitmeid väga tähtsaid põhimõtteid ja selgitusi seoses eeskirjadega, millest piirivalvurid peavad merepiiride kontrollimisel lähtuma, näiteks mittetagasisaatmise põhimõte ning kohustus kohelda erilise hoolega kaitsetumaid inimesi ja saatjata alaelisi.

Ettepanekus on samuti selgitatud, millist abi tuleb osutada avamerel ohtu sattunud inimestele ning kus päästetud inimesed maale toimetada.

Paljud teist siin täiskogul on neid põhimõtteid ja eeskirju juba aastaid nõudnud ning nüüd lõpuks on need käeulatuses. Merepiirioperatsioonide efektiivsuse tõstmisega vähendavad meie esitatud muudatused ka surmajuhtumite ohtu Vahemeres.

Otsuse eelnõu valmis raskete ja pikkade arutelude tulemusena koostöös liikmesriikide ning muu hulgas ÜRO põgenike ülemvoliniku ja Rahvusvahelise Migratsiooniorganisatsiooni ekspertidega.

Ettepanek annab meie institutsioonidele parema raamistiku korraliku järelevalve teostamiseks selliste operatsioonide puhul, kus on kaalul suuremal hulgal Euroopa rahalisi vahendeid.

Ettepaneku õiguslike aspektide puhul valis komisjon õiguslikuks aluseks Schengeni piirieskirjade artikli 12, sest eeskirjad käsitlevad piiride valvamisega seotud patrulle Frontexi operatsioonide raames, mitte piirikontrolle, nagu minu arusaamise kohaselt väidetakse parlamendi õiguslikus arvamuses.

Selle täiskogu parlamendiliikmete üleskutsel tutvus komisjon ka alternatiivsete tehniliste lahendustega, mis võimaldaksid esiteks mitte taas alustada sisulisi arutelusid ning teiseks võtta õigeaegselt vastu selged eeskirjad Frontexi operatsioonide jaoks sel suvel. Kahjuks ei leidnud me sellist alternatiivi ning seega soovitan lugupeetud parlamendiliikmetel neid kauaoodatud uusi eeskirju mitte tagasi lükata.

Juhataja. – Me ei saa hetkel selle üle arutelu alustada, Simon Busuttil. Te võite sõna võtta, aga me ei saa arutelu alustada.

Simon Busuttil (PPE). – Austatud juhataja! Kaks sõnavõtjat pöördusid täiskogu poole taotlusega lükata resolutsioon tagasi, aga mitte keegi ei ole veel resolutsiooni heakskiitmise poolt sõna võtnud. Arvan seepärast, et oleks aus, kui keegi, kes võtaks sõna ja ergutaks parlamendiliikmeid resolutsiooni poolt rääkima, seda ka teha saaks.

Kui lubate mulle vaid minuti, siis ütlen, et põhjus, miks kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjon kõne all olevad eeskirjad tagasi lükkas ja resolutsiooni esitas, on väga lihtne. Meie õigusteenistused ütlesid meile lausa kahel korral, et komisjon ületas kõne all olevate eeskirjade esitamisega oma volitusi. Seepärast me need tagasi lükkasimegi. Me tahame kindlasti neid eeskirju – ma ise tulen samuti riigist, mis neid eeskirju tahab –, aga me ei taha, et Euroopa Komisjon oma volitusi ületab. See on põhjus, miks me resolutsiooni toetama peame.

Michael Cashman (S&D). – Selguse nimel ütlen, et kui hääletate vastu, siis toetate meetmeid, mis võimaldavad kinnipidamist avamerel. Kui te hääletate poolt, siis te seda ei toeta. See on väga lihtne.

Juhataja. – Jätkame nüüd hääletustega.

6.19. 2011. aasta eelarve prioriteedid – III jagu – Komisjon (A7-0033/2010, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska)

7. Tervitus

Juhataja. – Head kolleegid! Mul on hea meel öelda teile, et meie parlamentidevaheliste kohtumiste raames külastab meid Tuneesia parlamendi delegatsioon, mida juhib Salah Tabarki, kes on Tuneesia esindajatekoja poliitika, inimõiguste ja välisasjade osakonna eesistuja.

Tervitan südamest Salah Tabarkit ja tema delegatsiooni liikmeid! Tahan rõhutada, kui tähtis on meie jaoks kohtumine, mis on esimene viimase viie aasta jooksul.

Parlament jälgib Tuneesia poliitilise ja majandusliku olukorra arengut suure huviga, sest Euroopa Liit on riigi kõige tähtsam kaubanduspartner. Suhted, mis te Euroopa Parlamendi delegatsiooniga Magribi riikidega suhtlemiseks loote, annavad teile vajaliku institutsionaalse raamistiku läbirääkimisteks ühist huvi pakkuvates valdkondades seoses demokraatia arengu ja õigusriigi põhimõtetega.

Seepärast soovime teile meeldivat ja viljakandvat visiiti.

8. Hääletused (jätkamine)

8.1. Eelarvesuunised: 2011 - muud jaod (A7-0036/2010, Helga Trüpel)

8.2. Põllumajandustoodete kvaliteedipoliitika: millist strateegiat kasutada? (A7-0029/2010, Giancarlo Scottà)

8.3. Ülemaailmse finants- ja majanduskriisi mõju arengumaadele ja arengukoostööle (A7-0034/2010, Enrique Guerrero Salom)

– Enne hääletust

Enrique Guerrero Salom, raportöör. – (ES) Austatud juhataja! Tahan tänada kõiki, kes raporti koostamisel osalesid!

Tahtsin kõigest mainida, et lõike 31 juurde on tehtud suuline muudatusettepanek. Nagu kokku lepitud, loen ma nüüd ette ingliskeelse versiooni teise osa.

„peab seetõttu asjakohaseks uurida võimalusi kokkuleppeks doonorriikidega ajutise moratooriumi kehtestamiseks või kõige vaesemate riikide võlgade tühistamiseks, mis võimaldaks neil rakendada antitsüklilist maksupoliitikat, et leevendada kriisi raskeid tagajärgi; teeb ettepaneku teha jõupingutusi läbipaistva võlaasjade vahekohtu loomise lihtsustamiseks”.

Juhataja. – Igal juhul, Enrique Guerrero Salom, kui meile ei ole just esitatud valeteadet, siis käib see suuline muudatusettepanek lõike 34, mitte lõike 31 kohta.

(Enrique Guerrero Salom tunnistas, et muudatusettepanek oli tõepoolest lõike 34 teise osa kohta)

Nüüd on kõik selge.

(Hääletus toimus)

(Parlament võttis suulise muudatusettepaneku vastu)

– Enne hääletust lõike 22 üle

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Austatud juhataja! Tegime suulise muudatusettepaneku lõike 22 kohta. Juhiksini tähelepanu sellele, et lõike 22 käsitleb ülemaailmset juhtimist ning eeskätt G20 koosseisu, millesse ei kuulu ebatavalisel kombel mitte ühtegi vähemarenenud riigi esindajat.

Suulise muudatusettepaneku eesmärgiks on täita see lünk ning tekst, mille kohta ma Euroopa Parlamendile ettepaneku teen, rahuldab just selle vajaduse.

(Parlament võttis suulise muudatusettepaneku vastu)

– Enne hääletust lõike 34 üle

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Austatud juhataja! Alles hetk tagasi tervitasite Tuneesia delegatsiooni. Kas te võiksite kutsuda Tuneesia delegatsiooni üles sekkuma ning nõudma Taoufik Ben Briki vabastamist, mida kogu Euroopa Parlament nõuab?

– Pärast lõpphääletust

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Austatud juhataja! Tahaksin teha kodukorda puudutava märkuse. Mul on hääletuse üle väga hea meel. Sellele vaatamata oli tegemist põhimõtteliselt omaalgatusliku raportiga ning sellel juhul on võetud vastu teistsugune menetlus. Nüüd lubati meil aga pidada individuaalne hääletus seoses omaalgatusliku raportiga. Peame selle küsimuse lahendama, vastasel juhul korraldatakse edaspidi iga omaalgatusliku raporti puhul individuaalsed hääletused. Kas te paluksite põhiseaduskomisjonil küsimuses selgitust anda? Vastasel juhul muudavad parlamendi teenistused oma tõlgendusega kogu reformi mõttetuks.

Juhataja. – Hannes Swoboda, seda saab teha. Menetluse kohaselt, mida fraktsioonid ise soovisid, on võimalik taotleda osade kaupa hääletust. Kõike saab igatahes edaspidi veel läbi vaadata. Ka see punkt võidakse tulevikus läbi vaadata, kuid hetkel jääb see nii.

8.4. Euroopa Keskpanga aastaaruanne 2008 (A7-0010/2010, Edward Scicluna)

9. Nõukogu esimese lugemise seisukohad (vt protokoll)

10. Istungil vastuvõetud tekstide edastamine (vt protokoll)

11. Selgitused hääletuse kohta

Euroopa teine romide teemaline tippkohtumine (RC-B7-0222/2010)

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Vastu võetud Euroopa Parlamendi resolutsiooni ettepanek Euroopa teise romide teemalise tippkohtumise kohta avab uued võimalused Euroopa Liidu romi elanikkonna probleemide lahendamiseks.

On selge, et eri riikide üksikud jõupingutused romide integreerimiseks ühiskonda ei ole andnud rahuldavaid tulemusi. Selle olukorra põhjused on väga erinevad. Seetõttu tervitan Euroopa Liidu jõupingutusi seoses romide probleemide lahendamise ning nende kogukonna ühiskonda integreerimise parandamisega organiseeritud viisil.

Nicole Sinclair (NI). – Austatud juhataja! Olgugi et ma mõistan hukka kõikide ühiskonnarühmade diskrimineerimise igasugustel põhjustel, ei saa ma resolutsiooni toetada. Resolutsiooniga tahetakse aga panna vastutust diskrimineerimisega võitlemise eest ELi konteksti, kuid minu arvates on liikmesriikide suhtumised ja lähenemised niivõrd erinevad, et vähemuste huvide kaitsmisega peaksid tegelema liikmesriigid ise, eriti need liikmesriigid, mis ei jaga sama tolerantsuse ja võrdsuse ideaali, mida meie, inglased enesestmõistetavaks peame.

Ma tean näiteks, et üks Itaalia parlamendiliige EFD fraktsioonist võeti vastutusele omakaitsevähelaste korraldatud reidis osalemise eest, mille käigus ta pani põlema ühe sisserännanu vara. See on vastuvõetamatu! Palun ärge siduge inglasi sellise käitumisega, vihjates sellele, et Inglismaal vajavad vähemused samasugust kaitset nagu too vaene hing, kelle juhtumit ma just kirjeldasin!

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Austatud juhataja! See on juba teada tõsiasi, et mitte keegi, kes probleemi ja tõde eitab, ei suuda kindlasti probleemi lahendada. See on fakt. Peaksime olema teadlikud sellest, et meie Euroopas elavaid romisid käsitleva resolutsiooniga, mis on täis poliitiliselt korrektset mõttetust, ei suuda me leida ega pakkuda isegi ainsatki lahendust, sest me eitame probleemi olemasolu. Esmalt peaksime tunnistama, et meil on tõepoolest tõsised probleemid paljude romidega, kes end täielikult väljaspool meie ühiskonda hoiavad ning kes on väga tihti vastutavad ka väga tõsiste suurte ja väiksemate kuritegude eest. Paljud romide kogukondades järgitavad väärtused ja standardid või siis nende täielik puudumine on otseses vastuolus nende väärtuste ja standarditega, mille järgmist me Euroopa riikides ootame. Minu sõnad võivad kõlada küll mõnevõrra ühekskülgelt, kuid äsja vastu võetud resolutsioon on veel palju rohkem ühekskülgsem hoopis vastassuunas. Igal juhul arvan ma, et igal liikmesriigil peab olema õigus valida, kuidas selle väga tõsise probleemiga tegeleda.

Philip Claeys (NI). – (NL) Austatud juhataja! Raport on poliitiliselt väga korrektne. See on lausa seda tüüpi raport, mille jaoks see täiskogu oleks nagu lausa patendi taotlenud. Romide majanduslikud ja sotsiaalsed raskused on pandud taas nn sallimatuse ja diskrimineerimise süüks. Kui me lihtsalt kehtestame uued kvoodid ja piiravad seadused ning keerame jälle rahakraani lahti, siis saab kõik jälle korda.

Hollandi kogemused on aga selgelt näidanud, et olenemata meie ettevõtmistest, ei kavatse suurem osa romide kogukonnast kohaneda ja integreeruda. See ei ole meie süü vaid romide kogukonna enda süü, et romid on kuritegude statistikas ebaproportsionaalselt esindatud. Nende väärtused ja normid on meie omadega otseses vastuolus. Olen ka kategooriliselt iga Euroopa katse vastu selle probleemiga tegeleda ning kordan, et igal liikmesriigil peab olema õigus eemaldada oma territooriumilt inimesi, kes süstemaatiliselt keelduvad kohanemast ning käituvad kuritegelikult.

Report: Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (A7-0033/2010)

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Hääletasin 2011. aasta eelarve prioriteete käsitleva resolutsiooni poolt mitmel põhjusel, kuid peamiselt seetõttu, et selles pöörati tähelepanu noorte töötusele. Paljude Euroopa Liidu riikide praegune majanduslik ja sotsiaalne olukord nõuab erilist lähenemist kasvavale lõhele noorte ja tööturu vahel, olgugi et üldiselt tunnustatakse, et investeerimine noortes ja haridusse tähendab investeerimist tulevikku. Kogemused näitavad, et majanduslanguse ajal jäävad noored töö otsimise asemel meelsamini haridussüsteemi või alustavad õpinguid. Samasugused tendentsid on hetkel märgatavad ka meie riikides. Seepärast ütleksin ma, et kavandatavad meetmed, palju aktiivsem tööturg ja haridussüsteemi sidusus on äärmiselt tähtsad. Ettevõtlusoskuste arendamine ning eriprogrammid on igati vajalikud, olgu siis tegemist Erasmus esimest töökohta edendava eriprogrammiga või muude meetmetega. Loodan väga, et Euroopa Liidul on piisavalt poliitilist tahet ja et see ei võta lihtsalt vastu tähtsaid dokumente, vaid hakkab neid ka rakendama.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Austatud juhataja! Hääletasin raporti vastu peamiselt sel põhjusel, et ma ei ole üldsegi nõus prioriteetidega, mille parlament komisjonile on esitanud, mille hulka kuulub ka rändepoliitika ühtlustamine. Ma tean, mida see tähendab. See tähendab, et kõikide liikmesriikide rändepoliitika ühtlustamist edendatakse selge prioriteedina. Ma ei ole sellega nõus.

Hääletasin aga raporti vastu eeskätt seepärast, et parlament on juba väga selgesti väljendanud, et ei poolda Euroopa bürokraatia kärpimist, mida väga vaja oleks. Hoopis vastupidi. Peame tõsiselt kaaluma igasuguste institutsioonide ja ametite kaotamist, mis on muutunud ülearuseks või siis juba algusest peale ülearused olnud. Parlament aga nõuab veel rohkem nn detsentraliseeritud ameteid. Ma kordan, et minu arvates on meil neid juba liiga palju. On ameteid, mis tuleks kaotada enne uute loomist. Pean siinkohal silmas Regioonide Komiteed, Põhiõiguste Ametit ja Euroopa Soolise Võrdsuslikkuse Instituuti. Kui palju läheb see kõik meie maksumaksjatele maksuma ja miks neid kõiki jumala pärast üldsegi vaja on?

Report: Helga Trüpel (A7-0036/2010)

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Austatud juhataja! Head kolleegid! Praegustel erakorralistel aegadel on vaja võtta kasutusele erakorralised meetmed.

Järgmise aasta eelarve koostamisel ei tohi lähtuda sellest, et praegu on harilikud ajad. Kahjuks ei ole majanduskriis veel läbi ning seda tõsiasja ei saa tähelepanuta jätta. Hääletan koos oma fraktsiooniga täna eelarveprioriteetide poolt, kuid lähitulevikus peab meil olema poliitiline vastutus tähtsamate otsuste vastuvõtmiseks.

Peame mõtlema ühenduse eelarve reformimisele, millega Euroopa oleks piisavalt heas seisundis, et juhtida majanduspoliitikat palju otsustuskindlamalt. Meie järgmisteks eesmärkideks peavad olema täielikult rakendatud siseturg, rohkem vahendeid teadustegevuse ja infrastruktuuride jaoks, rohkem investeringuid julgeolekusse ning perekonnad. Vastasel juhul on oht, et liikmesriigid hakkavad veelgi konservatiivsemalt tegutsema.

Kokkuvõtteks peame olema rohkem euroopalikud ning vähem natsionalistlikud ja võtma kasutusele tõelise Euroopa poliitika.

Daniel Hannan (ECR). – (ES) Austatud juhataja! Lubage mul öelda, et teid on taas hea istungi juhataja kohal näha!

Mark Twain tegi tähelepaneku, et kui sul on ainult haamer, siis hakkab kõik nägema välja nagu nael.

Euroopa Liidul tuleb väga hästi välja raha kulutamine – teiste inimeste raha kulutamine. Ma arvan, et Milton Friedman märkis, et maailmas on kahte liiki raha: sinu raha ja minu raha. Viimasega käime ringi palju hoolikamalt kui esimesega. See selgitab ka seda, mis tänapäeva Euroopas toimub.

Kõik liikmesriigid otsivad võimalusi eelarvekärbete tegemiseks. Kreekas kavandatakse avaliku sektori eelarve vähendamist 10%, Iirimaa enam kui 7% ja Saksamaa kaalub pensioniea tõstmist. Hispaania – teie riik – kavatseb hoida kokku 2% SKTst, kuid meie eelarve siin Euroopa Liidus kasvab kindlameelselt edasi. Miks? Sest Euroopa Liidus puudub side maksustamise, esindatuse ja kulutuste vahel ning seega puudub ka igasugune väline sundus maksumaksjatelt.

Liigne kulutamine on süüdi maailma praegustes probleemides – inimesed kulutasid liiga palju, ettevõtted kulutasid liiga palju ja valitsused kulutasid samuti liiga palju. Kui oleksime need triljonid raiskamise ja meie võla veelgi suuremaks ajamise asemel andnud maksude kärpimise kujul tagasi inimestele, siis mõelge vaid, millist stimuleerivat mõju see avaldanud oleks.

Raport: Giancarlo Scottà (A7-0029/2010)

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Euroopa põllumajandustooted vastavad maailma kõige rangematele kvaliteedistandarditele, mis peaks need loomulikult rahvusvahelistel turgudel palju konkurentsivõimelisemaks tegema.

Seepärast tuleb ELi kodanikele ja taiplikele tarbijatele nende eeliseid neile täies ulatuses tutvustada. Ennekõike on vaja kiita asjaolu, et Euroopa tooted ei täida ainult rangeid puhtuse, ohutuse ja veterinaaria standardeid, vaid lähtuvad lisaks sellele ka jätkusuutliku arengu, kliimamuutuse ärahoidmise, bioloogilise mitmekesisuse ja loomade heaolu põhimõtetest. Seetõttu toetan ma täielikult Euroopa kvaliteedilogo kasutuselevõtmist eksklusiivselt ELis toodetud toodete jaoks. Logu tunnistab ametlikult Euroopa põllumajandustootjate jõupingutusi ning tagab intellektuaalse omandi kaitse rahvusvahelisel tasandil. Usun siiralt, et see aitab paljusid maapiirkondi, kus puuduvad teised arenguvõimalused.

EL peab pakkuma rahalist toetust põllumajandusettevõtete uuendamiseks ja mikroettevõtete arendamiseks, seda eeskätt maapiirkondades, et saavutada liidu vahenditega põllumajanduslike toiduainete hea kvaliteet.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Hääletasin dokumendi poolt, sest minu arvates on ökoliigiline ja puhas põllumajandustootmine meie tulevik ning seda tuleb edendada. Peame edendama ka inimeste huvi ökoloogilistesse põllumajandusettevõtetesse ja toodetesse nii ELi kui ka liikmesriikide tasandil. Teisest küljest ei tohi me ökoloogilise põllumajandustootmise tagamise ja edendamise huvides kiirustada geneetiliselt muundatud organismide seadusliku lubamisega. Mõned riigid on olnud heaks eeskujuks ning piiranud rangelt geneetiliselt muundatud organismide kasvatamist ökoloogiliselt tegutsevates põllumajandusettevõtetes. Eristus peab olema selge. Tarbijatele peab olema kättesaadav kogu teave ja teadusuuringute tulemused geneetiliselt muundatud organismide ja geneetiliselt muundatud loomasööda mõjude kohta keskkonnale ja inimeste tervisele. Midagi ei tohi varjata. Alles siis saame luua tõelise ökoloogiliste toodete ühisturu, mis on meie kõigi jaoks väga tähtis.

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Austatud juhataja! Head kolleegid! Tahan esmalt tänada Giancarlo Scottàt tema töö eest kõne all oleva raporti koostamise nimel.

Minu arvates on põllumajandustoodete kvaliteedipoliitika kaitsmine ja tugevdamine Euroopa Liidu üks prioriteete, sest sellega kaasneb ning see on seotud mitme teise äärmiselt tähtsa teemaga Euroopa tasandil, nagu üha parem tarbijakaitse, toetus VKEdele, paljude Euroopa piirkondade kultuurilise ja traditsioonilise pärandi kaitsmine ning Euroopa toiduainete tootjate konkurentsivõime ülemaailmsel tasandil.

Nendel põhjustel hääletasin ma raporti poolt.

Jan Březina (PPE). – (CS) Hindan väga asjaolu, et põllumajandustoodete kvaliteedipoliitikat käsitlev raport on kooskõlas juba varem kvaliteedipoliitika tugevdamise nimel tehtud sammudega. Minu arvates on eriti kasulik töötada välja päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste süsteem, säilitades samas ka nõudlikud kriteeriumid kaitse tagamiseks. Olen nõus, et traditsiooniliste eritunnuste garanteerimise vahend tuleb alles jätta tingimusel, et sellega seotud registreerimiskorda muudetakse lihtsamaks. Arvestades asjaoluga, et tegemist on madalama kaitse tasemega ilma vajaduseta tõestada toote geograafilisi omadusi, ei näe ma mingit põhjust, miks taotluste läbivaatamine peaks kestma sama kaua kui päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste puhul.

Minu arvates on praeguses tavas üks kitsaskoht seoses komisjoni volitustega lükata omal äranägemisel tagasi taotlusi, mis komisjoni arvates ei ole täielikud. Seda tehakse tihti umbropsu ja suvaliselt ilma toote ja geograafilise piirkonna omadusi teadmata. Kasutusele tuleb võtta ka meetmed registreerimisprotsessi tähtaegadest ülestumise vastu, mis väljenduvad selles, et komisjon teeb üha enam kommentaare ja esitab täiendavaid küsimusi.

Diane Dodds (NI). – Austatud juhataja! Tahan samuti tänada kõigepealt Giancarlo Scottàt tema töö eest tähtsa raporti koostamisel.

Juhin tähelepanu muudatusettepanekule 4, milles nõutakse, et tarbijatele antaks kogu olemasolev asjakohane teave. Ettepanek toetab ka tootmiskohamärgist käsitlevate kohustuslike õigusaktide kehtestamist.

Olgugi et tegemist on väga kiiduväärt eesmärkidega, arvan ma, et nimetatud muudatusettepanek on liiga piirav ning võiks kujutada endast ehk pigem vabatahtlikku teavet.

Põhja-Iirimaa on paljuski sõltuv toodete eksportimisest ülejäänud Ühendkuningriiki ja teistesse Euroopa riikidesse. Nimetatud muudatusettepanek võib aga potentsiaalselt mõjutada Põhja-Iirimaa võimet müüa tooteid teatud turgudel, kus praegu raskusi ei esine, ning minu arvates on väga oluline, et märgised ei looks kaubandusele eri liikmesriikide vahel takistusi.

Olgugi et muudatusettepanek 4 tekitab mõningaid raskusi, tunnistan ma seoses sellega tehtud tähtsat tööd ning seda, kui oluline on jälgitavate kvaliteetsete ja ohutute toiduainete tootmine.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Austatud juhataja! Head kolleegid! Hääletusega andsime endale vahendid, millega kaitsta tarbijaid ning anda lisaväärtust põllumajandustoodetele, mida kõike oleme juba kaua aega saavutada üritanud.

Täna peale peab lihatoodete, piimatoodete, puu- ja köögiviljade, linnuliha ning muude ühest koostisosast koosnevate töödeldud toodete märgistusel olema nende päritolu selgelt tähistatud. Mis loomadesse puutub, siis peab päritolukoht olema tähistatud ühe kindla kohana ainult siis, kui loom on ühes riigis sündinud, kasvatatud ja tapetud.

Tegemist on sekkumisega, mille abil saab vääriliselt tunnustada põllumajandustootjaid ja põllumajandustoodete töötajaid. Näitasime, et Euroopa Parlamendil on vaid üks eesmärk seoses põllumajanduslikku päritolu toiduainetega seotud tegevustega – tagada tarbijatele saadavaloleva teabe kvaliteet ja ligipääsetavus.

Tegime tubli töö! Avaldan kiitust kõigile parlamendiliikmetele, kes toimiku koostamise nimel töötasid.

Syed Kamall (ECR). – Austatud juhataja! Põhimõtteliselt ei ole mul mingit probleemi kvaliteedilogode ideega. Me näeme neid paljudes eluvaldkondades. Aga probleemi ei ole ainult seni, kuni neid ei hakata kasutama vabandusena tarbijate valikute muutmiseks.

Kui toit ei vasta teatud suurusega seotud või esteetilistele piirangutele, ei peaks me seda hunnikusse minema viskama, nagu on näha 30% Euroopa põllumajandustoodete puhul, mida tihti raisatakse, sest see ei vasta rangetele Euroopa standarditele.

Me ei tohiks kasutada oma kvaliteedistandardeid ka vabandusena, et keelata arengumaade põllumajandustootjate toodete importimist, mis nad vaesusesse kukutab, ning võtta siis oma maksumaksjate raha, et seda korrumpeerunud valitsustele anda, sel ajal kui põllumajandustootjad vaesusesse langevad.

Kindlasti peaksime kvaliteedimärkide kasutuselevõtmise ja seda laadi žestide tegemise asemel usaldama turgu, tarbijaid ja inimesi.

Raport: Enrique Guerrero Salom (A7-0034/2010)

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Hääletasin kõne all oleva raporti vastu, sest nagu tihti ka teiste raportite puhul, nii edendab ka omaalgatusliku raportiga Euroopa oma nn seksuaal- ja reproduktiivõiguse kontseptsiooni ning surub seda peale arengumaade elanikele.

Tuleb lõplikult selgeks teha, et Maailma Terviseorganisatsiooni definitsiooni kohaselt kuulub nimetatud kontseptsiooni alla ka abort kui pereplaneerimise meetod. Inimelu on püha alates eostamisest kuni loomuliku surmani ning seetõttu ei saanud ma kõne all olevat raportit toetada. Teisest küljest on raportis aga ka häid ideid, mis aitaksid tõepoolest arengumaade inimesi, ning seetõttu võiks öelda, et kui sajad miljonid inimesed

arengumaades peavad leppima põhitoodete ja toiduainete tõusvate hindadega, seisavad nad seetõttu silmitsi ellujäämise seisukohalt oluliste probleemidega. Mulle valmistavad muret rahvusvaheliste finantsasutuste hinnangud, mille kohaselt kasvab meie planeedil elavate miljardite inimeste arv veel sadu miljoneid ja et Sahara-taguses Aafrikas tõuseb laste suremus veel 30 000–50 000 last.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (GA) Austatud juhataja! Andsin poolthääle raportile, mis käsitleb finants- ja majanduskriisi mõju maailma vaestele riikidele. Olgugi et raport ei anna piisavalt radikaalset vastust vaeste riikide probleemidele, saame siiski nõustuda paljude raportis olevate punktidega.

Majanduskriisi tõttu kannatavad kõige enam vaesed inimesed ja vaesed riigid. Peaksime pakkuma just nendele riikidele kogu abi, mida me avalike investeeringutega pakkuda saame. Tuleb ka siiski öelda, et Euroopa Liidu kaubanduskokkulepped vaeste riikidega ei ole nende riikide jaoks eriti soodsad. Nendest kokkulepetest saavad kõige enam kasu suured Euroopa ettevõtted. Väikesed tootjad, väiketalunikud ja töoinimesed ei saa nendest kokkulepetest aga mingit kasu ning seetõttu peame muutma oma koostööd nende riikidega.

Diane Dodds (NI). – Austatud juhataja! Hääletasin raporti lõike 7 vastu ning mulle valmistas taas meelehärmi, et meie parlament kasutab sedalaadi raportit selleks, et kehtestada arenevates riikides varjatult abordi tegemise õigus ning samuti seksuaal- ja reproduktiivtervise ning rahvatervise side.

See ei ole parlamendi otsustada, kas ligipääs abordi tegemisele on õige või vale. See küsimus kuulub riiklike valitsuste õigusloome valdkonda. Mina ning suur osa minu valijatest Põhja-Iirimaal usume vanukumatult, et sündimata lapsel on õigus elule.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Austatud juhataja! Parlament peaks enne iga ettepaneku tegemist kaks korda järele mõtlema. Me peame tegema ettepanekuid seoses poliitikatega, mis probleeme lahendavad, mitte neid halvemaks muudavad. Seoses arenguabiga on tehtud palju tõsiseid uuringuid, mis on tegelikult näidanud, et liiga automaatne arenguabi andmine toob arengumaades vältimatult kaasa viivitusi seoses majandusreformidega ning seega ka viivitusi seoses võimalustega majanduskasvu jaoks. Sellest hoolimata lähtub meie parlament ikka veel kreedost või nn aksioomist, et üha suurema hulga arenguabi andmine aitab näiteks Aafrika riigid tagasi jalgadele. Mitmete aastakümnete vältel antud märkimisväärsest arenguabist hoolimata ei ole kahjuks veel selgeid tõendeid sellest, et suurem osa Aafrika riikidest oleks tänapäeval paremas seisundis kui vahetult pärast dekoloniseerimist. Seda tahtsin kõigepealt öelda.

Minu teine märkus on palju lühem. Nagu ka raportis öeldud, vastab loomulikult tõele, et arengumaid ohustab ka ajude äravool, kuid miks tahame kasutada edasi nn sinist kaarti, mis selle probleemi veelgi tõsisemaks muudab?

Anna Záborská (PPE). – (SK) Ma ei mõista, miks reproduktiivtervis on taas lisatud raportisse, mis käsitleb ülemaailmse finants- ja majanduskriisi mõju arengumaadele ja arengukoostööle.

Reproduktiivtervise küsimustega tegelevad organsatsioonid toetavad abordi tegemist kui sündimuskontrolli vahendit. Seda tööstust rahastatakse Euroopa tasandil ka nende kodanike maksude kaudu, kes on abordi vastu ja kes elu kaitsevad. Juba aastakümneid on rahvusvahelised institutsioonid väljendanud oma seisukohti seoses sündimuskontrolliga kui võimalusega vaesuse vähendamiseks, kuid arengumaad elavad ikka veel äärmises vaesuses. Minu arvates raiskab EL väärtuslikke rahalisi vahendeid sündimuskontrollile, mis ei lahenda vaesuse probleemi. Minu jaoks on elu au sees ning samuti austan suhetes arengumaadega subsidiaarsuse põhimõtet. Sel põhjusel hääletasin lõike 7 vastu ning samuti terve raporti vastu.

Daniel Hannan (ECR). – Austatud juhataja! Asjaolu, et Euroopa Liit kasutab finantskriisi Kreekas oma hästi läbimõeldud eelarvepoliitika ühtlustamise kavade edendamiseks, oli ennustatav ja ehk isegi vältimatu.

Oleme näinud korduvalt üleskutseid seoses Euroopa võlaameti, Euroopa rahandusfondi ja üleeuroopalise maksustamise kasutuselevõtmisega, et me ei peaks pöörduma päästefondide puhul enam oma riikide valijate poole.

Herman van Rompuy ja teised volinikud nõustuvad ausate föderalistidena täpselt Briti skeptikute seisukohaga, et rahaliit on võimatu ilma maksu- ja majandusliiduta.

Ma arvan, et John Maynard Keynes kirjutas: „Kes kontrollib raha, kontrollib riiki”. Ma luban, et see on ainus kord, kus ma Keynesi heakskiitvas kontekstis tsiteerin.

Kavatsen tsiteerida veel palju kõrgemal olevat ja paremat autoriteeti, kui seda on John Maynard Keynes. Pean silmas Püha Matteuse evangeeliumi 22. peatükki. Olen kindel, et te mäletate seda. Jumalalt küsitakse, kas

maksude maksmine Roomale on õige. Ta vastab: „Te silmakirjatsejad, miks te mind kiusate? Näidake mulle maksuraha!” Ja nad tõid tema kätte ühe teenari. Tema [Jeesus] ütles neile: „Kelle kuju ja pealkiri see on?” Nad vastasid temale: „Keisri.” Siis ta [Jeesus] ütles neile: „Andke siis keisrile, mis kuulub keisrile, ja Jumalale, mis kuulub Jumalale!”

Ma ei väida nüüd, et jumal oli ühel või teisel poolel arutelus seoses euroga. Asi on selles, et kui otsime ilmaliku autoriteedi ülimalt sümbolit, absoluutset suveräänsuse märki, siis see on münt. Ja nii me olemegi näinud, et euro toob kaasa ühise majandusvalitsuse. Taevale tänu, et me olime piisavalt targad, et oma naelsterlingist mitte loobuda!

Juhataja. – Tänan teid täna hommikuse istungi õnnistamise eest, Daniel Hannan!

Syed Kamall (ECR). – Austatud juhataja! Raportit vaadates võib näha paljusid vanasid ja juba palju kordi kasutatud lauseid selle kohta, kuidas arenev maailm majanduskriisi tõttu kannatab. Kindlasti on nendes riikides inimesi, kes majanduskriisi tõttu kannatavad, kuid tihtipeale ei ole need inimesed need, keda me aidata tahame. Tihti on need hoopis valitsused, mis on mures, et nende abi eelarveid kärbitakse, sest kui abiraha on vähem, siis on ka korrumpeerunud ja ebatõhusate valitsuste võimu säilitamine palju raskem. Kui ma möödunud aastal Aafrikas paljude paremasse poliitilisse spektrisse kuuluvate poliitikutega rääkisin, kurtsid nad mulle, et abi eelarved hoiavad tegelikult korrumpeerunud valitsusi võimul ning majandusliku ja poliitilise juhtimise säilitamine nendes riikides on seetõttu palju raskem.

Kuid vaatame mõnda meie ettepanekut. Räägime suurematest investeeringutest arengumaades – ning sellega on kõik nõus –, kuid täiskogu nõustus ettepanekuga, alternatiivsete investeerimisfondide valitsejaid käsitleva direktiiviga, mis vähendab investeeringuid arengumaadesse. Räägime arengumaade põllumajandustootjate aitamisest, kuid isegi tänase eelarve puhul hääletame me ühise põllumajanduspoliitika jaoks rohkemate vahendite poolt, mis ohustab tõsiselt arengumaade põllumajandustootjate elatise teenimise võimalusi.

Peame võtma käsile nende riikide probleemide tegeliku põhjuse, milleks on halb valitsemine ja proteksionism ELis.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Head kolleegid! Ma hääletasin kõne all oleva raporti vastu kahel põhjusel. Esiteks häirib mind asjaolu, et Euroopa kasutab seoses arengupoliitikaga üha jõulisemat lähenemist ja et sellist lähenemist toetab üha kasvav arv resolutsioone ja taotlusi. Teiseks hääletasin raporti vastu seepärast, et minu arvates ei ole hea, et sunnime arengumaadele ja arenevatele riikidele mingit liiki kultuurilise imperialismi kujul peale pereplaneerimise poliitikat. Abordi tegemine ei ole lahendus ning mul on kahju, et mõned Euroopa Parlamendi liikmed räägivad eufemistlikult reproduktiivmeditsiinist, kui nad tegelikult abordi tegemist silmas peavad. See ei muuda asjaolu, et abordi tegemine tähendab sündimata lapse tapmist. Sel põhjusel hääletasin kõne all oleva raporti vastu ning loodan, et me ei kasuta enam tulevikus sellist eufemistlikku terminoloogiat igas resolutsioonis ja omaalgatuslikus raportis, et kirjeldada kultuurilise imperialismi erinevaid aspekte.

Nirj Deva (ECR). – Austatud juhataja! Ma hääletasin raporti vastu, sest see on rumal ja täiesti ebaoluline. Toon näite: kõik varad on New Yorki, Londoni, Tokyo, Frankfurti jne väärtpaberibörsidel. Nüüd kogute 6 triljoni USA dollari väärtuses kapitali. Kui müüte maha õigusvälised varad, slummi tasemel väärtusega varad, mis ei kuulu arengumaade õigussüsteemi, siis saate 7 triljonit USA dollarit. Arengumaades ootab palju kapitali, mis ei kuulu nende riikide õigussüsteemi, alates slummidest kuni nende miljonite ettevõteteni, mida on näha teede ääres ning mis ei kuulu ametliku majanduse juurde.

Teiseks, kui küsida, kui palju raha tuleb igal aastal arengumaadest maailma finantssüsteemide kaudu, siis vastus on 800 miljardit USA dollarit. Miks ei näe me vaeva selle nimel, et see kapital nendesse riikidesse jätta ja neid rikkamaks muuta?

Ei, mida me äsja tegime? Hääletasime Tobini maksu poolt, et kurnata sellega niigi nõrkasid lääne finantsinstitutsioone ja anda see hulgale inimestele, kes selle tõenäoliselt niikuinii varastavad.

Seán Kelly (PPE). – Austatud juhataja! Nagu eelmised sõnavõtjad, nii olin ka mina löike 7 kaasamise vastu. Meie fraktsioon andis meie delegatsioonile hääletamisvabaduse, kuid me otsustasime selle löike vastu hääletada, sest, nagu teised sõnavõtjad juba ütlesid, tähendab reproduktiivtervise õigustest rääkimine vaid teiste sõnadega abordist rääkimist. Kui see on tegelik kavatsus, siis tuleb see selgelt sõnastada, mitte majanduskriisi käsitleva plaani kontekstis lisada. Nagu ka teised sõnavõtjad, nii ei olnud ka meie sellega nõus ning hääletasime kõne all oleva löike vastu.

Raport: Edward Scicluna (A7-0010/2010)

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Austatud juhataja! Taani Rahvapartei delegatsioon hääletas kõne all oleva raporti vastu. Sellegipoolest tahan ma väljendada oma tänu seoses mõnede tähelepanekutega, mida raportis tehti. Pean eeskätt silmas lõiget 27, milles on väga ausalt välja öeldud, et euro peaks loomulikult viima euroala majanduspoliitika tihedama koordineerimiseni. Loomulikult olen ma täielikult sellise avalduse vastu, kuid tahan avaldada tänu raportöörile selguse ja aususe eest, mida ta seoses euroga väljendab. Seega on euro loodud selleks, et Euroopa majanduslikult palju ühtsemaks muuta. Teisisõnu ühendatakse omavahel finantspoliitika, tööturupoliitika, struktuuripoliitika – kõik majandusvaldkonnad, kõik, mis on majanduse seisukohalt tähtis. Seda on praegu näha Kreekas, kus Frankfurdi majandusteadlased ütlevad kreeklastele, millist majanduspoliitikat nad kasutama peavad, ning sama näeme paari kuu pärast ka Hispaanias ja Itaalias ning veel paljudes teistes riikides. Sellega näitab raport absoluutse selgusega, miks Taani – ja eeskätt Taani Rahvapartei, millesse ka mina kuulun – tahab edasi euroalast välja jääda. Me tahame ise otsustada, millist majanduspoliitikat me rakendame. Seda peavad otsustama Taani valijad, mitte majandusteadlased Frankfurdis.

Kirjalikud selgitused hääletuse kohta**Raport: Jo Leinen (A7-0018/2010)**

Andrew Henry William Brons (NI), kirjalikult. – Olime nõus ettepanekuga, et olemasolevad eeskirjad seoses elusloomade, liha ja lihatoodete importimisega peaksid jääma jõusse, kuni need asendatakse meetmetega, mis võetakse kasutusele uues regulatiivses raamistikus. Olgugi et me eelistaksime, et need eeskirjad oleksid iga liikmesriigi enda eeskirjad, mitte ELi superrriigi omad, on sellegipoolest vaja eeskirju, mis sellistes küsimustes kehtiksid. Raportis on toodud ka loetelu riikide või riikide piirkondade kohta, kust liikmesriigid lubavad importida veiseid, sigu ja värsket liha. Seoses sellega antakse Ühendkuningriigile õiguslik kohustus lubada nendest riikidest importimist. Sellega kaasneb ka konkurents meie põllumajandustootjatele ning edasine iseseisvuse õõnestamine. Selliste heade ja halbade ettepanekute üheskoos esitamise tõttu otsustasime hääletusest hoiduda.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Nõukogu 12. detsembri 1972. aasta direktiivi 72/462/EMÜ tervishoiu ja veterinaarinspeksiooni probleemide kohta veiste, lammaste ja kitsede ning sigade, värsket liha ja lihatoodete impordil kolmandatest riikidest artikli 3 lõikes 1 on öeldud, et nõukogu koostab komisjoni ettepaneku alusel loetelu kolmandate riikide või nende osade kohta, kust liikmesriigid lubavad importida veiseid, sigu ja värsket liha. Olgugi et see direktiiv on kehtetuks tunnistatud, peetakse sellest menetlusest ikka veel kinni ning aastate jooksul on selles nimetatud loetelu muudetud. Komisjon teeb nüüd ettepaneku luua määrus, mis kodifitseerib kõik aastate jooksul tehtud asjaomased muudatused ning mida hakatakse tihti muutma ehk pidevalt ajakohastama.

Minu arvates toob see menetlus selgust ja läbipaistvust nii liikmesriikidele, kus on tehtud muudatusi, kui ka kolmandatele riikidele, mis kõne all olevaid tooteid ELi ekspordivad.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Tervitan raportit tervishoiu ja veterinaarinspeksiooni probleemide kohta veiste, lammaste ja kitsede ning sigade, värsket liha ja lihatoodete impordil kolmandatest riikidest. Raporti aluseks on nõukogu 12. detsembri 1972. aasta direktiiv 72/462/EMÜ, mille alusel kiitis nõukogu heaks loetelu kolmandate riikide või nende piirkondade kohta, kust liikmesriigid lubavad importida veiseid, sigu ja värsket liha. Olgugi et see direktiiv on kehtetuks tunnistatud, peetakse sellest menetlusest ikka veel kinni ning aastate jooksul on selles nimetatud loetelu muudetud. Komisjon teeb nüüd ettepaneku luua määrus, mis kodifitseerib kõik aastate jooksul tehtud asjaomased muudatused ning mida hakatakse tihti muutma ehk pidevalt ajakohastama.

Minu arvates annab see menetlus lisaks ELi elanike toiduohutuse tugevdamisele ka rohkem läbipaistvust liikmesriikidele ja kolmandatele riikidele, mis lihatooteid ELi ekspordivad.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Toiduohutuse tagamine Euroopa inimestele on äärmiselt tähtis teema, mis meie kõigi tähelepanu nõuab. Sanitaarstandardite kehtestamine teatud elusloomade ja nende värsket liha importimisele kolmandatest riikidest peab toimuma äärmiselt järgalt ning neid tooteid tuleb süstemaatiliselt jälgida, et kontrollida nendest standarditest kinnipidamist.

Seepärast on äärmiselt vajalik koostada loetelu kolmandate riikide kohta, mis peavad kinni loomatervishoiu-, tervisekaitse- ning veterinaarsertifitseerimise standarditest elusloomade (veiste, lammaste ja kitsede ning sigade) ja nende värsket liha importimiseks ELi riikidesse.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Praeguses halastamatus hinnalahingus kasutavad ettevõtted oma kasumite tõstmiseks lausa ennekuulmatuid meetodeid. Imporditud liha müüakse kodumaise tootena, tihti leiab müügist roiskunud liha ning siis veel see probleem nn võltssingiga. Nüüd peavad imitatsioonid olema selgesti tähistatud. Sellele vaatamata ei toetanud suur osa parlamendist geneetiliselt muundatud organisme sisaldava loomasööda kohustuslikku märgistamist, olgugi et eurooplased suhtuvad geneetilisse muundamisse väga kriitiliselt. Äärmiselt oluline on panna paika ka sätted seoses loomade tervishoiu ja hügieeniga. Impordi õigusnormides ei olnud aga siiski lahendatud geneetiliselt muundatud organismide küsimust ning sel põhjusel hoidusin ma hääletusest.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Hääletasin lõpphääletusel kõne all oleva resolutsiooni poolt. Tuleb nentida, et nõukogu ja komisjoniga toimus mitteametlik kohtumine, kus sai selgeks, et parlament saab anda menetlusele oma heakskiidu. Hääletusele esitatud Jo Leineni raporti projekt võtab üle komisjoni ettepaneku ning keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonis esitati sellele muudatusettepanekuid. Nõukogu nõustus juba kiitma heaks parlamendi seisukoha ning seega võib eeldada, et kokkuleppele jõutakse juba esimesel lugemisel. Meie, rohelised, oleme menetlusega nõus.

Róża Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), kirjalikult. – (PL) Loomade heaolu paremaks muutmist käsitlevate õigusaktide muutmine on äärmiselt tähtis ning mul on hea meel, et Euroopa Komisjon ei kavatse nüüd neid muudatusi ilma Euroopa Parlamendi osavõtuta teha. Sel põhjusel toetasin Jo Leineni raportit ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus nõukogu otsuse 79/542/EMÜ (millega koostatakse loetelu kolmandate riikide või kolmandate riikide osade kohta ja sätestatakse loomatervishoiu- ja tervisekaitsenõuded ning veterinaarsertifitseerimise tingimused teatavate elusloomade ja nende värske liha importimisel ühendusse) kehtetuks tunnistamise kohta.

Hoolimata sellest, et ma ei kuulu keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni, võtan ma ka edaspidi osa õigusaktide muutmistest, eriti kui nende eesmärgiks on muuta oluliselt paremaks hobuste transportimist. Mul on küll palju põhjusi, kuid põhimõtteliselt kohustab kristlik eetika mind hoolima nii inimeste kui ka loomade heaolu ja meie looduskeskkonna parandamisest. Euroopa Liit saab nendes valdkondades palju ära teha.

Raport: Barbara Matera (A7-0047/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjalikult. – (LT) Toetasin mõlemat raportit seoses Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi vahendite kasutuselevõtmisega töötute töötajate toetamiseks Leedus. Majandus- ja finantskriisi on mõjutanud mitut eri Leedu sektorit ning paljud inimesed on kaotanud töö ja elatise teenimise allika. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi eeskirju seoses vahendite kasutuselevõtmisega lihtsustati, võttes arvesse keerulist olukorda tööturul ning kasvavat töötute arvu. Seetõttu peab Leedu kasutama kõiki võimalusi taotletud vahendite kättesaamiseks, et aidata oma töötuid nii palju kui võimalik. Väga oluline on ka kanda hoolt selle eest, et neid vahendeid tõhusalt kasutatakse ja et need Leedu rahvale ka tõesti kasu toovad.

Regina Bastos (PPE), kirjalikult. – (PT) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi asutati 2006. aastal täiendava abi andmiseks töötajatele, kes kannatavad maailmakaubanduses toimunud oluliste struktuurimuutuste tagajärgede tõttu, ning et aidata neil uuesti tööturule integreeruda. Fondi rakendusala on laiendatud alates 1. maist 2009 ka ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel koondatud töötajatele.

Praeguse tõsise majandus- ja finantskriisi üks peamisi tagajärgi on kasvav töötuse tase. EL peab kriisi tagajärgedega tegelemiseks kasutama kõiki oma käsutuses olevaid vahendeid, seda eeskätt toetuse kujul, mis on nähtud ette inimestele, kes kannatavad päevast päeva töötuse tagajärgede all.

Sel põhjusel hääletasin ma ettepaneku poolt, mis käsitleb Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist Leedule abi andmiseks eesmärgiga toetada töötajaid, kes koondati 49 mööblitööstussektori ettevõttes.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjalikult. – (LT) Hääletasin raporti poolt, sest Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi rahalist toetust kasutatakse paljude mööblitööstussektori ettevõtete töötajate toetamiseks, kes koondati mööbli eksportimise vähenemise tagajärjel. ELi toetus on nähtud sihtotstarbeliselt ette töötajatele ümberõppimise, uute töökohtade otsimise või ettevõtete loomise toetamiseks. Mul on hea meel, et Euroopa Komisjon kiitis heaks Leedu taotluse saada ELilt toetust, sest majanduslanguse ajal on koondatud mööblitööstussektori töötajatel vähe võimalusi tööturule naasmiseks ning 49 ettevõttes toimunud massilised koondamised avaldavad negatiivset mõju riigi majandusolukorrale. Kutsun ELi institutsioone üles võtma sujuvalt ja kiirelt vastu otsuseid, kui on tegemist rahalise toetuse andmise küsimustega, sest selliste otsuste

edasiliikkamine võib töötajate juba niigi rasket olukorda ainult veelgi halvemaks muuta. Tahan rõhutada, et ELi rahaline abi aitab uuesti tööturule integreeruda töötajatel, kes kannatavad majanduses ja kaubanduses toimunud oluliste struktuurimuutuste tagajärgede tõttu.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Sarnaselt Leedu ehitussektorile, mida juba varem analüüsisime, tunneb nüüd ka riigi mööblitööstussektor globaliseerumise tagajärgi, kuna peab konkureerima armutute konkurentidega, kelle tootmistase on hoopis teistsugune. Kõik Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondilt abi taotlemise ja selle kasutuselevõtmise nõuded on täidetud ning seega arvan, et sellest on kasu.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Kõigest kaks nädalat pärast seda, kui parlament kiitis heaks Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise seoses koondamistega Leedus ja Saksamaal, kiidame selle kasutuselevõtmise taas heaks, seekord seoses koondamistega Leedu 49 mööblitööstussektori ettevõttes. Nagu me juba tookord ütlesime, ületas koondatud töötajate arv juba mõnda aega tagasi oluliselt komisjoni esialgsed hinnangud seoses töötajate arvuga, kes fondi kasutuselevõtmisest kasu saaksid.

Tuletame meelde, et see sektor kannatab ka Portugalis tõsiste raskuste all, seda eriti omavalitsustes, kus antud sektori osakaal väga suur on, näiteks Paredeses ja Paços de Ferreira. Nendes piirkondades on samuti koondamisi toimunud, mis on sealse sotsiaalse olukorra palju halvemaks muutnud.

Iga uue taotlusega saab üha selgemaks, et palju enam kui leevendusmeetmeid, mis on ka kindlasti vajalikud, on vaja kiireloomulisi meetmeid tootvate sektorite ja töökohtade kaitsmiseks, eriti selliste, mis on kriisi tõttu väga haavatavad ja mis kasutavad ära iga riigi arengupotentsiaali, edendavad avaliku sektori projekte ning toetavad mikro- ning väikese ja keskmise suurusega ettevõtteid ning samuti ühistutevaldkonda ...

(Hääletuse kohta selgituse andmist lühendatud vastavalt kodukorra artiklile 170)

Raport: Barbara Matera (A7-0048/2010)

Regina Bastos (PPE), kirjalikult. – (PT) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond asutati 2006. aastal täiendava abi andmiseks töötajatele, kes kannatavad maailmakaubanduses toimunud oluliste struktuurimuutuste tagajärgede tõttu, ning et aidata neil uuesti tööturule integreeruda. Fondi rakendusala on laiendatud alates 1. maist 2009 ka ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel koondatud töötajatele.

Praeguse tõsise majandus- ja finantskriisi üks peamisi tagajärgi on kasvav töötuse tase. EL peab kriisi tagajärgedega tegelemiseks kasutama kõiki oma käsutuses olevaid vahendeid, seda eeskätt toetuse kujul, mis on nähtud ette inimestele, kes kannatavad päevast päeva töötuse tagajärgede all.

Sel põhjusel hääletasin ma ettepaneku poolt, mis käsitleb Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist Leedule abi andmiseks eesmärgiga toetada töötajaid, kes koondati 45 rõivatööstussektori ettevõttes.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjalikult. – (LT) Mul on hea meel, et hääletasime täna rahalise toetuse andmise üle Leedu rõivatööstussektorile, mis on majanduslanguse tõttu tõsiselt kannatada saanud. Juhin tähelepanu asjaolule, et rõivatööstussektoris töötavad peamiselt naised ning kriisist tingitud koondamiste tõttu oli töötute naiste arv Leedus aasta jooksul kuni 2009. aasta juulini kahekordistunud. Hääletasin raporti poolt, sest Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi rahalisi vahendeid kasutatakse tööhõive stimuleerimise meetmeteks, millega aidata koondatud töötajatel võimalikult kiiresti uut tööd leida ning koolitusi ja oma ümberõpet rahastada ning samuti toetuste maksmiseks alla kaheksa-aastastele lastele ning puudega pereliikmete hooldamiseks. Seega on rahaline toetus rõivatööstussektori jaoks äärmiselt vajalik, sest dramaatiline nõudluse langus nii Leedus kui ka eksportriikides on vähendanud oluliselt rõivatööstussektori tootmismahu. Rõhutan ka, et nende töötajate koondamine ei avalda negatiivset mõju ainult meie riigile ja kohalikule majandusele, vaid ka üksikute töötajate elule.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Leedu rõivatööstussektor ühineb riigi ehitus- ja mööblitööstussektoriga, mis kannatavad samuti globaliseerumise tagajärgede all ning on pidanud koondama palju töötajaid. Suur poolthääle enamuse pädevas parlamendikomisjonis kinnitab kõne all oleva meetme ilmsel mõistlikkust. Sellest lähtudes ei näe ma mingit põhjust hääletada antud juhul fondi kasutuselevõtmise vastu.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Kõigest kaks nädalat pärast seda, kui parlament kiitis heaks Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise seoses koondamistega Leedus ja Saksamaal, kiidame selle kasutuselevõtmise taas heaks, seekord seoses koondamistega Leedu 45 rõivatööstussektori ettevõttes. Tasub meelde tuletada, et sama tööstus kannatab tõsise kriisi all ka Portugalis, kus see peab

tegelema eriti tõsiselt maailmakaubanduse liberaliseerimise tagajärgedega, ilma et selle kaitsmiseks oleks midagi ette võetud.

Iga taotlus fondi kasutuselevõtmiseks muudab üha kiireloomulisemaks ka meetmeid, mille kasutuselevõtmist me edendanud oleme: töötuse küsimusega tuleb tegeleda tõhusalt ning töökohtade loomisel ja edendamisel tuleb tõtta aluseks majandustegevuse arendamisest lähtuvad õigused, töötamise stimuleerimine riigiettevõtetes, tööga kindlustatus ja töötundide vähendamine, vähendamata seejuures palkasid. Vaja on ka meetmeid, et võidelda ettevõtete riikidest väljakolimise vastu, alates riigi toetustest – eeskätt ühenduse toetustest –, mis sõltuvad selliste tingimuste täitmisest nagu töökohtade ja kohaliku arengu kaitsmine ning meetmed, mis sunnivad ütlema lahti neoliberaalsetest poliitikatest, mis meie silme ees põhjustavad Euroopa Liidus majandusliku ja sotsiaalse katastroofi.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) EL on ühendus, kus valitseb solidaarsus ning sellest põhimõttest sai alguse ka Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond. Fondi abi on vajalik töötute ja globaliseerumisest tingitud ettevõtete ümberpaigutamiste tõttu kannatanud töötajate aitamiseks.

Üha rohkem ettevõtteid paigutuvad ümber, et kasutada teiste riikide, eriti Hiina ja India madalamaid tööjõukulusid, mis kahjustab aga oluliselt selliseid riike, kus töötajate õigusi austatakse. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi eesmärgiks on aidata töötajaid, kes kannatavad ettevõtete ümberpaigutamise tõttu ning selle saavutamiseks peab nendel töötajatel olema tulevikus võimalus uutele töökohtadele ligipääsemiseks. Fondi vahendeid on kasutanud varem juba mitmed ELi riigid, eeskätt Portugal ja Hispaania ning seega peaksime nüüd sama abi ka Leedule andma.

Raportid: Barbra Matera (A7-0047/2010 ja A7-0048/2010)

Laima Liucija Andrikiene (PPE), kirjalikult. – Hääletasin mõlema Barbara Matera raporti poolt, mis käsitlevad Leedu koondatud töötajate toetamist Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi vahenditega. Tahan tänada ka kõiki neid kolleege, kes kvalifitseeritud häälteenamusega raportite poolt hääletasid, sest raportite vastuvõtmiseks oli vaja kolme viiendikku antud häälest.

Mõlemad raportid, mis käsitlevad olukorda mööbli- ja rõivatööstuses, kajastavad ühte Leedu tõsisematest tööhõivekriisidest. Summad ei ole ELi jaoks üldsegi suured aga need aitavad leevendada Leedu töötajate rasket olukorda.

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi vahenditest makstakse 662 088 euro ulatuses toetust 49 mööblitööstussektori ettevõtte koondatud töötajatele ning 523 481 euro ulatuses 45 rõivatööstussektori ettevõtte töötajatele.

Kuigi see võib olla kõigest Leedu töötuse probleemi jäämäe tipp, on see rahaline toetus ikkagi abiks nendele, kes seda kõige rohkem vajavad.

Andrew Henry William Brons (NI), kirjalikult. – Me ei poolda asjaolu, et Euroopa Liit vastutab koondatud töötajate abistamise eest (või millegi muu eest). Me oleksime vastu raha eraldamisele nii Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondile kui ka igale teisele ELi fondile. Meie arvates peavad liikmesriigid oma koondatud töötajaid ise aitama. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi jaoks on aga juba raha eraldatud ning see raha tuli liikmesriikidelt endalt. Kui oleks tehtud ettepanek, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi raha tuleb kasutada Inglismaa koondatud töötajate abistamiseks, siis hääletaksime selle raha eraldamise poolt ning kui me seda ei teeks, siis kritiseeritaks meid. Seepärast peame hääletama ka selle poolt, et fondi vahendeid kasutatakse asjakohaselt ka teiste liikmesriikide puhul. Sellegipoolest kavatseme kanda hoolt selle eest, et edaspidi eraldatakse raha ka Inglismaa koondatud töötajatele, ja kui me leiame, et nad ei ole abikõlblikud, siis hääletame kõikide edasiste fondi kasutuselevõtmiste vastu.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) Mind sunnib hääletusest loobuma mõte Leedus koondatud töötajatest, kes toodi ohvriks globaliseerumise altaril. Need töötajad sattusid praegusesse olukorda Euroopa Liidu neoliberalsete poliitikate tagajärjel ning seetõttu võiks öelda, et hääletamine nende sandikopikate eraldamise vastu, mida Euroopa eliit nendele töötajatele nüüd anda tahab, oleks täiesti õigustatud. Sellegipoolest võib seegi väike summa nende töötajate kannatusi leevendada. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi põhimõte on ikka veel üks talumatu mõttetus. Eurokraatide kuningriigis on aga puhas südametunnistus väga odav.

Raportöör: Sven Giegold (A7-0031/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Austatud juhataja! Head kolleegid! Sven Giegoldi raport teeb huvitavaid tähelepanekuid praeguse majanduskriisi kohta, mis on kõige hullem Euroopa integratsiooniprotsessi algusest saadik.

Sooviksin rõhutada, et küsimuses, mille adresseerisin hiljuti komisjonile, tõstatasin teema stabiilsus- ja kasvupakti rakendusalast, mida võib ületada teatud erakordsetel juhtudel, näiteks avalike ehitushangete ja sotsiaalelamute projektide rakendamisel. Taolised tööd on mõeldud tegelikult sotsiaalseteks otstarveteks ning kujutavad reageeringut iseäranis suurtes linnades esinevatele elamispinnaga seotud eriolukordadele ning seetõttu võib olla soovitatav võtta seda liiki probleem käsile, rakendades erakordseid meetmeid.

Seetõttu pean soovitavaks, et komisjon võtaks väga selge seisukoha, nii et ta saaks välja anda direktiive liikmesriikidele eelarve ja kulutuste piiride suhtes, mis stabiilsus- ja kasvupakti parameetrid kehtestavad kohalikele omavalitsustele, mis vajavad iseäranis suurte omavalitsuste puhul olulisi infrastruktuuriinvesteeringuid.

Sophie Auconie (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Hääletasin raporti poolt, mis käsitleb Euroopa Komisjoni iga-aastasi euroala ja riiklikku rahandust käsitlevaid märkusi. Eelkõige meenub raportist, milles on rohkelt analüüsi ja ettepanekuid, tõhustatud Euroopa majandusjuhtimise ja iseäranis eelarvepoliitikate parema koordineerimise nõue. Kasv ja solidaarsus – need on kaks võtmesõna, millest Euroopa majandusstrateegia peab juhinduma. Kasv, sest ilma selleta ei suuda me vastata sotsiaalsele väljakutsele. Solidaarsus, sest see on Euroopa integratsiooni *raison d'être* ja sellest saab tema tulevik.

Liam Aylward ja Pat the Cope Gallagher (ALDE), *kirjalikult.* – (GA) Euroopa Parlamendi Fianna Fáili liikmed Pat the Cope Gallagher ja Liam Aylward on tungivalt vastu sellele, mida raportis pakutakse välja ettevõtete ühtse konsolideeritud tulumaksubaasi (inglise keeles CCCTB) kasutuselevõtu osas.

Ettevõtete ühtne konsolideeritud tulumaksubaas ei parandaks Euroopa Liidu konkurentsivõimet ega ühtse turu toimimist ja oleks lisaks sellele takistuseks väikestele avatud majandustele nagu Iirimaa. Maksustamise küsimus on üksikute liikmesriikide pädevusalas ning Iirimaa valitsusel on õigus kasutada vetoõigust mis tahes maksumeetmete, sealhulgas CCCTB, suhtes. See õigus on kaitstud lepingute, sealhulgas Lissaboni lepinguga.

Zigmantas Balčytis (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Toetasin raportit, kuna minu arvates tõstab see pika ootamise peale esile euroala ja riikliku rahanduse probleemid. Euroopa Liidu liikmesriikides on tööhõive veelgi langenud ning prognoositakse selle tendentsi jätkumist. Mõnede liikmesriikide kaoatilised struktuurireformid, mida rakendatakse konkreetse kavata, ohustavad terve ELi stabiilsust. Iseäranis raske aeg on väikestel ja keskmise suurusega ettevõtetel, kuna ei liikmesriigid ega Euroopa Keskpank ole suutnud kontrollida ega tagada, et pankadele eraldatud vahendeid eraldataks põhieesmärgiks – sooduslaenude pakkumiseks väikeettevõtetele. Samuti on väga oluline toetada euroala arengut ja rakendada sobivaid meetmeid sobilike tingimuste loomiseks liikmesriikidele, kelle eesmärk on saada euroala liikmeks.

Elena Băsescu (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Hääletasin 2009. aasta iga-aastastele euroala ja riiklikku rahandust käsitlevate märkuste poolt. Toetan raportis tehtud ettepanekut, mis kutsub eurorühma üles aitama kaasa euroalasse sisenemisele ühineda soovivate ja konkreetsetele tingimustele vastavate liikmesriikide puhul. Minu arvates on eluliselt oluline täiustada finantsturgude reguleerimist ja järelevalvet ning lisaks ka piirata sise- ja maksebilansi puudujääke, et aidata kaasa majandus- ja rahaliidu edukale arengule. Lisaks peame pöörama erilist tähelepanu eelarvedistsipliiniga seotud probleemidele. ELi 2020. aasta tulevikustrateegia peab kaaluma poliitikaid töökohtade loomiseks ja jätkusuutliku arengu soodustamiseks, nii et suudaksime ennetada uute majanduskriiside vallandumist. Samal ajal peavad liikmesriigid ja Euroopa Komisjon tegema ühiselt tööd selle nimel, et vähendada eelarve tasakaalustamatust. Riikliku rahanduse ühtlustamine on jätkusuutliku majanduskasvu kindlustamiseks ülioluline eeldus. Pärast Lissaboni lepingu jõustumist etendab Euroopa Komisjon suuremat rolli liikmesriikide majandusarengu seirel. Vastavalt artiklile 121 on Euroopa Komisjonil võimalik väljastada hoiatusi riikidele, kes ei täida majanduspoliitikate osas üldisi juhiseid.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Hääletasin raporti poolt, kuna Euroopa Parlament juhtis komisjoni tähelepanu asjaolule, et ehkki arenguriigid on järk-järgult üleilmse kriisi sügavikust välja ronimas, muutub arenguriikides olukord ainult hullemaks. Seetõttu peavad Euroopa Keskpank (EKP), Euroopa Komisjon ja euroala liikmesriigid soodustama Euroopa Liidu integratsiooniprotsessi majandus- ja rahanduspoliitika valdkonnas. Olen selle poolt, et kutsuda EKPd üles toetama euroalasse mittekuuluvate liikmesriikide jõupingutusi euro kasutuselevõtuks, eriti juhtudel, kus liikmesriigid tõestavad, et nad suudavad säilitada

usaldusväärset ja stabiilset eelarvedistsipliini. Sooviksin tuua välja, et finantskriiside vältimiseks tulevikus peame kutsuma eurorühma, nõukogu ja EKPd üles paremini koordineerima oma tegevust vahetuskursipoliitika vallas. Seetõttu on kriisile vaatamata tehtud vähe edusamme üleminekul euroala ühisele rahvusvahelisele esindatusele. Suurim mure on, et hoolimata asjaolust, et tehakse kõiki jõupingutusi rahandus- ja eelarvepoliitika valdkonna stabiliseerimiseks, jätkab tööhõive ELis langemist ning töötus ja sotsiaalne tõrjutus kasvavad.

Nessa Childers (S&D), kirjalikult. – Hääletasin Giegoldi raporti poolt, sest on vaja jätkuvat üksikasjalikku arutelu raportis üles kerkivate erinevate küsimuste osas. Vaja on kindlustada, et erinevad ettevõtete maksustamisrežiimid ei võimalda ettevõtetel kõrvale hiilida vastutusest toetada ühiskonda kasumiosaga õiglase ettevõtete maksurežiimi kaudu. Ent erilist tähelepanu on vaja pöörata negatiivsele mõjule, mis võib CCCTBl olla väikestele riikidele nagu Iirimaa, kelle õitseng ja tööhõive tase oleneb suuresti suutlikkusest meelitada ligi välisinvesteeringuid. Iirimaa Tööparteil CCCTB kasutuselevõttu ei toeta.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjalikult. – (EL) Jäin konkreetse raporti puhul erapooletuks. Peame mõistma, et majanduslangus ei lähe ära, arvestades, et majandusolukord peaaegu kõikides liikmesriikides on selgelt negatiivne ja töötus kasvab. Konkreetne probleem ei ole usaldusväärses rahanduses. Kreeka-taolised riigid on silmitsi valitsemissektori laenuvõtmist puudutavate probleemidega nii turgude spekulatiivsete rünnakute kui EMU institutsiooniliste ja poliitiliste probleemide tõttu. Eelarvepuudujääkide kriis, mis on üldine nähtus kogu ELis, on tingitud muuseas laiaulatuslikust maksudest kõrvalehiilimisest, mis on komisjonil ununenud. Peale selle suurendasid eelarvepuudujääke ka liikmesriikide valitsuste abipaketid pankadele, nagu mõnis eesistujariik Hispaania, vastates mu küsimusele sellel teemal. Sellele vaatamata on stabiilsuspakti juurde jäämine, eriti majanduslanguses, katastroof. See teeb hullemaks sotsiaalsed ebavõrdsused ja tingib riiklike investeeringute kärpeid, suurendab töötust ja õhustab riikide kasvuväljavaateid. Just seepärast on tarvis kasvu- ja sotsiaalse mõõde vastast stabiilsuspakti muuta ja panna majandus- ning sotsiaalpoliitika teostamiseks kokku teistsugune raamistik, mis rajaneks tööle ja sotsiaalsetele vajadustele ning jätkusuutlikule, elujõulisele kasvule.

Proinsias De Rossa (S&D), kirjalikult. – Murettekitava majandus- ja sotsiaalse kriisi ajal on meil tarvis suurendada jõupingutusi makromajanduslike ja struktuurireformistrateegiate koordineerimiseks üle liikmesriikide piiride, et võidelda töökohtade tekkimist takistavate tasakaalustamatustega. Jagan muret euroalal toimuvate tasakaalustamatuste üle, nagu spekulatsioon ehitusvaldkonnas, mille liialdused soodustavad asümmeetrilisi tagasilööke, ja kutsun komisjoni üles uurima võimalikke mehhanisme euroala majandusliku juhtimise parandamiseks ning taoliste tasakaalustamatuste laienemise ohjeldamiseks. Rangema regulatsiooni ja finantskriisi järelevalve vajadus ei ole muutunud vähem pakilisemaks. Mis tahes Euroopa arutelu ettevõtete ühtse konsolideeritud tulumaksubaasi üle peab arvestama ELi geograafiliste äärepiirkondade, nagu Iirimaa, vajadusi ja nende suutlikkust meelitada ligi välismaiseid otseinvesteeringuid. Ettevõtete ühtne konsolideeritud tulumaksubaas ei puuduta ühtset maksumäära. Ettevõtete maksustamine on iga liikmesriigi ainuvastutus. Ettevõtete ühtse konsolideeritud tulumaksubaasi mõte on kehtestada ühtne õiguslik alus arvutamaks kasumit ettevõtetes, kellel on tegevuskohad vähemalt kahes riigis, et kergendada nende riikide, kus nad tegutsevad, halduskoormust nende ettevõtete jaoks maksuseadustike täitmise tõendamisel.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Finants-, majandus- ja sotsiaalne kriis on põhjustanud Euroopa Liidu liikmesriikidele suuri raskusi, mis kajastub nende riikliku rahanduse tõsisel olukorral. Enamikul riikidel on võlgade tase ülemäärane, seega on kiiresti tarvis stabiilsust ja kasvu soodustavaid meetmeid, et saavutada tasakaalustatum olukord.

Riiklik võla vähendamine ja liikmesriikide prioriteetide ülevaatamine on oluline, et riiklike vahendeid rakendataks tõhusalt ja iseäranis et loodaks alus poliitikatele, mis edendavad majanduskasvu ning selle tagajärjel sotsiaalset heaolu. Maksupoliitika ülevaatamine on oluline, et võetaks kasutusele sobivad majandusstiimulid, sest ainult tugeva majandusega on võimalik ületada praegused raskused ja valmistada tulevikuks.

Marian Harkin (ALDE), kirjalikult. – Ma ei toeta lõiku 29, kuna see nõuab ettevõtete ühtse konsolideeritud tulumaksubaasi kasutuselevõttu. Üks asjadest, mida meile ettevõtete ühtse konsolideeritud tulumaksubaasi kohta räägitakse, on, et ta on tõhusam ja teeb asju lihtsamaks. Arvestades, et käesoleval kujul võivad ettevõtted osaleda või osalemisest loobuda, jääks meile praeguse 27 asemel 28 maksubaasi; seda ei saa nimetada lihtsustamiseks. Praegu väljapakutud kujul tähendaks ettevõtete ühtne konsolideeritud tulumaksubaas Euroopa kasumi ümberjaotamist üle ELi, nii et Iirimaa-taoline riik, mis ekspordib toodetavast palju, saaks karistada, sest kasum oleks muidugi müügikohas. Tööpööstest näib see veidi imelik, kuna ELis on kesksel kohal kaupade vaba liikumine; seetõttu lõppkokkuvõttes karistaksime ettevõtete ühtset konsolideeritud

tulumaksubaasi kasutades eksportivaid riike. Selle kasutuselevõtt kahjustaks Euroopa suutlikkust meelitada ligi välismaiseid otseinvesteeringuid, sest eeskirjad kui sellised ei kohalduks liikmesriigile, kus ta asub, vaid käiks kuidagi viite kaudu keerukale valemile, mida saab arvutada ainult tagantjärele.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) Hääletan raporti vastu, mis sõgedalt propageerib neoliberaalsel loogikal, mis vastutab majandus-, sotsiaalse ja keskkonnakriisi eest, mille tagajärgede käes kannatame me kõik. Meile väljapakutud tekst ei ole mitte ainult äärmiselt dogmaatiline, see ilmutab ka põlgust rahvaste, iseäranis kreeka rahva vastu. Kuidas saab parlament hääletada teksti poolt, mis on niivõrd häbiväärne, et seab kahtluse alla Kreeka sisenemise euroalasse lähtuvalt eelarvepuudujääkidest, mille tekitasid tema toetatavad poliitikad? Selge on, et Euroopa on järjekordne rahvaenlane.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Majanduskriis, mis ELi tabanud on ja mis annab ikka veel üsna tugevasti tunda, on paljastanud lünki ühenduse rahanduspoliitikas ja teatud liikmesriikide riiklikus rahanduses. Peame õppima tehtud vigadest, nii et neid tulevikus vältida saaks.

ELil on vaja parendusi mitmes valdkonnas, iseäranis rahanduspoliitika, majanduspoliitikaalase täiustatud koordineerimise ja koostöö ning liikmesriikide riikliku rahanduse seire osas. Ta peab samuti rakendama jõupingutusi energiasõltuvusega võitlemiseks ning suurema arvu uute töökohtade loomiseks tööstusharudes, mis oleksid nüüdisaegsed ja keskkonnasäästlikud.

Georgios Papanikolaou (PPE), kirjalikult. – (EL) Hääletasin resolutsiooni ettepaneku poolt. See väljendab rahuldaval ja pealekäival toonil nõukogule eeldatava tööhõive vähenemise probleemi Euroopa Liidus, mis puudutab iseäranis Kreekat, tõstes samas esile erakordseid elavdamismeetmeid, mida on tarvis rakendada Euroopa tasandil. Lõigud 12–18, mis viitavad koostöö paremale koordineerimisele majanduspoliitika vallas, tõstavad esile euroala tasakaalustamatused, mis on tingitud liikmesriikide majandus- ja, mis veelgi olulisem, kaubanduspoliitikate vahelisest puudulikkusest sidususest majanduslanguse ajal. Minu arvates on Euroopa Parlamendi ametlik soovitus komisjonile, et väljastataks eurovõlakirju ja et rakendataks ühtset lähenemist väljakutsetele euroalal (lõik 26), iseäranis oluline, arvestades poliitikat, mida Euroopa Liit lähitulevikus teostada otsustab.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Jälgisin meie raportööri Sven Giegoldi, seisukohta sellel teemal ja hääletasin tema raporti poolt. Komisjoni iga-aastaste euroala käsitlevate märkuste eesmärk on ajendada laiapõhjalist arutelu euroala majanduspoliitikate üle. Konkreetsemalt tutvustavad nad ühest küljest komisjoni seisukohti väljakutsete osas, millega euroala majandusel silmitsi tuleb seista, ning teisest küljest majanduspoliitikates seisneva sobiva reageeringu analüüsi.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjalikult. – (PL) Oma sõnavõtus kõnelesin euroala ja riikliku rahanduse olukorrast 2009. aastal. Otsusel, mida mu hääle väljendas, on laiem kontekst.

Nagu majandusteadlased prognoosisid, oli 2009. aasta kriisist tabatud liikmesriikidele kõige raskem. Liidu SKT langes 4%, tööstustoodang 20%, töötus kasvas 23 miljonini ja nii edasi. Kriisiga võitlemise kulud on viinud riiklike rahanduste olukorra drastilise halvenemiseni. Ent mõnedel riikidel ilmnes riikliku võla kõrge tase isegi enne majanduslangust, mis oli vastuolus stabiilsus- ja kasvupaktiga.

Euroala jaoks on osutunud finantskriis tema ajaloo suurimaks väljakutseks. Kriis on armutult paljastanud ühtse rahasüsteemi nõrkused. Neist tõsisem on kahtlemata tohutute erinevuste olemasolu euroala riikide vahel riikliku rahanduse stabiilsuse ja võlataseme osas. Järsku sai ilmseks, et liikmesriikide ametiasutused ja samuti ELi ametiasutused heitsid kõrvale stabiilsus- ja kasvupakti, mis pidanuks põhimõtteliselt tagama lähenemiskriteeriumide täitmise. Distsipliini ja sobiva karistuste süsteemi puudumine viis ühishaha kriisini. Paljud poliitikud, kes ei ole Euroopa majandusintegratsiooni poolt, on juba kuulutanud euroala kokkukukkumist ning levitavad nägemust kogu integratsiooniprotsessi katastroofist.

Ent minu arvates ei ole seisukohad õigustatud ja on iseloomult spekulatiivsed, sest euroala on silmitsi põhjaliku reformi võimalusega, mis parandaks järelevalvemehhanisme ning kindlustaks suurema koordineerituse. Meil on vaid tarvis see protsess ratsionaalselt ellu viia.

Raportöör: Sharon Bowles (A7-0059/2010)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjalikult. – (RO) Vítor Constâncio taolise väljapaistva professionaali nimetamine Euroopa Keskpanga (EKP) asepresidendiks tõstab majandus- ja finantspoliitikate väärtust, mida institutsioon toetab. Vítor Constâncio asub EKP asepresidendi ametisse euroala jaoks raskel ajal. Ent tema seisukohad selles osas, kuidas Euroopa Liit peab reageerima Kreeka kriisile, annavad märku, et tal on arusaam

ning ettekujutus sellest, kuidas Euroopa raha kaitsta. Vítor Constâncio on muljetavaldav CV. Asjaolu, et ta on Portugali Panga (Banco de Portugal) president, kinnitab tema kui professionaali mandaati. See vaid meenutab mulle hiljutist vahejuhtumit seoses Rumeenia Keskpankaga, kus nimetati ametisse asepresident, kes oli kõike muud kui eeskujulik professionaal, kelle näiteks on Vítor Constâncio. Õnneks on Rumeenia Keskpankas tohtu arv professionaale ning tema tegevuskäik käesoleva majanduskriisi ajal on olnud laitmatu, ent keskpangad peaks olema viimane koht, kus ametisse nimetatakse poliitiliste, mitte aga pädevuskriteeriumide alusel. Vítor Constâncio oli Euroopa Parlamendi majandus- ja rahanduskomisjoni ees karm kuulamine, ent ta ei väärtanud kordagi, väljendas pidevalt järjekindlaid arvamusi ja näitas, et tema nägemus euroala tulevikust on usaldusväärne.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Oma aastate jooksul Portugali Panga presidendina on Vítor Constâncio olnud Euroopa Keskpanka poolt Euroopa Liidu liikmesriikidele kehtestatud suuniste truu järgija. Suunised on olnud liikmesriikide huve ja suveräänsust sügavalt kahjustavad ning kujutavad rünnakut Portugali tööliste ja rahva õigustele.

On hästi teada, et ta on pidevalt nõudnud palgataseme piiramist riigis, kus ongi valdavalt madalad palgad ja karjuv sotsiaalne ebavõrdsus. Need on tingitud samuti ebaõiglasest tulujaotusest, mis karistab töölisi kapitali huvides. On samuti hästi teada, et ta kukkus läbi talle määratud pangasüsteemi järelevalve ülesannetes.

Jätkame visalt ja jõuliselt vastuseisu stabiilsuspakti kriteeriumide ja valuutapoliitika suuniste ning muude makromajanduslike suunistega esitatavatele irratsionaalsetele argumentidele ning lisaks tootmise ja töajõu devalveerimisele – milles Vítor Constâncio on etendanud kesket rolli –, nagu me siiani oleme teinud.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Hääletus Vítor Constâncio ametisse nimetamise üle Euroopa Keskpanka (EKP) asepresidendina ei tule meile üllatusena. Tema tegevus Portugali Panga presidendina on alati EKP liberaalsete suunistega hästi sobinud.

Poliitikad, mida EKP järgib ja mida ta Euroopa Liidu liikmesriikides kehtestab, mis on sügavalt kahjulikud liikmesriikide huvidel ja suveräänsusele ning kujutavad rünnakut Portugali tööliste ja rahva õigustele, on sisuliselt samad mis need, mida Vítor Constâncio toetas ja Portugali Panga presidendina ikka veel toetab. Jätkame võitlust nende poliitikate vastu hoolimata sellest, kes nende juhtimisse segatud on.

Just seepärast hääletasime raporti vastu, kuna vastused, mida ta annab, kinnitavad uuesti sama vana EKP joont. See toetab stabiilsuspakti ja valuutapoliitika ning teiste makromajanduslike suuniste irratsionaalseid kriteeriume ning lisaks ka devalveerib pidevalt tootmise ja töajõu rolli.

Astrid Lulling (PPE), kirjalikult. – (FR) Just kõiki asjaolusid arvestades olen keeldunud andmast heakskiitu Vítor Constâncio edaspidiseks nimetamiseks Euroopa Keskpanka (EKP) asepresidendiks. Kahtluse all ei ole ei tema isik ega ka tema oskused, mida, muide, ta talendikalt ilmutab. Nii väga tahaksime teda uskuda.

Ainult et tema järelemõtlematuse ja ettenägelikkuse puudumise tõttu laostunud tuhanded portugallased on elavaks tõendiks tema katastroofilisest minevikust Portugali keskpanga juhina. Kolm taolist olulist intsidenti on ühe mehe kohta palju.

Kuidas saab keegi, kes on oma riigis läbi kukkunud, pürgida järelevalve eest vastutama Euroopas? Tegin provokatiivse märkuse, et see on sama, kui anda püroomaanile dünaamiidipulki.

Nendele sõnadele oli Portugalis vali vastukaja. Nagu mina, ei mõista ka portugallased, kuidas kedagi, kes on niiviisi nurjunud, saab tiptasemele edutada.

Üldiselt rääkides on mul kahju, et Euroopa Liit ei lähe USA senati teed ega sea üles kandidatuure, mis Euroopa Liidu tuleviku seisukohast on otsustavad.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Osalesin 2008. aastal mitu kuud Portugali parlamendi nimel uurimiskomisjonis, kes avastas ja teatas tõsistest järelevalvehäiretest, mille tulemusena 2008. aastal riigistati üks pank. Teine, veel tänase päevani tuntav tagajärg on see, et ühe teise panga sajad kliendid ei saa liigutada investeeritud raha (paljudel juhtudel elu jooksul kogutud sääste). Viitan siin pankadele Banco Português de Negócios ja Banco Privado Português.

Samal ajal arvustasin korduvalt ja avalikult viisi, kuidas Vítor Constâncio Portugali Panga eest vastutades oma järelevalvekohustusi täitis. Asjaolud, et ta on portugallane ja et mina olen lojaalne Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioonile, takistavad mind vastu hääletamast. Ent südametunnistus ja

intellektuaalne ausus ei saaks lubada mul hääletada ametisse nimetamise poolt, mille tulemusena saaks temast Euroopa Keskpank inspektor.

Raportöör: Inés Ayala Sender (A7-0039/2010)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Toetasin Rasa Budbergytė ametisse nimetamist Euroopa Kontrollikoja liikmena. Tema kandidatuuri suhtutakse väga soosivalt nii Leedus kui ka Euroopas, kuna tal on ulatuslikud tööalased kogemused ja ta on rajanud Leedus kõrge kvaliteediga sõltumatu kontrollisüsteemi. Eelarvekontrollikomisjonis hinnati Rasa Budbergytė kandidatuuri väga kõrgelt – peaaegu kõik liikmed kiitsid tema kandidatuuri heaks. Ta on pädev spetsialist ja tema kutsealased kogemused ning isikuomadused lubavad tal kohaselt täita Euroopa Kontrollikoja liikme kohustusi. Veelgi enam, Rasa Budbergytė on avalikult töötanud korraldada oma tööd sõltumatuse ja auditeerimisstandardite alusel, võttes arvesse eetilisi nõudeid. Ametikohale nimetamise korral lubab ta teostada oma tööd kahest põhimõttest lähtuvalt. Esiteks, laitmatu kinnipidamine rahvusvahelistest auditeerimisstandarditest ja menetlustest, mille Euroopa Kontrollikoda kasutusele on võtnud. Teiseks, viljakas töö, täites oma isiklikke ülesandeid, ülesandeid fraktsiooni/istungisaali tasandil ning Euroopa Kontrollikoja kolleegiumi liikmena. Ta plaanib tugevdada Euroopa Kontrollikoja institutsioonidevahelist koostööd Euroopa Parlamendi ja eriti eelarvekontrollikomisjoniga. Olen veendunud, et audiitor on tõestanud oma pädevust ja professionaalsust auditeerimise vallas. Olen kindel, et tema laitmatu töö on oivaliseks panuseks tervesse Euroopa Liitu.

Raportöör: Inés Ayala Sender (A7-0038/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Szabolcs Fazakase kandidatuur Euroopa Kontrollikoja liikmeks on põhjendanud eelarvekontrollikomisjonis tulist ja vastuolulist arutelu. Ehkki kandidatuur on olnud teada novembrist saadik, levitati vaid mõni päev enne tema kandidatuuri kuulamist komisjonis teavet tema võimalikust koostööst riikliku salapolitseiga. Mind hämmastab, et Szabolcs Fazakase pädevuse küsimust tõstatatakse alles nüüd, kui Ungari valmistub valimisteks, samas kui viie aasta jooksul, mis Szabolcs Fazakas on olnud Euroopa Parlamendi liige, eelarvekontrollikomisjoni esimees ja kvestor, ei ole tema pädevuse ja ülesannete täitmise suutlikkuse küsimust tõstatatud. Olen veendunud, et Euroopa Parlament ei ole koht udusteks poliitilisteks mängudeks; seetõttu toetasin Szabolcs Fazakase kandidatuuri. Minu arvates oli huvitatud osapooltel novembrist kuni kuulamiseni küllaga aega nõuetekohaselt põhjendatud teabe esitamiseks asjaolude kohta, mis võinuks mõjutada Szabolcs Fazakase ametisse nimetamist Euroopa Kontrollikojas, ja kindlustada ammendava parlamentaarse hindamise, mida ei tehtud.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Vastuväited kõigilt, kes kõnealust ametisse nimetamist näha ei soovi, on mõistetavad. Sellele vaatamata, kui peaksime rangelt kinni sellest kriteeriumist, siis paljudele teistelegi – ja Euroopas on neid üksjagu palju – jääks samuti ametikoht kättesaamatuks sõjaka truuduse tõttu kommunistlikule või kommunismist innustunud vasakäärmuslusele ja sellepärast on nad süüdi tegudes, mis väärivad veelgi rohkem hukkamõistu. Asjaolusid silmas pidades on minu erapooletuks jäämine õigustatud.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *kirjalikult.* – Hääletasin Szabolcs Fazakase vastu, sest ta on oma ametlikus autobiograafias varjanud teavet, et oli kommunistliku diktatuuri ajal 1976. aastast režiimi kokkuvarisemiseni 1989. aastal Ungari riikliku salapolitsei salaagent. Ungari riikliku julgeolekuteenistuse ajalooarhiividest pärit ametlike dokumentide andmetel värbas riiklik julgeolekuteenistus, kommunistlik salapolitsei, Szabolcs Fazakase 1976. aastal nn patriootlikul alusel (st ta astus teenistusse vabatahtlikult) vastuluuretegevuseks.

Ślawomir Witold Nitras (PPE), *kirjalikult.* – (PL) Täna Euroopa Kontrollikoja liikmekandidaatide ametisse nimetamise üle toimunud hääletusega seoses sooviksin väljendada toetust otsusele, mille oleme teinud vastuolulise kandidaadi Szabolcs Fazakase osas.

Ametlike dokumentide andmetel toetas Szabolcs Fazakas Ungari julgeolekuteenistuse liikmena Ungaris aastaid kommunistlikku diktatuuri. Üldteada tõsiasi on heidavad tema elulookirjeldusele tumeda varju ning neid oleks tulnud varem arvesse võtta. EL on alati seisnud demokraatia, sõna- ja südametunnistusevabaduse kaitsel ning neid väärtusi rikkus sotsialistlik režiim aastakümneid mitte ainult Ungaris, vaid ka paljudes teistes riikides, mida tunti idablokina. On tõsi, et ajad on muutunud ja täna on meil kõigil võimalik ulatuslikke vabadusi nautida, ent peame meeles pidama neid, kes seda vabadust piirasid.

Traian Ungureanu (PPE), *kirjalikult.* – Hääletus Szabolcs Fazakase poolt valmistab pettumust. See loob tõsise pretsedendi. Hääletasin koos Euroopa Rahvaparteiga Szabolcs Fazakase kontrollikoja liikmeks kinnitamise vastu. Tegemist ei olnud tavalise hääletusega. Szabolcs Fazakasel on endise kommunistlike salateenistuste kollaborandi kahtlus. Ungari kirjutavas ajakirjanduses esitati selle kohta tõendeid. Kuulda oli

rida arvamusi, mis olid Szabolcs Fazakase n-ö karistamise vastu. Need nõudsid, et minevikku ei taaselistataks. See on vale. Minevik ei ole surnud. Kümned miljonid ida-eurooplased elavad ikka veel kommunismi õudustest painatud elu. Kui minevik on surnud, ei ole mõtet elada normidest ja väärtustest lähtuvat elu. See sillutaks tee piiratud süüdivuse poliitikale. Avalikud ametikohad kaotaksid väärikut. Igaüks, olgu ta nii korrumpeerunud või moraaltu kui tahes, võib avalikule ametikohale kandideerida. Kui on ikka veel poliitiku, kes kommunismi minevikust Ida-Euroopas teadlikud ei ole, siis see neid põhjendatud arvamuse avaldamiseks sobivaks ei tee. Kommunistlike häbitegude toimepanijad ei peaks olema osa demokraatlikust korrast, mida nad maha suruda püüdsid. Szabolcs Fazakas varjas oma minevikku ja valetas, kui talt selle kohta küsiti. Taolist aususe puudumist ei peaks premeeritama.

Raportöör: Inés Ayala Sender (A7-0041/2010)

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), kirjalikult. – (PL) Sellel täiskogu istungil hääletasime raporti üle, mis käsitles Augustyn Bronisław Kubiki kandidatuuri kontrollikoja liikmeks.

Hetkel on ta ministri asetäitja regionaalarengu ministeeriumis. Varemalt on ta täitnud riigikontrolli ülemkoja eesistuja nõuniku ja rahandusministeeriumi sisekontrolli peainspektori ametikohti. Augustyn Bronisław Kubik esines Euroopa Parlamendi kuulamisel väga hästi ja tema kandidatuur ei ole tekitanud kahtlusi. Tal on kontrollikoja liikme jaoks sobivad kutsealased kogemused ja temast saab õige inimene õiges kohas. Sellest lähtuvalt otsustasin tema kandidatuuri toetada.

Raportöör: Inés Ayala Sender (A7-0037, 0039, 0040, 0041, 0042, 0043, 0044, 0045 ja 0046/2010)

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Kontrollikoda on institutsioon, mis vaatab üle Euroopa Liidu sissetulekud ja väljaminekud nende seaduslikkuse kontrollimiseks ja lisaks kontrollib häid finantsjuhtimistavasid. Ta tegutseb täielikult sõltumatult. Selles vaimus peavad isikute, kellest ta koosneb, ametisse nimetamist reguleerima suutlikkuse ja sõltumatuse kriteeriumid.

Niisiis pakuti nõukogu algatusel eri ELi riikidest kontrollikoja jaoks välja mitu isikut. Nad kõik esitasid oma elulookirjelduse, vastasid kirjalikule küsimustikule ja esinesid kuulamistel eelarvekontrollikomisjoni ees. Enamik neist esitas oma seisukoha piisavalt hästi, et õigustada ametisse nimetamist kontrollikotta, kus nad täidavad oma ülesandeid võimekalt ja sõltumatult.

Raportöör: Alexander Graf Lambsdorff (A7-0049/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjalikult. – Toetan soovitusi täielikult. Minu arvates tuleks kasutada ELi tugevamat välisrolli dialoogi tõhustamiseks võtmepartneritega ja tugevama ELi rajamiseks. EL ja tema liikmesriigid panustavad oluliselt ÜRO eelarvesse. Kindlustamaks liidu väärtuste ja huvide sidus ning tulemuslik esindatus ÜRO süsteemis, on vaja, et EL kõneleks ühel häälel. EL peaks etendama aktiivset rolli ÜRO süsteemi reformiprotsessi ja eriti julgeolekunõukogu reformi toetamisel. Minu arvates peaks jääma Euroopa Liidu eesmärgiks ELile eraldatud koht laiendatud julgeolekunõukogus.

Anna Maria Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark ja Anna Ibrisagic (PPE), kirjalikult. – (SV) Täna, 25. märtsil 2010, võeti hääletuseta vastu raport ettepanekuga võtta vastu Euroopa Parlamendi soovitus nõukogule Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Peaassamblee 65. istungjärgu kohta (A7-0049/2010). Sooviksim käesolevaga teatavaks teha, et me ei toeta raporti sõnastust, mis ütleb, et nõukogule tuleks tungivalt soovitada innovaatiliste rahastamismehhanismide, nagu näiteks rahvusvahelise finantstehingute maksu, väljapakumist.

Proinsias De Rossa (S&D), kirjalikult. – Pooldasin soovitusi nõukogule Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Peaassamblee 65. istungjärgu kohta, mis nõuab ELi kohalolu tugevdamist Ühinenud Rahvaste Organisatsioonis. Euroopa Liidul on tarvis toetada ja ergutada üleilmse valitsemistava reformi, iseäranis julgeolekunõukogu osas, mille koosseisus ei kajastu 21. sajandi tegelikkus. Samuti tuleb teostada eesmärgi saavutada laienenud julgeolekunõukogus ELile koht. Kui Euroopa Liit soovib edendada mitmepoolseid lähenemisi üleilmsetele väljakutsetele, peavad tema liikmesriigid tegutsema ÜRO tasandil kooskõlastatult ja järjekindlalt, iseäranis arvestades eelseisvaid nõupidamisi aastatuhande arengueesmärkide ja tuumarelava leviku tõkestamise lepingu ülevaatamiseks ja lisaks ka inimõiguste nõukogu staatuse ning töömeetodite ülevaatamiseks. Meil on tarvis liikmesriikide ja riikidevaheliste parlamentaarsete assambleede sügavat kaasatust ÜRO süsteemi toimimisse, tugevdamaks tema õigusjärgsust ja demokraatlikku iseloomu. Liikmesriigid peaks tegema kõik jõupingutused, saavutamaks küsimuse lisamine peaassamblee päevakorda.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Sügava sotsiaalse kriisi ajal, kui suureneb kapitalismi kriisist tulenev vaesus ja töötus, muutub Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Peaassamblee 65. istungjärgk veelgi olulisemaks.

Üleilmsel tasandil on palju huvipakkuvaid küsimusi. Iseäranis oluline on jälgida edasiliikumist aastatuhande arengueesmärkide saavutamise kui miinimumsihtmärkide suunas, mis on tarvis kätte saada 2015. aastaks. Võidelda tuleb kõikide katsetega lubadusi vähendada, nõrgestada või edasi lükata.

Seetõttu on oluline püüda saavutada protsessi kiirendamise osas arenenud ja arenguriikide vahel kokkulepe. See peab sisaldama selgeid ja konkreetseid kohustusi, kuna rahvusvahelisel kogukonnal on aastatuhande arengueesmärkidest tulenevate kohustuste täitmiseni veel pikk tee. Kui kohaseid meetmeid ei rakendata, võib meil tekkida töötuse või ebakindla ja halvasti tasustatud töökohtade tõttu peaaegu 1,5 miljardit vaesuses töolist.

Krzysztof Lisek (PPE), kirjalikult. – (PL) Sooviksin öelda, et mul on hea meel selle üle, et raportöör on lisanud nõukogule esitatava Euroopa Parlamendi soovitusel teksti Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Peaassamblee 65. istungjärgu kohta asjad, mis puudutavad ÜRO ja ELi vahelise kriisiohjamise alase koostöö teemat. Alles näitasid Haiti ja Tšiili maavärinad meile, kui kaitsetud on inimesed loodusõnnetustest põhjustatud kannatuste ja kahju eest. Mõlema riigi puhul toimus aga ELi ja ÜRO vaheline koostöö ohvrite päästmise ja abistamise ajal väga hästi. Minu arvates peaksime nüüd keskenduma koostöö optimeerimisele, kasutamaks võimalikult hästi ära olemasolevaid ressursse, nii et suudaksime mitte ainult päästa võimalikult palju ohvreid võimalikult kiiresti, vaid samuti võimaldada neil hiljem ellu jääda. Lisaks on veel üks ülioluline küsimus abi osutamine korra säilitamisel ja kriisist tabatud riigi ülesehitamisel. Hoolumata asjaolust, et kõik ELi liikmesriigid kuuluvad samuti ÜROsse ja et Euroopa Liidul on ÜROs alalise vaatleja staatus, on raske välja töötada kooskõlastatud seisukohta, mida kõik ELi riigid jagaksid. Olen kindel, et asjus, mis puudutavad tulemuslikku koostööd abiprogrammide ajal loodusõnnetuste põhjustatud kriisiolukordades, on ühise, konstruktiivse lähenemise arendamine prioriteet.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) Minu jaoks on võimatu teksti poolt hääletada, ehkki tunnistan, et seal on teatud häid külgi. On tõsi, et sellega edendatakse tuumarelvade leviku tõkestamist ja kõikide relvade leviku piiramist. On tõsi, et sellega edendatakse surmanuhtluse ärakaotamist. Sellega edendatakse aga ikka veel mittesõjalise tuumaenergia kasutamist ja uuringuid, mis, nagu kõik tänapäeval teavad, tuleb kiiresti hüljata; toetatakse ikka veel G20 olemasolu, millel puudub õigusjärgsus, ning rõhutatakse ikka veel kaitsmiskohustuse põhimõtte olulisust, mis on nii ebamäärane, et ajendaks igasugust sekkumist rahvaste riiklikku suveräänsusse. Kõikidel sellistel ja muudel põhjustel, mida siin loetleda ei saa, ei näi tekst olevat Euroopa Liidu vääriline, nagu mina teda ette kujutan.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Eelseisev Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Peaassamblee on järjekordne võimalus ELile enda tutvustamiseks maailma rahu ja solidaarsuse tõelise kiirendajana. Me ei saa unustada, et EL on Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni jaoks suurim rahaliste vahendite allikas, panustades 40% kogu eelarvest, 40% rahuvalvekuludest ja 12% vägedest konfliktipiirkondades. Tegemist on samuti esimese peaassambleega, kus ELi esindab komisjoni asepresident / liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja.

Sellest lähtuvalt peame võtma endale põhiosalejate rolli, kes kujundaks ümber ELi rolli Ühinenud Rahvaste Organisatsioonis ja oleks kaasatud seoses üleilmsel valitsemise ning Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni reformi, rahu ja julgeoleku ning arenduse ja kliimamuutusega.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Saksa parlamendiliikme Alexander Graf Lambsdorffi koostatud raport on Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni eri vastutusalade ja edaspidiste eesmärkide väga põhjalik ja pädev esitus Euroopa Liidu seisukohast. Ei ole kahtlust, et ÜROd ja tema rolli rahvusvahelises süsteemis tuleb tugevdada kogu maailmas kohaste reformide teel. Arengukoostöö süsteemi reformi, mida raportis käsitletakse, tuleb samuti toetada. See tuleb võtta käsile viivitamata, kuna praegune arenguabi poliitika on ilmselgelt äpardunud. Seetõttu ei mõista ma, miks raport nõuab liikmesriikidelt reformide eel osamaksete olulist suurendamist. Arenguabi tuleb üle vaadata, ümber korraldada ja ümber struktureerida koos arenguriikidega. Kliimapolitiika teemalised avaldused, mis keelduvad kangekaelselt alustamast arutelu valitsustevahelise kliimamuutuste töörühma arvustajatega ja mis kohtleb selle järeldusi dogmana, on samuti problemaatilised. Seepärast jäin lõpphääletusel erapooletuks.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), kirjalikult. – (DA) Tunnustan ja toetan täielikult Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni eesmärgke: tuumadesarmeerimist, soolist süvalaiendamist, võitlust vaesusega, aastatuhande arengueesmärgke ja Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni olulist rolli inimõiguste edendamise ja

kliimamuutusega võitlemise osas. Kui hääletusel erapooletuks jään, siis sellepärast, et raportis püütakse takistada liikmesriike ÜROle oma arvamusi tutvustamast, näiteks kui nad on erinevate diktatuuride suhtes ELi kriitilisemad. Lisaks seostatakse raportis järjekindlalt mittesõjalisi ja sõjalisi abivahendeid, mida mina toetada ei saa.

Resolutsiooni ettepanek RC-B7-0222/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjalikult. – Enamik Euroopa romidest sai kodanikeks pärast 2004. ja 2007. aasta laienemisi ning nendel ja nende peredel on õigus ELi territooriumil vabalt liikuda ja elada. Mõnedes riikides, kus on romidest elanikkonna oluline osakaal, on romid ikka silmitsi arvukate probleemidega nagu eraldatus hariduses, elamispind, väga madal tööhõivetase ja ebavõrdne ligipääs tervishoiule ning avalikele teenustele. EL ja liikmesriigid jagavad vastutust romide kaasamise soodustamise ja kindlustamise eest ning nende kui Euroopa kodanike põhiõiguste kaitsmise ja jõupingutuste eest saavutada nähtavaid tulemusi.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjalikult. – (LT) Hääletasin resolutsiooni poolt, kuna Euroopa romid kannatavad jätkuvalt suure diskrimineerimise all, kogevad tohutut vaesust ja sotsiaalset tõrjutust. Sooviksin juhtida tähelepanu tõsiasjale, et paljudes ELi liikmesriikides elavate romide olukord erineb teiste Euroopa rahvusvähemuste olukorrast ja seetõttu peame rakendama vajalikke meetmeid ELi tasandil ja rajama ühise strateegia romide vastase diskrimineerimisega võitlemiseks. Nõustun Euroopa Parlamendi üleskutsega, et komisjoni uued liikmed käsitleks romide asju oma pädevusaladel prioriteetsena ja pühendaks vajalikku tähelepanu romide kaasamise strateegia rakendamisele. Sooviksin rõhutada, et demokraatlikus ja vabas ühiskonnas elades peame austama kõikide inimeste põhiõigusi ja -vabadusi. Seetõttu peavad komisjon ja liikmesriigid leppima kokku ühise dialoogi romide olukorra teemal ning rakendama meetmeid nende diskrimineerimisega võitlemiseks. Alles siis, kui oleme leidnud Euroopa romide küsimustele ühise Euroopa lähenemise, saab strateegiat aktiivselt rakendada. Toetan samuti parlamendi seisukohta, et peaksime lülitama romide kogukonna esindajaid romide küsimusi puudutava ELi poliitika ettevalmistamise protsessi.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjalikult. – (RO) Euroopa Liit on hetkel teadlik probleemidest, millega romide vähemus silmitsi seisab, nagu seda tõestab ka arutatavate ja rakendatavate raportite arv, sealhulgas märkimisväärsed rahalised vahendid romide sotsiaalse kaasamise kavadele, mis ei ole aga oodatud mõju avaldanud. Sellest hoolimata on jutt umbes 10–12 miljoni inimesega vähemusest kogu Euroopas, kes elavad oma elu sadade aastate vanustele reeglitele vastavalt ning arvavad, et nende jaoks on loomulik niiviisi käituda, elades tõrjutuna enamuse seas. Rumeenias ulatub mõnede hinnangute andmetel romide vähemus üle 2 miljoni. See on suurem ungari vähemusest ning mõnede sõnul loogiliselt tugevam. Rumeenias aga ei ole romide vähemus määranud endale juhti, kes esindaks rühma avalikult või Rumeenia Parlamendis. See tõsiasi võib samuti olla põhjus, miks liikmesriikide sotsiaalse kaasamise kavad on täielikult äpardunud. Arvestades seda, et romidest elanikkond on levimas üle mitme Euroopa riigi territooriumi ning on teada nende kalduvus rändele ja kuritegevusse kaasatusele (tõsiasi, mis on viinud sõna „mustlane” kasutamiseni selleks, et viidata samuti paljudele teistele kodanikele), on hetkel sotsiaalse kaasatuse küsimus muutunud ühenduse tasandi küsimuseks. On tõenäoline, et teemadel, kus liikmesriigid on nurjunud (mille pärast neid tihti arvustatakse), saadab Euroopa Liitu edu.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Euroopa teine romide teemaline tippkohtumine väljendab pühendumust dialoogile kultuurilise mitmekesisuse ja selle üle, mida see kujutab inimrikkuse mõttes.

Integratsiooniprotsessi võti on haridus. Pakkudes haridust ja koolitust, võitleme tõrjutuse, töötuse ja diskrimineerimisega. Tagame samuti ühiskonna, mis on õiglasem, loovam ja dünaamilisem.

Rahvusvähemusi on oluline integreerida mitte ainult tööturгу, vaid ka ühiskonna kõikidesse valdkondadesse. Põhiõiguste kaitse ja ühtse vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala loomine on Euroopa integratsiooni eesmärk.

Tunnustan kõiki neid, kes edendavad integratsiooni kohalikul tasandil, sealhulgas poliitikuid, õpetajaid ja ühendusi. Seda sellepärast, et tihti just need inimesed vastutavad ligipääsu eest elamispinnale, tervishoiule, haridusele, kultuurile ja paremale elukvaliteedile.

Kutsun Euroopa Liitu ja liikmesriike üles edendama ühiseid jõupingutusi ning pühenduma poliitilistele strateegiatele, mis sisaldavad selgeid seadusandlikke kohustusi ja tõsiseltvõetavaid eelarvelisi eraldisi.

Oluline on võtta struktuurilise ja ühinemiseelse rahastamise poliitika osas vastu ühine seisukoht.

Carlos Coelho (PPE), kirjalikult. – (PT) Hinnanguliselt elab ELis 10–12 miljonit romit, kes moodustavad ühe suurimast rahvusvähemusest Euroopas. Enamik nendest inimestest elab äärmise vaesuse tingimustes ja ühiskonna äärtel, nii et neil on piiratud ligipääs tööhoiule ja tervishoiule. Rahvusvähemuse liikmed kannatavad jätkuvalt diskrimineerimise ja sotsiaalse tõrjutuse all, hoolimata nende integreerimiseks tehtud jõupingutustest.

EL on toetanud liikmesriikide jõupingutusi tulemuslike poliitikate rakendamisel. Iseäranis on osutatud tuge konkreetsetele projektidele ning üritatakse kindlustada, et diskrimineerimisvastaseid seadusi kohaldatakse õigesti ja tulemuslikult. Brüsselis oli sel kuul konverents, kus tutvustati erinevaid ELi projekte, mida praegu ette võetakse. Tulemusi tuleb arutada aprillis Córdobaas peetaval Euroopa teisel romide teemalisel tippkohtumisel. Loodan, et tippkohtumise tulemused saavad aidata kaasa tugeva poliitilise pühendumuse saavutamisele Euroopas, mis puudutab edaspidist strateegiat romide kaasamise edendamiseks Euroopa majanduslikus, sotsiaalses ja kultuurielus, ning saavad aidata kindlustada ELis võrdsed võimalused kõigile, sealhulgas romidele.

Ioan Enciu (S&D), kirjalikult. – (RO) Kõikidel suure romidest elanikkonnaga riikidel on poliitika nende integreerimiseks, kuid neid rakendatakse ainult valdkonniti, samas kui muud poliitika ei arvesta konkreetseid tegureid, mis muudab nad lõppkokkuvõttes mõjutuks. Analüüsida tuleb kõiki toiminguid, millega romide integreerimisel on saavutatud edu, kasutades neid alusena, et lõpuks koostada ja vastu võtta Euroopa strateegia tegelemaks selle rühmaga, kes on, nagu on hästi teada, suurim vähemus ELi territooriumil. Peamine rõhuasetus peab olema jätkuvalt haridusel, laste kooliharidusel, kutseõppel, järkjärgulisel tööle asumisel, naiste mõjuvõimu suurendamisel, sotsiaalkindlustussüsteemi süvalaiendamisel jne. Ka selles valdkonnas on vaja palju tihedamat Euroopa Komisjoni ja liikmesriikide valitsuste vahelist koostööd projektide rahastamisel struktuuri- ja Ühtekuuluvusfondide ning lisaks ka konkreetsete kavade kaudu, mis keskenduvad rohkem üksikisikute mõjuvõimu suurendamisele kui traditsioonilisele hierarhiale. Minu arvates on ühenduse meetmete sünergia eluliselt oluline komponent üldsusele ja romidest elanikkonnale suunatud laiapõhjaline teavituskampaania, mis võitleb tundega, et romid on Euroopa sotsiaalelust tõrjutud, ning rõhub tugevalt võrdse kohtlemise ja mittediskrimineerimise põhimõtetele.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Romide kogukonnad on Euroopas sajandeid eksisteerinud ja alles hiljuti kiusati neid paljudes liikmesriikides taga. Nende traditsiooniline rändav eluviis, tegevusalad ja endogaamia ning tõrjutuse kõrge tase, millele nad truud olid, on kõik võimendanud nende kogukondade märgistamist soovimatute, ohtlike ja ühiskonnastastena.

Need eelarvamused on visad kaduma, nagu ka neile ajalooliselt loomuomased tagajärjed: tänagi on romid üks madalaima koolihariduse ja kõrgeima kuritegevuse tasemega kogukondadest. Romisid ümbritsevate probleemide põhjused ja tagajärjed jäävad sotsioloogide ja ajaloolaste hinnata.

Poliitikuil nõutakse suutlikkust teha midagi kogukondade heaks, keda nad teenivad. Just seepärast on iseäranis oluline välja pakkuda viise, kuidas võidelda romide tõrjutusega ja edendada nende tõelist integreerumist ühiskondadesse, kus nad elavad, ning rakendada selleks probleemi tõsistel ja üksikasjalikel uurimustel rajanevaid konkreetseid meetmeid.

Carlo Fidanza (PPE), kirjalikult. – (IT) Austatud juhataja! Head kolleegid! Resolutsioonis viidatakse teatavatele põhimõtetele, mida ei tohi alahinnata, nagu romide diskrimineerimise vastase võitluse olulisus ja vajadus seda vähemust üldise strateegia abil integreerida.

Tegemist on heade ettepanekutega, kuid nad ei arvesta degradeerumust, millesse romide kogukonnad teatud liikmesriikides, nagu Itaalias, sattunud on, seda tihti omal valikul. Ebaseaduslik tegevus (vargus, kottide näppamine, kerjamine, prostitutsioon), mida tihti teeb hullemaks laste ärakasutamine taolisteks otstarveteks, ning peaaegu olematu soov integreeruda ja tsiviliseeritud elu elada, on Itaalias teatavate romide kogukondade valdavad omadused.

Reageering sellele kriitilisele olukorrale peaks olema kodanike vaba liikumist käsitleva ELi direktiivi 2004/38/EÜ täielik kohaldamine, mis sätestab ELi kodanike teisaldamise, kes kolmekuuse viibimise järel liikmesriigis ei suuda tõendada korrapärasest sissetulekuallikast ja keelduvad alustamast integratsiooniprotsessi, mida pakuvad riiklikud ja/või kohalikud ametiasutused.

Üldisest integratsioonist ei piisa. Meil on tarvis kavasid, et harjutada romide kogukondi austama õigusriiki ja sotsiaalseid norme, ning teatavaid karistusmeetmeid nende puhul, kes protsessist kõrvale jäävad. Muidu ähvardab vähemuse austamise õigustatud nõuet oht muutuda teatavaks vastupidise diskrimineerimise

vormiks, seda kõikide ausate kodanike kahjuks, kes paljude romide kuritegude ja kuritarvitamiste käes kannatavad.

Integratsioon ei saa eksisteerida austuseta reeglita vastu ja romide vähemused ei ole selle põhimõtte järgimisest vabastatud. Just nendel põhjustel jäin resolutsiooni osas erapooletuks ja eriarvamusele oma fraktsiooni suhtes.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Resolutsioonis Euroopa teise romide teemalise tippkohtumise kohta, mis peetakse 8. ja 9. aprillil Córdoba, väljendatakse muret diskrimineerimise üle, mille all romid kannatavad hariduse, elamispinna, tööhõive ja ligipääsu osas tervishoiusüsteemidele ja muudele avalikele teenustele, ning lisaks ka nende poliitilise osaluse jahmatavalt madala taseme üle.

Siiski on parlament palunud komisjonil koostada uued ettepanekud romide sotsiaalse kaasatuse kohta. Käimasolev täiskogu kutsub samuti liikmesriike üles rakendama suuremaid ja nähtavamaid meetmeid, reageerimaks romide õigusjärgsetele õigustele, arvestades asjaolu, et diskrimineerimisega võitlemise meetmetest ei piisa nende sotsiaalse kaasatuse soodustamiseks. Vaja on ühenduse tasandil ühiseid jõupingutusi, sealhulgas rahalisi panuseid.

Resolutsioon soovib, et nõukogu võtaks vastu ühise seisukoha struktuurilise ja ühinemiseelse rahastamise suhtes, mis kajastaks Euroopa poliitilist pühendumust romide kaasatuse edendamiseks.

Loodame, et Euroopa teine romide teemaline tippkohtumine keskendub strateegilistele poliitilistele eesmärkidele, mis demonstreerivad poliitilist tahet romide kogukondade ning rahvastiku enamuse vahelise lõhe ületamiseks eri riikides.

Bruno Gollnisch (NI), kirjalikult. – (FR) Resolutsioon on järjekordne tekst, kus absoluutne prioriteet tuleb anda mingile inimeste kategooriale, kategooriale, kes mõistagi peab saama kasu eritählepanust ja kellega tuleb arvestada kõikides liikmesriikides ja Euroopa poliitikates. Täna räägime 10–12 miljonist romist ELis. Teistega võrreldes, siin ja muudel puhkudel vaadelduna, seab see meid silmitsi inimeste hierarhiaga, mis nüüdsest asetab etteotsa romide vähemuse, seejärel sisserändajad väljastpoolt Euroopat, seejärel mitte-euroopa päritolu eurooplased ja viimaks päris lõppu euroopa nn päritolu eurooplased. Kui siis lisame nn soolise mõõtme ja valitseva nooruse kultuse, võime järeldada, et teie niinimetatud Euroopa Liidus ei ole tore olla meesterahvas, kes on keskeas, eurooplane ja euroopa päritolu ega kuulu ühtegi rahvus-, kultuuri-, religiooni- või seksuaalvähemusse, keda te sellisena identifitseerida suvatsete. Millal kord tuleb poliitika, mis teenib kõigepealt eurooplasi? Millal koheldakse prioriteetsena vaeseid töölisi, maksude käes ägavaid keskklassse, töötuid ja perekondi, kes on lihtsalt eurooplased ja moodustavad Euroopa Liidu elanikest valdava enamiku ning on kodanikud, kelle eest vastutame ja kellele teie ainult valimiste eelõhtul mõtlete?

Sylvie Guillaume (S&D), kirjalikult. – (FR) Toetasin resolutsiooni, mis eelneb 8. aprillil 2010 peetavale Córdoba tippkohtumisele, sest romide kaasamine ühiskonna kõikidesse sfääridesse peab olema üks prioriteetidest, mida Euroopa tasandil kaitstakse. Minu arvates ei tohi me rõhutada ainult romide olukorda Ida-Euroopas, kus nad olulise diskrimineerimise all kannatavad, vaid peame olema samuti teadlikud asjaolust, et need probleemid on jätkuvalt samavõrra teravad ja varjatult veelgi kahjulikumad teistes Euroopa riikides, näiteks Prantsusmaal. Peame samuti kahtluse alla seadma rakendatud meetmete tulemuslikkuse ja uurima välja, kuidas neid täiustada saaks, saavutamaks tõeliselt nende eesmärke võimaldada romidele sotsiaal-majanduslikku integreerumist ja täieliku Euroopa kodakondsuse saavutamist.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), kirjalikult. – (RO) Hääletasin romide integratsiooni käsitleva resolutsiooni poolt, lähtudes seisukohast, et see Euroopa vähemus vajab konkreetseid poliitikaid, mida on vaja rakendada kiiresti. Ehkki meil on läbi pool romide kaasatusele pühendatud kümnendist, on hariduse, töötuse, piirkondliku arenguga jne seotud probleemid visad kaduma ning mõnedes liikmesriikides isegi hullemaks muutumas. Olen nõus, et põhimõtted on vaja määratleda uuesti, kuid arvan, et peaksime hoopis kujundama valdkonnaülese, horisontaalse strateegia, millega võetaks vähemuse probleemid käsile integreeritult, kuid mitte erandlikult. Kasutame resolutsiooni, et paluda uutelt volinikelt romidega seonduvate portfelli tahkude kohtlemist prioriteetsena ja lõpetada praeguse poliitika teostamine, mis on pikatoimeline, kuid tegeliku mõjuta. Meil on Córdoba tippkohtumisele suuri ootusi, kuid romide, kes ootavad tulemusi oma õiguste austamise ja diskrimineerimisevastaste poliitikate mõttes, vajadused on suuremad.

Livia Járóka (PPE), kirjalikult. – (HU) Kallid kolleegid! Sooviksin tervitada resolutsiooni ettepaneku vastuvõtmist, mille esitasid ühiselt parlamendi kuus suurimat fraktsiooni ja milles, korrates eelmise tsükli resolutsiooni 2008. aastast, kutsutakse Euroopa Komisjoni uuesti üles tulema välja kõikehõlmava romisid käsitleva Euroopa strateegiaga, mis oleks kujundatud heastama sotsiaalset ja majanduslikku tõrjutust, mille

käes romid Euroopas kannatavad. Ettepanekus rõhutatakse õigesti, et diskrimineerimisvastastest meetmetest iseenesest ei piisa romide sotsiaalse integratsiooni edendamiseks. Vaja on ühtlustatud, kindlal õiguslikul alusel tuginevaid ühenduse tasandil jõupingutusi, et viia kokku kõik sotsiaalsed ja institutsioonilised osalejad ja samal ajal avaldada osalistele survet oma lubaduste pidamiseks.

Lisaks on äärmiselt oluline, et resolutsioonis võetaks mittesiduvatest õigusaktidest koosnevatest abivahenditest kaugemale ulatuv ühemõtteline seisukoht, mis toetaks siduvaid seadusandlikke kohustusi ja realistlikke eelarvelisi eraldisi. Lõpuks lubage mul väljendada lootust, et Euroopa Komisjon vastavalt parlamendi sõnaselgele juhisele ja Euroopa Nõukogu heakskiidule käivitaks võimalikult pea resolutsioonis kirjeldatud keeruka arenduskava. Sellega on võimalik viimaks lõpp teha äärmise vaesuse pikendamisele, mille käes romid põlvest põlve kannavad, sellega on võimalik teha ühiseid samaaegseid jõupingutusi kõikides seonduvates poliitikavaldkondades ning võimalikuks saab sekkumine piirkondades, mis maadlevad tõsiste struktuuriliste puudujääkidega ja mis on muutumas getodeks.

Timothy Kirkhope (ECR), kirjalikult. – Mina ja minu kolleegid fraktsioonist ECR nõustume suurema osaga raportist ning toetame jätkuvalt võrdsete õiguste ja võimaluste tagamist kõikidele inimestele olenemata rassist, usutunnistusest, soost või seksuaalsest sättumusest.

Kuid ehkki me toetame täielikult romide integratsiooni Euroopa Liidus, on meil tõsiseid kahtlusi Euroopa Liidu kaasatuse suhtes küsimustes, mis meie arvates on üksikute rahvusriikide ainuõigus, nagu näiteks juurdepääs tervishoiule, haridusele, tööhõivele ja elamispinnale.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) EL on solidaarsuse ja kaasatuse ala, seega peab ta tegema, mis on nõutav, takistamaks romide diskrimineerimist ja andmaks neile samad õigused hariduse, tööhõive, tervishoiu ja elamispinna suhtes kõikides liikmesriikides ning lisaks ka riikides, kes liiduga tulevikus ühineda kavatsevad.

Diskrimineerimisele lõpu tegemiseks tuleb astuda otsustavaid samme. Kui aga soovitakse seda saavutada, ei saa romid kõrvale jääda ja peavad aitama kaasa oma integreerumisele Euroopa alasse, mille mõte on olla kaasav.

Andreas Mølzer (NI), kirjalikult. – (DE) Paljud kerjused Lääne riikides on pärit Slovakkias, Rumeeniast ja Bulgaariast ning enamik neist kuulub romide vähemusse. Pika aja jooksul on tehtud katseid parandada ühiskonna äärtel slummides või telklinnades elavate romide kehva sotsiaalset olukorda. Lihtsalt raha pumpamine romide asumitesse kasu ei too, nagu varasemad kogemused on näidanud. Edu võti on hariduses, sest see on ainuke viis pikaajaliste võimaluste avamiseks teist liiki elu elamiseks. Põhimõtteliselt on meetmed vaesusega võitlemiseks Ida-Euroopas mõistlikud. Varem kehtestatud meetmed on aga nurjunud ja välja on pakutud uusi, mõistlikke lähenemisi. Seepärast hääletasin raporti vastu.

Franz Obermayr (NI), kirjalikult. – (DE) Resolutsiooni ettepanek läheb ühepoolses suunas, pakkudes romidele Euroopa Liidus subsidiume ja rahalist toetust. Muidugi peame tegema kõik võimaliku kindlustamiseks, et romide taolisi marginaliseerunud rühmi integreeritaks paremini ühiskonda ja iseäranis tööturгу. Ent romid peavad näitama, et neil on tahe ja nad suudavad teha ise jõupingutuse, et integratsiooniprotsess õnnestuks. Nad peavad alustama sellest, et toovad lapsed ja noored Euroopa koolisüsteemi. Nendele tahkudele asetatakse romide teemalise tippkohtumise resolutsiooni ettepanekus liiga vähe rõhku ja seetõttu hääletasin selle vastu.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjalikult. – (PL) Romide diskrimineerimine oli aastaid Euroopa suurimaid tabusid. Viimastel aastatel on see muutunud. Romide diskrimineerimisega võitlemiseks rakendatavad meetmed on jätkuvalt ebapiisavad. Probleem jäetakse tihti hooletusse.

Väidet kinnitav väga hea näide on Euroopa Komisjoni reageeringu puudumine Euroopa Parlamendi ettepanekule 28. jaanuarist 2008, mis käsitleb romide Euroopa strateegia väljatöötamist koostöös liikmesriikidega. Hetke vajadus on seda ettepanekut uuendada, sest majanduskriisi ajal on suurenenud romide vastu suunatud agressioon. See on puudutanud paljusid romide kogukonna 10–12 miljonist esindajast Euroopa Liidus.

Minu arvates peaks äsja ametisse nimetatud volinikud kohtlema romide küsimust prioriteetsena, seega otsustasin toetada teist romide teemalist tippkohtumist käsitleva resolutsiooni ettepanekut, mille koostasid kaaspalamendiliikmed Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioonist Euroopa Parlamendis ning Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioonist.

Georgios Papanikolaou (PPE), kirjalikult. – (EL) Parlamendis vastuvõetud ühine resolutsiooni ettepanek, mille poolt hääletasin, on äärmiselt oluline. Nagu rõhutatakse lõigus 7, ehkki romid moodustavad

üle-euroopalise kogukonna ja seetõttu on tarvis kollektiivset jõupingutust Euroopa tasandil, ei ole seni Euroopa Komisjon reageerinud nõudmisele, mis Euroopa Parlament talle 28. jaanuaril 2008 esitas romide Euroopa strateegia sõnastamiseks koostöös liikmesriikidega, et tõhustada koordineerimist ja parandada selle konkreetse kogukonna olukorda. Arvestades, et subsidiaarsuse põhimõttest lähtuvalt on just liikmesriigid pädevad seda konkreetset elanikkonnarühma sujuvalt oma ühiskonda integreerima – ja Kreekas on suur, väljakujunenud romide kogukond, peaks Euroopa Komisjon – ja tegemist on selle konkreetse ettepaneku otstarbega – nõudma komisjonilt ja nõukogult dünaamilisemat algatust meetmete paremaks koordineerimiseks, mille eesmärk on romide täielik integreerimine Euroopa ühiskondadesse.

Rovana Plumb (S&D), kirjalikult. – (RO) Hääletasin resolutsiooni poolt veendumuses, et vahetult järgneva perioodi jooksul rakendatakse konkreetseid romide olukorra parandamisele suunatud meetmeid praktikasse, mitte ei jää toredateks avaldusteks. Euroopa struktuurifondid pakuvad tohutut võimalust romidest elanikkonna sotsiaalse kaasatuse saavutamiseks. Seonduvad menetlust ja sisu puudutavad tahud on aga kahjuks selle võimaluse kasutamise raskeks muutnud. Rumeenias on rakendamisel täheldatud, et tööhõive küsimuses on romidest elanikkonna puhul tarvis võtta kasutusele teistsugune lähenemine POSDRU (inimressursside arendamise valdkondlik rakenduskava) raames. Tavapäraseid meetmeid, mis hõlmavad kutsealast ümberõpet, konsultatsioone ja romidest abisaajate teavitamist, peavad arvestama ka nende kultuuri spetsiifilist iseloomu. Ehkki maapiirkondadest abisaajad on enim puudutatud, ei ole kunagi olnud mingisugust kava romide kogukondadele maaelu arengule suunatud Euroopa kavade raames. Romid ei ole sihtrühmade hulgas, keda taolised rahastamisprogrammid soosivad. Kavade käivitamine põllumajandusettevõtete arendamiseks, karjakasvatuseettevõtete asutamise soodustamine koos algatuste paketi, nagu subsidiumid valdkonna töandjatele, on lahendused, mis tuleb lisada valemisse, kui tegu on romidest elanikkonna integreerimisega tööturule.

Teresa Riera Madurell (S&D), kirjalikult. – (ES) Hääletasin resolutsiooni poolt, kuna romide kogukondade kaasamine on üks Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni Euroopa Parlamendis prioriteete. Resolutsioon näitab parlamendi seisukohta enne Euroopa teist romide teemalist tippkohtumist, mis peetakse eesistujariigi Hispaania juhtimisel 8. ja 9. aprillil Córdoba. Romidest elanikkonna olukord on ELi teiste vähemuste omast erinev ja nende kaasamine nõuab tulemuslikke poliitikaid süstemaatilise diskrimineerimise piiramiseks, mille all nad kannatavad. Kõik valitsemise tasandid ELis kohalike omavalitsusteni peavad olema kaasatud ja etendama rolli võrdse kohtlemise saavutamisel nende jaoks, kuna see on üks ELi põhiväärtusi. Resolutsioonis kutsutakse Euroopa institutsioone üles tegema Euroopa romidest populatsiooni kaasamise koordineeritud ja strateegilist panust. Córdoba tippkohtumine peab aitama astuda sammu edasi, liikudes heade kavatsuste juurest konkreetsete poliitikate juurde, mis võimaldaks ületada probleemid, millega need inimesed elamispinna, hariduse, avalike teenuste ja tööhõive osas silmitsi seisavad.

Raúl Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Olen tõesti rõõmus, et resolutsioon vastu võeti (hääletasin muidugi poolt), kuna see sisaldab üliolulisi avaldusi romidest elanikkonna mittediskrimineerimise edendamise osas. Konkreetsemalt öeldes, selles kutsutakse uuesti Euroopa Komisjoni üles töötama välja kõikehõlmavat romide kaasamise Euroopa strateegiat kui abivahendit romide diskrimineerimise ja sotsiaalse tõrjutusega võitlemisel Euroopas.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), kirjalikult. – (RO) Hääletasin Euroopa Parlamendi resolutsiooni poolt, mis käsitleb Euroopa teist romide teemalist tippkohtumist, kuna minu arvates nõuab võitlus romide, üle-euroopalise kogukonna, vastu suunatud diskrimineerimisega ühenduse tasandil lähenemist. Peame väljendama oma muret diskrimineerimise üle, mille all romid kannatavad hariduse, elamispinna ja tööhõive ning lisaks ka ligipääsu osas tervishoiusüsteemile ja teistele avalikele teenustele. Mõistame hukka romide vastu suunatud vaenulikkuse (romidevastase) hiljutise laienemise reas ELi liikmesriikides, mida ilmutatakse korrapäraselt vaenu õhutavate sõnavõtude ja rünnakute näol romidest elanikkonna vastu. Kutsume uuesti komisjoni üles võtma romide küsimuse suhtes kasutusele horisontaalset lähenemist ning koostama täiendavaid ettepanekuid, mis on suunatud romide sotsiaalse kaasamise osas sidusa Euroopa tasandil poliitika rakendamisele. Seda silmas pidades palume komisjoni ette valmistada Euroopa romide strateegia koostöös liikmesriikidega, mis pakuks paremat koordineerimist ja edendaks romidest elanikkonna olukorra parandamisele suunatud jõupingutusi. Lisaks loodan, et liikmesriigid kasutavad romide tõrjutusega võitlemiseks erinevaid hetkel kättesaadavaid abivahendeid, nagu maksimaalselt 2% Euroopa Regionaalarengu Fondi ressursside eraldamine, mida kasutatakse marginaliseerunud kogukondadele mõeldud elamispinna või Euroopa Sotsiaalfondi olemasolevate võimaluste jaoks.

Resolutsiooni ettepanek B7-0227/2010

Andrew Henry William Brons (NI), kirjalikult. – Oleme muidugi selle poolt, et Frontex teostaks järelevalvet ELi piiririikides territoriaalvetest kaugemal. Juriidiline nõu on vastuoluline selle osas, kas tal taoline volitus juba on või mitte. Resolutsioon aga kehtestas eeskirjad ja suunised, mis takistavad seda funktsiooni. Konkreetselt nõutakse neis, et Frontex mitte ainult ei päästaks ebaseaduslikult sisseändajaid, keda merel ohus olevaks peetakse (enesestmõistetav moraalne tegu), vaid talle kehtestatakse ka kohustus pakkuda päästetud ebaseaduslikult sisseändajaile varjupaika. Meie arvates tuleks taolised päästetud ebaseaduslikult sisseändajad viia tagasi arvatavasse riiki, kust nad pardale astusid, või kodumaale ja sinna jätta.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjalikult. – (EL) Hääletasin resolutsiooni ettepaneku poolt põhjustel, mis ulatuvad väliste merepiiride järelevalve osas kaugemale otsuse projektist ja piirieskirjade täiendamist käsitleva nõukogu ettepaneku sisust. Hoolimata tõsiasjast, et eriti teises osas, mis ei ole liikmesriikidele siduv, viitab otsus positiivsetele elementidele inimõiguste kaitsmise seisukohast, hiilib ratifitseerimise taotlemiseks kasutatav menetlus selgelt kõrvale Euroopa Parlamendi tööst ja pädevusaladest. Otsuse projektis ületab nõukogu oma täitevvõimu piire. Kui Euroopa Parlament taolise menetlusega nõustub, loob see väga negatiivse pretsedendi tema rolli ja tulemusliku toimimise seisukohast, samas kui ta peaks kaitsma oma kontrolli, seadusandlikke ja muid volitusi ainsa Euroopa tasandil valitud institutsioonina. Hiljuti nägime, et otsustav hääletus Euroopa Parlamendis lükkas ümber kokkuleppe Euroopa kodanike isikuandmete edastamise kohta USA salateenistustele ja valitsusele. Taolisi vahendeid ei peaks käivitama.

Carlos Coelho (PPE), kirjalikult. – (PT) On ümberlõkkamatu vajadus edasi minna piirikontrolli tugevdamisega, mida koordineerib Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuur. Samuti on vaja ühist tegutsemiskorda ja lisaks ka selgeid eeskirju ühistes mereoperatsioonides – peamiselt otsingu- ja päästeoperatsioonides – osalemiseks ning päästetud isikute mahaminekuks.

Sel otstarbel otsustas komisjon esitada komiteemenetlusel põhineva otsuse projekti. Nõukogu ei suutnud teema osas oma erimeelsusi ületada, eelistades varjuda parlamendi eest tehniliste argumentide taha ja niiviisi meie pädevusalasid kõrvaldades. Parlamendi õigusteenistuse arvamus on väga selge. Komisjon ületas oma rakendusvolitusi. Tegemist ei ole pelgalt tehnilise menetlusega. Cecilia Malmströmi enda sõnul on tegemist algatusega, millel on suur poliitiline tähtsus ja praktilised tagajärjed.

Meie vastuhääl ei ole ainult parlamendi eelisõiguste kinnitus, vaid samuti solidaarsusakt väikeste riikide suhtes, keda otsusega ebaõiglaselt karistatakse.

Cornelia Ernst ja Sabine Lösing (GUE/NGL), kirjalikult. – Pidades silmas, et Frontex loodi muu hulgas ELi piiride n-ö kaitsmiseks niinimetatud ebaseaduslikult sisseändajate eest, oleme agentuurile ja tema eesmärkidele vastu. Tervitame aga suuniseid, et komisjoni ettepaneku (KOM(2009)0658 lõplik) raames võetaks nõuetekohaselt arvesse rahvusvahelist ja Euroopa varjupaiga ja inimõiguste õigust. Eriti tervitame I lisa punkti 1 (mittetagasisaatmise põhimõtte järgimine, kaitsetute isikute ja kiiret arstiabi vajavate isikute erivajaduste arvestamine, inimõiguste ja pagulasõiguse alane koolitamine piirivalvuritele) ning täiendavalt ka II lisa mainitud punkte 3 ja 4 (sealhulgas sisseändaja olukorra arvestamine, võimalike abipalvete või laeva merekõlblikkuse arvestamine, mittemahaminek riikides, kus inimesi ohustab tagakiusamine ja piinamine). Lisaks rõhutame vajadust, et teine lisa oleks siduva iseloomuga, ja juhime tähelepanu, et kavatsime parandada Frontexi mandaati nendele põhimõtetele vastavalt.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjalikult. – (FR) Hääletasin resolutsiooni vastu, mis oleks takistanud rea meetmete vastuvõtmist, mis kujutavad sammu õiges suunas, ehkki tunnistan, et olukord on kaugel ideaalsest. Tekst võimaldab esitada Euroopa Liidu Kohtule apellatsioon riikide suhtes, kes ei täida oma kohustusi mittetagasisaatmise põhimõtte osas avamerel, samas kui hetkel pääsevad nad sellest täielikult. Oluline on, et Frontexi toetusel tegutsevad liikmesriigid osutaks abi sisseändajaile, kes on merehätta sattunud, olenemata kodakondsusest, staatusest või oludest, kus nad leiti.

Georgios Papanikolaou (PPE), kirjalikult. – (EL) Resolutsiooni ettepanek puudutab nõukogu otsuse projekti ja täiendab piirieskirju merepiiride järelevalve suhtes tegevuse raames, mida Frontex koordineerib merel inimeste päästmise meetmete tarvis. Mis puutub Kreekasse, ja suurenenud sisseändesurve tõttu, aitavad need konkreetsed meetmed kaasa Frontexi kohalolule Kreeka merevetes.

Konkreetselt on tegemist meetmetega, mis koosnevad nii eeskirjadest kui ka mittesiduvatest suunistest ja keskenduvad inimeste vastuvõtule, otsimisele ja päästmisele merel. Sisuliselt on tegemist meetmetega, mida on vaja rakendada, kui laev on tuvastatud ja kui on kahtlus, et pardal on piirikontrollist mööda hiilida üritavaid inimesi. Lisaks peaks teostama otsimist ja päästmist konkreetsest põhimõtetest lähtuvalt ja arreteeritud või

päätetud inimesed peavad minema maha konkreetsest operatiivkavast lähtuvalt. Just seepärast tuleks minu arvates seda konkreetset algatust toetada ning nõukogu ettepanekus viidatud meetmete rakendamist oleks vaja kiirendada.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Vastupidiselt meie seisukohale (hääletasin poolt), kvalifitseeritud hääleteenamust ei saavutatud ja seega on resolutsioon lükata tagasi komisjoni ettepanek ja järgida parlamendi õigusteenistuste nõu langenud. See tähendab, et Schengeni piirieskirju muudetakse nüüd vastavalt komisjoni ettepanekule komiteemenetlusega, lisades direktiivile lisa mittesiduvate meetmetega kohustuste osas otsingu- ja päästetoimingute ajal merel. Võime vaid loota, et komisjon kasutab seda tõepoolest võimalusena Frontexi koordineeritavate toimingute rangemaks seireks, et meil oleks võimalik merel vältida inimtragöödiat ja meeleheidet. Selle tulemuse puhul on aga tõeline oht, et meil ei ole võimalik nõuda nüüd kohe siduvate meetmete ülevaatamist Frontexi mandaadis, kuid mõistagi ei saa me käega lüüa ja peame üritama anda endast parimat, et selle kallal tehtavas töös tulevikus parem tulemus saavutataks.

Raportöör: Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (A7-0033/2010)

Richard Ashworth (ECR), kirjalikult. – Mina ja mu kolleegid fraktsioonist ECR oleme nõus suurema osaga raportist, sealhulgas eelarvetõhususe suurendamise, ELi rahaliste vahendite taotlemiskorra lihtsustamise ja lisaks ka 2020. aasta strateegia lõpule viimise prioriteediks seadmisega.

Meil on aga tõsiseid kahtlusi viidete osas ELi sotsiaalsele mõõtmele, ambitsioonikale sotsiaalsele tegevuskavale, ühtlustatud sisserändepoliitikale ja ühtse põllumajandusturu piirangutele ning rõhutame, et haridus, sõjavägi ja kaitse on liikmesriikide ainuõigus.

Liam Aylward (ALDE), kirjalikult. – (GA) Hääletasin 2011. aasta eelarve prioriteete käsitleva raporti poolt. Nagu raportis öeldakse, tuleb osutada konkreetset tuge ettevõttele ja mikroettevõtetele, ja need teemad tuleks asetada Euroopa Liidu noorte- ja innovatsioonipoliitika keskmesse.

Raportis nõutakse, et abi osutataks kõikidele kavadele ja abivahenditele, mis ergutavad ettevõtlust, iseäranis maapiirkondades, ja lisaks osutataks abi ka uute ettevõtete käivitamisfaasis ning ergutataks teabevahetust noorte ettevõtjate seas.

Toetada tuleks kavu, mis aitavad noori, kes asutavad uut ettevõtet. Tervitan raporti rõhuasetust noortepoliitikale ja rollile, mida noored etendama peavad ajal, kui üritame pääseda praegusest majandus- ja finantskriisist.

Toetan kindlalt raporti nõudmist, et suurendataks investeeringuid noortesse ja haridusse, nagu soovitati „ELi noorsoostrategias“. Noorte rolli ja olulisust Euroopa Liidus ja liidu tulevikus on tarvis tunnistada, soodustada ning toetada.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Noored, teadus ja innovatsioon on Euroopa Liidu järgmise eelarve prioriteetide keskmes. Noortesse investeerimine on tulevikku investeerimine. Investeerima peab erinevate poliitikate vahel koordineerides.

Haridus, kutsealane õpe ja siirdumine haridussüsteemist tööturule on eelarves kesksel kohal. Diplomeeritud ja kvalifitseeritud noori puudutab töötus üha enam. Just seepärast pean liikuvusprogrammi Erasmus First Job strateegiliseks kohustuseks tuleviku ees, sest sellega luuakse selge seos haridussüsteemi ja tööturu vahel. Eelarve teistest prioriteetidest tõstaksin esile teadusuuringute, innovatsiooni valdkonna ja digitaalse tegevuskava: need valdkonnad on olulised Euroopa jätkusuutlikule arengule.

Sooviksin juhtida tähelepanu ka mõnele juba olemasolevatele kavadele, mis eesmärgile kaasa aitavad, nagu Euroopa Innovatsiooni- ja Tehnoloogiainstituut. Eelarve keskendab jõupingutusi isegi roheliste ja uuenduslike tehnoloogiate arendamisele, panustades nõnda oluliselt majanduse elavdamisse ja andes hoogu väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele. Pühendumus noortele, innovatsioonile ja teadusele on võti, muutmaks Euroopat uuesti maailmaliidriks.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose ja Britta Thomsen (S&D), kirjalikult. – (DA) Täna hääletasid Taani sotsiaaldemokraadid 2011. eelarve prioriteetide poolt. Toetame üldisi prioriteete ja iseäranis jõupingutusi noorte töötusega võitlemiseks ja teadusuuringute, innovatsiooni ning rohelise tehnoloogia edendamiseks. Sarnaselt toetavad Taani sotsiaaldemokraadid täielikult vajalike rahaliste vahendite eraldamist ELi kasvu- ja tööhõivestrategia, EL 2020, tarbeks. Taani sotsiaaldemokraadid sooviksid aga rõhutada, et ELi ühise põllumajanduspoliitika otstarve peab olema jätkuvalt turu stabiilsuse tagamine, ning seetõttu ei saa me toetada alalisi ELi subsidiume piimale ja piimatoodetele.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog ja Åsa Westlund (S&D), kirjalikult. – (SV) Meie, Rootsi sotsiaaldemokraadid, otsustasime täna hääletada 2011. aasta eelarve prioriteetide poolt. Nõustume suuresti raportis teatavaks tehtud prioriteetidega. Näiteks on meie arvates oluline investeerida noortesse, teadusuuringutesse ja innovatsiooni ning rohelisse tehnoloogiasse. Arvame samuti, et ELi uuele kasvu- ja tööhõivestrategiale, EL 2020, antakse piisavalt rahalisi vahendeid, võimaldamaks tal edu saavutada.

Sooviksime aga rõhutada, et meie arvates ei ole ELi ühise põllumajanduspoliitika põhiülesanne tagada turu stabiilsust, ning nõnda ei soovi me, et EL pakuks alalisi toetusi piimale ja piimatoodetele.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Üldise kriisiga seoses ja 2020. aasta strateegia ambitsioonikate nõuete foonil, mis puudutavad innovatsiooni, võitlust vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu ning majanduskasvu ja tööhõivet, on oluline asetada 2020. aasta strateegia väljakutsed eelarveprioriteetide keskmesse.

Seetõttu on mul heameel avastada selge pühendumus haridusele, teadusuuringutele ja innovatsioonile prioriteetides, mis komisjon 2011. aasta eelarvele seadis. Samuti on oluline silmas pidada majanduse elavnemist ja kriisist väljumist, seega on mul heameel näha toetust väikese ja keskmise suurusega ettevõtetele 2011. aasta eelarve ühe suurema murena. Kordaksin vajadust ühise põllumajanduspoliitika reformimise raames suurendada ühise põllumajanduspoliitika rahastamist; tegemist on prioriteediga, millega peab tulema kaasa ka komisjon.

Tooksin välja, et 2011. aasta eelarve võetakse vastu esimesena Lissabonist lepingust lähtuvalt, millest tuleneb parlamendi sekkumise tugevdamine.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Hoolimata sotsiaalsest retoorikast, mis on kriisiaegadel vältimatu, on 2011. aastaks väljapakutud prioriteedid kaunis selged: säilitada sisuliselt samad prioriteedid, mis on andnud suuna eelmistele eelarvetele. Jällegi on märke eelarvest, mis on suunatud ühtse turu süvendamisele, turvalise paindlikkusena tuntud töökohtade turvalisuse puudumisele, liberaliseerimisele ning keskkonna ja sotsiaalse elu kasvavate valdkondade kommertsialiseerimisele. Ehkki need on rühmitatud niinimetatud 2020. aasta strateegia alla, on tegemist vanade suunistega.

Väidetav noortele antud prioriteet ei varja asjaolu, et kavatsus on hakata nüüdsest peale plaanidesse lülitama tulevasi tööliste põlvkondi, kelle puhul töötus on struktuuriline, mida nähakse strateegilise muutujana, millega kehtestada nende töö mõjujõu devalveerimine. See kohustab isegi kvalifitseeritud ebaturvaliste töökohtade ja sekka vältimatu töötuse vahel edasi-tagasi liikuma. Tegemist on prioriteetidega, mis samuti panevad 2011. aasta eelarve teenima ELi välist sekkumist; ühist välis- ja julgeolekupoliitikat ning ühist julgeoleku- ja kaitsepoliitikat; militarismi ja sõda; sisserännet kriminaliseerivaid poliitikaid; Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuuri.

Seda arvestades saab olla meie ainus reageering raportile selle vastu hääletamine. See ei ole aga ei ainuke ega ka vältimatu tee. Üritasime täpselt seda demonstreerida arutelu ajal esitatud erinevate ettepanekutega.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), kirjalikult. – (PL) ELi eelarve kokkupanemine finantskriisi ajal, väga kitsa eelarvevahemikuga ja uute töövaldkondadega, mis puudutavad Lissaboni lepingu jõustumist, ei ole kerge. Seetõttu pakkus mulle seda enam rahuldust hääletuse ajal toetada Sidonia Elżbieta Jędrzejewska raportit, mis käsitleb 2011. aasta eelarvet, ja Euroopa Parlamendi resolutsiooni ettepanekut, milles mõlemas sätestatakse järgmiseks aastaks ambitsioonikaid eelarveprioriteete.

Traditsiooniliste prioriteetide kõrval, nagu ühtekuuluvuspoliitika ja innovaatiliste ning ökoloogiliste tehnoloogiate toetamine, peaks 2011. aasta eelarve keskenduma ELi uute algatuste täieliku toimimise kindlustamisele: Euroopa välisteenistus, ELi 2020. aasta majandusstrateegia ja meetmed, mis on osa idapartnerlusest. Kõiki kolme ootab fiaskoga lõppemise oht, kui neile määratud rahalised vahendid osutuvad liiga sümboolseks.

Samuti väärrib tähelepanu kõikehõlmav lähenemine noorte küsimusele. Seistes silmitsi demograafiliste probleemidega, ei tohi EL lubada endale väikest haritud noorte protsenti, sest see viiks veelgi suurema töötuse kasvuni selles vanusevahemikus, mida EL lihtsalt ei saa võimaldada. Seetõttu peab Euroopa eelarves olema eraldatud rahalisi vahendeid keeleõppe, kultuuridevahelise dialoogi, noorte liikuvuse suurendamise ja koolilõpetajate tööturgu integreerimise toetamiseks.

Bruno Gollnisch (NI), kirjalikult. – (FR) Kui olen raporti sõnadest õigesti aru saanud, muutub kõik või peaaegu kõik prioriteediks, mis tähendab, et prioriteeti ei ole. Lihtsalt võttes, küsitakse suuremat eelarvet; teisisõnu, rohkem makse eurooplastele. On tõsi, et raportööri mure, kuidas kindlustada, et ELi eelarvest rahastatavad kulutused ei oleks mitte ainult kasulikud, vaid ka tulemuslikud ja et need tooks liikmesriikide

poliitikatele tõelist Euroopa lisandväärtust, on kiiduväärt. Kui päris aus olla, oleks see pidanud olema aastate jooksul pidev mure. Teisest küljest meenub mulle, et viimasel 14 või 15 aastal ei ole see nii olnud, kuna Euroopa Kontrollikoda ei arvanud end suutvat iga-aastaste eelarvete kasutamist heaks kiita. Iseäranis otsin ettepanekuid, millega teha lõpp kavadele, mis ei ole muud kui puhas populism, väikeste rahasummade kasutu eraldamine, ideoloogiline propaganda ja katsed sekkuda enam valdkondades, kus ELil on kahjuks ainult vähe volitusi ning eelkõige, kus ta on mõjutu.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjalikult. – (FR) Ehkki ma hääletasin raporti poolt, sooviksin rõhutada kriitilisi vastuväiteid, mis mul on 2011. eelarve prioriteetide suhtes. On tõsi, et toetan meelsasti ELi pühendumust osutada abi noortele, innovatsiooniks ja vabatahtlikule sektorile kui reale struktuurielementidele meie ühiskonna seisukohast. Siiski ei ole finantsraamistik täiesti piisav, iseäranis majanduskriisi ja töötuse ajal: see ei võimalda meil rahastada poliitilisi eesmärke, mis ajendaks tõelisi muutusi. Tööhõivele sihtotstarbeliselt eraldatud 9 miljonit eurot ehk 0,07% eelarvest ei kujuta tegelikult sisulisi eesmärke tööhõivet toetada.

Iosif Matula (PPE), kirjalikult. – (RO) Hääletasin Euroopa Komisjoni käsitleva raporti poolt, kuna minu arvates on oluline, et ELil oleks tasakaalustatud, realistlik eelarve, mis vastaks tulemuslikult kodanike ootustele, kes soovivad käesolevast majanduskriisist väljuda, hästi tasustatud töökohti ja kindlamat tulevikku. Minu arvates tuleks seada Euroopas prioriteediks rahaline toetus VKEdele, kuna VKEd etendavad üliolulist rolli töökohtade suure arvu kindlustamisel ja lisaks ka regioonide ja maapiirkondade arengus. Samuti on noored minu arvates väga olulised praegu ja ELi tulevikus. See peab kajastuma eelarveprioriteetides. Noored on Euroopa sotsiaalsete ja kaasamisstrateegiate keskmes. Noorte innovatsioonivõime on võtmeressurss arengus ja majanduskasvus, millele EL tuginema peaks. Arvan kindlalt, et noortesse ja haridusse investeerimine tähendab investeerimist olevikus ja tulevikus, nagu ELi noorsoostrategias on visandatud. Tervitan asjaolu, et noortepoliitika peab samuti arvestama tööturuks ettevalmistamist koolides ja ülikoolides.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) Hääletan 2011. aasta eelarve prioriteete käsitleva raporti vastu. Viimasega rakendatakse dogmaatilisi ja kahjulikke eurokraatlikke poliitikaid, millele olen vastu kogu Euroopas ja maailmas. Ma ei saa mõistusega hääletada eelarve poolt, mis toetab nii paljusid potentsiaalseid katastroofe.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Lissaboni strateegia nurjumise kiiluvees on ELil 2020. aasta strateegia näol uus võimalus olla maailmamajanduse suur kiirendaja. Uue plaani õnnestumiseks on vaja, et kinnitatavad erinevad eelarved kohtleks prioriteetsena mitut valdkonda, mis on 2020. aasta strateegia edule fundamentaalse tähtsusega.

Räägime innovatsioonist, noorte toetamisest sotsiaalse liikuvuse suurendamiseks ja tasakaalustatud toetusest väike- ja keskmise suurusega ettevõtetele, mis on riikide tõeline majandusmootor. Samuti on oluline, et investeeritaks väga mastaapselt kliimamuutuse, keskkonna ja sotsiaalpoliitika valdkondadesse. 2020. aasta strateegia õnnestumiseks on seetõttu oluline, et leitaks uusi finantseerimis- ja vahendite hankimise mooduseid, kuna me ei saa teha, mida oleme teinud varemalt, ja viia üle struktuuri-, ühtekuuluvus- või ühisele põllumajanduspoliitikale mõeldud vahendeid.

Georgios Papastamkos (PPE), kirjalikult. – (EL) Hääletasin 2011. aasta eelarve prioriteete käsitleva raporti poolt. Üheks põhjuseks olid ettepanekud ühise põllumajanduspoliitika rahastamise osas. Iseäranis märgitakse selles, et prioriteetide rahastamine seoses tulevase ELi 2020. aasta strateegiaga vahendite võimaliku ümberjaotamise kaudu ei tohi olla kahjulik fundamentaalsetele ELi poliitikatele nagu ühtekuuluvus-, struktuuri- või ühine põllumajanduspoliitika. Selles korraldakse käesoleva aasta ühenduse eelarve kinnitamisel väljendatud muret, mis puudutab kitsast vahemikku põllumajanduskulutusteks, ja toetatakse piisava vahemiku tagamist 2011. aasta eelarves. Rahuldav vahemik põllumajanduskulutusteks on eriti oluline ettenägematute vajadustega toimetulekuks põllumajandusvaldkondades, eriti hindade ebastabiilsust arvestades.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), kirjalikult. – (RO) Hääletasin Euroopa Parlamendi resolutsiooni poolt: 2011. aasta eelarve prioriteedid – III jagu – Komisjon. Kinnitasin sellega, et Euroopa Liidu ja liikmesriikide prioriteediks peab olema olemasolevate töökohtade säilitamine ja uute loomine, mis võimaldaks Euroopa kodanikel korralikku elatist teenida. Komisjoni teatis pealkirjaga „Euroopa 2020. aastal. Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia“ pakub alust ulatuslikuks aruteluks ELi tulevate aastate majandus- ja sotsiaalse strateegia üle. Hääletasin samuti muudatusettepaneku 5 poolt, pidades silmas, et töötus on praegustel aruteludel võtmeteema, ning et oleks võimalik täielikult käsile võtta juba kõrge ja üha kasvava töötuse küsimus, peab EL rakendama ambitsioonikat sotsiaalset tegevuskava. Euroopa Liit peab investeerima eelkõige teadusuuringutesse ning transpordi- ja energiainfrastruktuuri, et oleks võimalik üleilmset konkurentsivõimeliseks jääda. Lisaks peavad liikmesriigid ja EL investeerima noorte haridusse ja arengusse.

Just seepärast peavad kavad nagu Erasmus, eriti Erasmus noorte ettevõtjate kava, figureerima prioriteetsena, mis samuti 2011. eelarves kajastub.

Artur Zasada (PPE), kirjalikult. – (PL) Tundsin heameelt Sidonia Elżbieta Jędrzejewska raporti hääletuse tulemuste üle, mis käsitleb Euroopa Liidu eelarveprioriteete 2011. aastaks. Hääletasin muidugi poolt. Täna hääletus oli erakordne kahel põhjusel. Esiteks oli tegemist esimese Lissaboni lepingu reeglite alusel vastuvõetud eelarvega. Teiseks esitas esimesena oma prioriteetide ettepanekuid just Euroopa Parlament, mitte komisjon.

Raportöör viitas oma dokumendis väga asjakohaselt noorte ja hariduse küsimusele. Kriisi ajal on iseäranis oluline noori toetada, näiteks aidates neil leida esimene töökoht või käivitada oma ettevõtte. Asjale osutatud piisava tähelepanu puudumine varasematel aastatel on täna iseäranis nähtav. Tööhõiveasjatundjad tõdevad, et koolilõpetajad ei ole ainukesed, kellel tööturul raskusi on – seal on ka kolmekümnendates inimesi, kes on tööturul mitu aastat olnud.

Raport: Helga Trüpel (A7-0036/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjalikult. – (LT) Ma toetan raportit, sest majandusseis, milles 2011. aasta eelarve vastu võetakse, on jõustuva Lissaboni lepingu ning jätkuva majandus- ja finantskriisi tõttu erakordne. Eelarve peab olema täpselt tasakaalus, et tagada Lissaboni lepingus määratud eesmärkide edukas teostamine, näiteks ühtse energia siseturu loomine. Eelarve planeerimisel tuleb erilist tähelepanu pöörata finantskriisi tagajärgedele, mida endiselt paljudes riikides tunda on, ning jõupingutustele nende eemaldamiseks. Peamiseks prioriteediks peab jääma töökohtade säilitamine ja loomine. See on tihedalt seotud finantsabi vajadusega väikestes ja keskmise suurusega ettevõtetes, mis loovad suure hulga töökohti. 2011. aasta Euroopa Parlamendi eelarve heakskiitmisel tuleb erilist tähelepanu pöörata Euroopa Parlamendi prioriteedile – kõrgetasemelise õigusloome hindamisele – ning selle eesmärgi täitmiseks peavad olema olemas kõik vajalikud abinõud. EP töö efektiivse organiseerimise küsimusele, kaasa arvatud ühe töökoha loomine Euroopa Parlamendi liikmetele, tuleb leida sobiv lahendus.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Lissaboni lepingu jõustumine tähendab parlamendile suuremat võimu. Globaliseerunud maailmas muutuvad probleemid järjest keerukamaks ning otsused peavad olema tehniliselt korras ja teaduslikult toetatud. On väga oluline, et poliitikud oleksid teadlikud teaduse viimastest arengutest, sest need teadmised võimaldavad poliitikutel parimaid otsuseid langetada. See eelarve sisaldab pikaajalisi ehituspoliitika juhiseid, mis võib tulevikus viia kulude vähenemiseni.

Ma pooldan suuremaid kulutusi parlamendiliikmete koolitusele ja tehnilisele toele, kuna need pakuvad parlamendile vajalikke ressursse oma ülesannete täitmiseks heal tasemel, teadusliku ja tehnilise toega, mis on 21. sajandil vajalik.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Uues raamistikus on paljudele institutsioonidele antud suurem vastutus, nagu ka parlamendile, ning on oluline, et iga institutsiooni tegevuseelarve tagaks vajaliku hulga materjalide ning inimressursi olemasolu, mis on vajalikud selle täpselt ja laitmatuks toimimiseks institutsioonilises raamistikus.

Ma pooldan eelarvet, mis on realistlik ja jõukohane, kuid mis pakub eri institutsioonidele nende ülesannete täitmiseks vajalikke materiaalseid vahendeid. Selle hinnaks ei tohi aga olla eelarve jätkusuutlikkuse ning range raamatupidamise ohtuseadmine, mis on iga institutsiooni jaoks ülimalt oluline. Lisaks peab eri institutsioonide kasutatavate rahastamiste haldamisel olema tagatud täpsus ja läbipaistvus.

Alan Kelly (S&D), kirjalikult. – 2011. aasta eelarve planeerimine on väga oluline ning ma ühinen raportis kõlanud üleskutsega pidada hoolikalt läbimõeldud ja läbipaistvaid arutelusid. Selles on ka õigesti nenditud, et eelarve künnise probleem on delikaatne teema ning arvesse peab võtma globaalseid kulusid. Mulle meeldib selle raporti ettevaatlikkuse aspekt. Eelarvele lähenemine millegi vähema kui ettevaatusega oleks solvang minu kodumaa inimestele ning samuti kogu Euroopale, sest kõik tegelevad oma eelarveprobleemidega. Ma kasutaksin võimalust ning avaldaksin lootust, et meie ettevaatus näitab ka solidaarsust ja vendlust meie Kreeka ja Portugali kolleegidega, kellel on hetkel eriti rasked ajad.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Lissaboni leping on toonud parlamendile uusi kohustusi. See olukord nõuab täiendavat administratiivtööd, mistõttu vajavad parlamendiliikmed endale nõunikeks kvalifitseeritud töötajaid. See uus olukord viib meid kahe probleemini: täiendavate assistentide vajaduse tõttu suurenevad kulud ning selleks, et neile head töötingimused tagada, on vaja täiendavaid tööruume. See viib meid aga suurenenud kulutusteni. Kriisi ajal on seda raske seletada, kuid laitmatu parlamenditöö tagamiseks peavad sel olema vajalikud finants- ning inimressursid.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Ma hääletasin selle tähtsa raporti poolt. Eelarveprotseduuri esimeseks sammuks on juhised, mis annavad Euroopa Parlamendi peasekretärile ning juhatusele üldised juhised järgmiseks sammuks, eelarvestuse esialgseks projektiks, mis on nüüd juba juhatuse ees.

Nuno Teixeira (PPE), kirjalikult. – (PT) Olukord, milles 2011. aasta eelarve vastu võetakse, on erakordne ning kujutab endast samal ajal ka väljakutset. Lissaboni lepingu edukas elluviimine on väga oluline ning samal ajal teevad majanduskriisi mõjud, mis end Euroopa Liidus tunda annavad, selle eesmärgi saavutamise veelgi vajalikumaks.

Selles kontekstis toetab Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon, millesse ma kuulun, endiselt jätkusuutlikku ning ranget eelarvet, kus kõik kuluartiklid on õigustatud ning kus rangus ja efektiivsus on püsivalt tagatud. Seega toetan liikumist nullbaasieelarve suunas, mis võimaldab efektiivsust ja säästmist. Selle eesmärgi paremaks saavutamiseks on vaja kiiresti valmis saada pikaajaline ehituspoliitika.

Ma olen nõus, et ressursside paremaks kasutamiseks eri valdkondades, nagu tõlkimine ja ehituspoliitika, on vaja edendada paremat koostööd ning rahvusvahelisel tasandil tugevamat dialoogi. Ma rõhutaksin, et parlamendi õigusloome perfektsus on oluline prioriteet ning samuti on oluline tagada sellele täiskogule õigusloome rolli edukaks täitmiseks vajalikud vahendid. Seetõttu hääletasin 2011. aasta eelarve juhiste poolt, mida see raport sisaldab...

(Hääletuse kohta selgituse andmist lühendatud vastavalt kodukorra artiklile 170)

Raport: Giancarlo Scottà (A7-0029/2010)

Sophie Auconie (PPE), kirjalikult. – (FR) Ma hääletasin ELi põllumajandustoodete kvaliteedipoliitika raporti poolt, sest mulle tundub see äärmiselt oluline kahes valdkonnas. Esiteks rõhutab see Euroopa Liidu tähtsust toodete kvaliteedi kaitsmisel ning teeb sellest Euroopa põllumajandusstrateegia peamise eesmärgi. Teiseks kaitseb see geograafilise identiteedi ja traditsiooniliste eripärade põhimõtet, esitledes neid kahe elemendina, mis panustavad Euroopa põllumajanduse konkurentsivõimesse ning kultuurilise pärandi säilitamisse. Lõpetuseks, see raport toetab põllumajandustooteid, mille üle me nii uhked oleme ning pooldab samal ajal vajalikke administratiivseid lihtsustusi, mis puudutavad nende kaitset.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Ma hääletasin raporti „Põllumajandustoodete kvaliteedipoliitika: millist strateegiat kasutada?” poolt, sest kvaliteet on rahvusvahelisel turul Euroopa toodete konkurentsivõimes otsustav tegur.

Selles kontekstis pean ma positiivseks kohustusliku tootmiskohamärgise kehtestamist, sest nii on võimalik tarbijatele pakkuda kvaliteedistandarditega seotud teavet. Samuti pean ma positiivseks viisi, kuidas selles raportis keskkonnakaitset ja loomade heaolu on käsitletud.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Ühine põllumajanduspoliitika peab pühenduma põllumajandusliku tootmise kvaliteedi parandamisele, mis muudab Euroopa globaalsel turul vaieldamatult konkurentsivõimelisemaks. Kvaliteedipoliitikat ei saa eraldada ühisest põllumajanduspoliitikast kui tervikust. Samuti ei saa seda käsitleda eraldiseisvana väljakutsetest võitluses kliimamuutustega, bioloogilise mitmekesisuse säilitamisest, energiatarne probleemidest, bioenergia arendamisest, loomade heaolust ning veevarude majandamisest põllumajanduses. Tulevase põllumajandustoodete kvaliteedipoliitikaga peavad olema sobivalt ühendatud ka tarbijate kasvavad ootused, misjuures ei tohi unustada, et teadliku tarbija jaoks on otsuste langetamisel oluline kvaliteet.

Ma tuletaksin teile aga meelde, et põllumajandustoodete kvaliteedipoliitika ei saa olla nii range, et see seaks ohtu väikesed ja keskmise suurusega põlluharijad või traditsiooniliste toodete olemasolu, mis on teatud piirkondadele omased ning mille tootmisele ei saa ühesuguseid reegleid kehtestada. Kvaliteedipoliitika peab liikmesriikide põllumajandusele globaalsel turul hoogu juurde andma ning kaitsma Euroopa tooteid. Seega teenib see tootjate ja tarbijate huvisid.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Arutluse all olevas raportis on mõned positiivsed elemendid: näiteks toetab see vahendite loomist, mis edendaks ja reklaamiks kohalikke tootjaid ning samuti teatud piirkonnaga seotud või geograafilist nime kandvaid traditsioonilisi tooteid ja käsitööd. Samuti on positiivne, et saadakse aru, kui koormav ja kulukas on väiketootjale kvaliteedisertifikaatide taotlemise protseduur.

Ometi põikab see kõrvale teemadest, mis on ELi põllumajandustoodete kvaliteedi ja põllumajandusliku tootmise jätkusuutlikkuse tagamiseks tähtsad: näiteks maailmakaubanduse piirangute kaotamise ja kontrollimatu turgude liberaliseerimise tagajärjed nii kahepoolsete lepingute kui ka Maailma

Kaubandusorganisatsiooni raames; eri ohud, mis kaasnevad geneetiliselt muundatud organismide toomisega keskkonda sel viisil, nagu seda on tehtud; viimaseks, ühise põllumajanduspoliitika põhjalik reformimine, mis toetab kohalikku kaitset, õigust toota ning õigust olla toiduainete varustamises sõltumatu.

Jarosław Kalinowski (PPE), kirjalikult. – (PL) Ma sooviksin kaasparlamendiliiget selle raporti puhul õnnitleda ning öelda, et ma nõustun vaatega, mille kohaselt ei tohiks põllumajandustoodete kvaliteedipoliitikat käsitleda eraldi ühisest põllumajanduspoliitikast ega ka kogukonna järgmiste aastate poliitika kesksetest ideedest, nagu jätkusuutlik areng, bioloogiline mitmekesisus ja kliimamuutustega võitlemine.

Euroopa Liidu kodanikud ootavad kvaliteetseid tervislikke tooteid, mis on toodetud uuendusliku tootmisprotsessi keskkonnamõju arvestava tehnoloogia abil. Ma jagan raportööri arvamust ka heakskiidetud Euroopa põllumajandustoodete teemal teavitavate ning harivate kampaaniate korraldamise küsimuses. Selline kampaania on vajalik, sest tarbijate puudulikud teadmised sümbolite täpsest tähendusest seavad kahtluse alla kogu kvaliteedipoliitika.

Alan Kelly (S&D), kirjalikult. – Ma sooviksin selle algatusliku raporti eest tunnustada oma kolleege põllumajanduskomisjonis. Põllumajandustoodete kvaliteet on midagi sellist, millest peab kasu lõikama. Me pühendame Euroopa Liidus palju aega sellele, et tagada kõrgeimate standardite täitmine põlluharimises, kariloomade hea kohtlemine ja tervis, tootmise ohutus ning põlluharimise eetilises seoses keskkonnamõjudega. Selle tööstusharu tootmisahela iga lüli on reguleeritud, piltlikult öeldes alates farmist kuni kahvlini. Selleks, et tööstusharu ainulaadset müügiomadust, toodangu kõrget kvaliteeti, kõige paremini ära kasutada, vajame me rohkem reklaami, nagu ka Scotta raportis on välja toodud. Kui toodetele on märgitud nende päritolukoht või traditsioonilise eripära vastav staatus, siis on see kõik väga hea, kuid kui tarbija ei tea selle tähendust, on see nagu võõrkeele lugemine. Seega olen ma nõus aruande soovitustega komisjonile, mille kohaselt teadlikkuse suurendamine teabe kohta on efektiivne turundusvõte. Samuti aitab see väikeettevõtteid. Eriti kasulik võib see olla meie põllumajanduslikule toidutööstusele.

Elisabeth Köstinger (PPE), kirjalikult. – (DE) Ma toetan tugevalt seda omaalgatuslikku raportit põllumajandustoodete kvaliteedipoliitika kohta (A7-0029/2010), mille üle hääletati 25. märtsil 2010. Toote kvaliteedi ja toormaterjali vahel on selge side. Tootmiskohamärgise kehtestamise ettepanekuga näidatakse ära toormaterjali päritolu. Minu silmis kujutab see endast põllumajandustööstusele olulist võimalust, mis aitab luua kvaliteetseid põllumajandustooteid. Toodete päritolu selge märgistamine mitte ainult ei garanteeri tarbijale parimat toote kvaliteeti, vaid võimaldab neil ka objektiivsete ning läbipaistvate kriteeriumide põhjal otsuseid langetada. Kvaliteet on kogu toiduainetööstuse võtmeteema ning oluline väärtus Euroopa põllumajandusliku toidu tootjate konkurentsivõime toetamiseks. Kvaliteetsete toiduainete tootmine on sageli paljudes piiratud tootmisalternatiividega maapiirkondades ainus tööhõive võimalus. Seetõttu pooldan väga kaitstud geograafilisi tähiseid ja päritolunimetusi ning lisaks reguleeritud ja kaitstud nimetuste kasutuselevõtmist nende toodete jaoks, mis on pärit mägiapiirkondadest ja GMO-vabadest piirkondadest. Samuti tuleb säilitada garanteeritud traditsioonilise eritunnuse ning mahepõllumajanduse skeemid.

Petru Constantin Luhan (PPE), kirjalikult. – (RO) Ma hääletasin selle raporti poolt, sest toetan Euroopa toodete paremat globaalset kaitset. Geograafilised tähised tõstavad tarbijate silmis põllumajandustoodete usaldusväärsust ning taset, pakkudes samal ajal tootjatele konkureerivat keskkonda. Samal ajal tagab see ka toodete intellektuaalomandi õiguste kaitse. Geograafiliste tähiste süsteem on Euroopa Liidus ning paljudes teistes riikides, näiteks Ühendriikides, Austraalias ja Uus-Meremaal hästi kasutusele võetud. ELi äripartneritel kahjuks aga selles valdkonnas õigusaktid puuduvad. Seega ei ole Euroopa tooted nende riikide rahvuslikes süsteemides võltsimisohu tõttu hästi kaitstud.

Astrid Lulling (PPE), kirjalikult. – (DE) Kuigi ma olen arvamusel, et peaksime omaalgatuslike raportite korral komisjonilt nõu küsima, toetan ma raportit põllumajandustoodete kvaliteedipoliitika kohta.

Eriti toetan ma üleskutset parema järelvalve teostamiseks ning paremaks koordineerituseks komisjoni ja liikmesriikide vahel, et tagada imporditud toiduainete vastavus ELi kvaliteedi ja toiduohutuse standarditele, samuti ka keskkonnastandarditele ja sotsiaalsetele standarditele.

Ühe koostisosaga värske või töödeldud toote puhul peaks sellel olema märgitud päritolumaa, mis aitaks tarbijal langetada ostetava toote kohta teadliku, hästi informeeritud otsuse.

Ma tunnen kergendust, sest kaitstud päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste standardimise vastu suunatud parandusettepanek, mille ma tegin, võeti täiskogu istungil vastu. Selle teabe kombineerimine oleks praegused

märgistused üleliigseks muutnud ja kaitstud päritolunimetusi omavatele tootjatele oleks tekitatud olulist kahju.

Kvantitatiivse tootmisjuhtimise teema on komisjoni teadaannetes teadlikult maha vaikutud. Ma olen veendunud, et vajame endiselt tootmise kontrollimise instrumente, mis tagaksid tootjatele stabiilse hinna ning annaksid neile edasise tegevuse planeerimiseks kindlustunde. Nii saaksid nad tulla vastu tarbijate ja seadusandja kõrgetele ootustele. See ei kehti mitte ainult piimatööstusele, vaid ka viinamarjakasvatusele.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) Sellel raportil on üks ilmselge viga: see sisaldab omakasupüüdliku maksimaalse kasumi saamise loogikaga põllumajanduspoliitikast, mis on vastupidine meie arusaamadega põllumajandusest. Seega ei saa ma absoluutselt selle poolt hääletada. Vaadates aga neid uuendusi, mida see endaga kaasa toob, on mul targem erapooletuks jääda. Tõele au andes ei soovi ma toetada selliseid produktiivsuse vastaseid ideesid nagu nn ökoloogilise jalajälje märkimise ning osa põllumajandusliku tootmise ümberpaigutamise soov. Ma märkan kavatsust eemalduda tootlikkuse loogikast. Mul on väga kahju, et need on ainukesed tekstis kirjeldatud võimalused ning nende ellurakendamine kapitalistlikus keskkonnas vähendab tunduvalt nende mõju. Ma ei soovi selliste ideede edendamise tähtsust aga ümber hinnata.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Euroopa põllumajandustoodete kvaliteet kujutab endast üle maailma hinnatud pärandit. Sel põhjusel tunneme me vajadust kaitsta neid tooteid ning vältida nende segijamist teiste, kehvema kvaliteediga toodetega, mis on vähem ohutud ning mõnikord võltsitud.

Selle vältimiseks on väga tähtis, et need tooted oleksid märgistatud ning tarbijatele proovitakse tagada nende toodete kohta usaldusväärne teave. Konkurentsi moonutamise vältimiseks on oluline, et valitseks arusaam, mille kohaselt peavad imporditud põllumajandustooted vastama samadele nõuetele kui ELi toodang. Seetõttu ma hääletasin poolt.

Tiziano Motti (PPE), kirjalikult. – (IT) Austatud president! Head kolleegid! Tänu Euroopa õigusnormidele, mis on kehtestanud ranged reeglid põllumajandustoodangule, kodanike tervisele, keskkonnakaitsele ning saagi eriomadustele, võime uhkusega öelda, et tänapäeva Euroopa põllumajandusele maailmas võrdset ei ole.

Kui ühest küljest tuleb tänada põllumehi, kes on suure kohusetundega neid reegleid täitnud, siis teisest küljest peame endilt küsima, miks kipub Euroopa Liit takerduma bürokraatiasse, mis seda kõrget kvaliteeti varjutab ja kodanikes suurt pettumust valmistab.

Miks alustavad meie kodanikud täna päeva hea apelsinimahlaga, mis ei ole tehtud apelsinidest, joovad lõunaks roosat veini, mis on tehtud punase ja valge veini segust ning kääritatud suhkruga, söövad pitsat, millel olev *mozzarella* on tehtud kaseiinist. Nad võivad süüa alati kiretult šokolaadi, kus puudub kakao.

Isegi lapsed ei jää meie kvaliteetsete toiduainete skisofreenilisest hävitamisest puutumata. Euroopas ohustab meid rikutud toodete tarbimine juhul, kui me ei tea, kust need pärit on. Tuleb mainida vaid Hiinast pärit melamiiniga rikutud piima.

Kodanikel on õigus kaitsele! Selleks et tarbijad saaksid teha teavitatud valikuid, peame nõudma, et toodetel oleval sildil oleksid täielikud ja kõikehõlmavad ning et laiatarbekaubad, nagu püsivalt bakterivabad või kõrgkuumutatud lehmapiim ning otse lehmapiimast saadud piimatooted, kannaksid märgistust tootmisel kasutatud toorpiima päritolu kohta ning lisaks teisi seadusega nõutud märgistusi.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Ma hääletasin 3. muudatusettepaneku poolt, sest see on seotud resolutsiooni ettepanekuga, mida võiks tõlgendada kui põllumajandustoodangu standardimise tagasitulekut (puu- ja köögiviljade kuju ning mõõtmed).

Franz Obermayr (NI), kirjalikult. – (DE) See raport rõhutab kvaliteetsete põllumajandustoodete kesket rolli tarbijate kaitsmisel. See tõstab esile ka toetust traditsioonidega piirkondade toodetele ning väikestele ja keskmise suurusega põllumajandusettevõtetele. Sellepärast hääletasin ma raporti poolt.

Georgios Papastamkos (PPE), kirjalikult. – (EL) Hääletasin muudatusettepaneku 3 vastu, sest ma pooldan kaubandusstandardite taastamist puuviljasektoris. Ma pean õigustamatuks komisjoni otsust nende tühistamiseks vaatamata sellele, et enamik liikmesriike ja suurem osa tootmissektorist sellele vastu oli.

EL on õigustatult kehtestanud põllumajandustoodetele kõrgeimad standardid, mis tulevad Euroopa tarbijatele kasuks. Samal ajal omab strateegilist tähtsust ka kvaliteedipoliitika, kuna peamiselt just selle tõttu kaotab Euroopa põllumajandustoodang globaalsel turul oma lisaväärtuse. Probleemiks jääb aga imporditud toodete

vastavus ekvivalentsete kvaliteedispetsifikatsioonidega. Tuleb koostada kataloog kõikidest eraõiguslikest kvaliteedi sertifitseerimise süsteemidest ning nende süsteemide läbipaistvaks toimimiseks tuleb ELi tasemel vastu võtta peamiste põhimõtete õiguslik raamistik.

Ma pooldan peamistele põllumajandustoodetele tootmiskoha märkimist. Mis puudutab geograafilisi tähiseid, siis me peame kolm ELi süsteemi – põllumajandustooted ja toit, alkohoolsed joogid ning vein, puutumata jätma. Peamise tähtsusega on geograafiliste tähiste parema kaitse tagamine kahepoolsete kaubanduslepete ja WTO raames.

Rovana Plumb (S&D), kirjalikult. – (RO) Ma hääletasin selle raporti poolt, sest Euroopa Liidu tasemel kvaliteedipoliitika tugevdamine on oluline stiimul selleks, et Euroopa põllumajandustootjad kvaliteedi parandamise, toiduohutuse ning keskkonnahoiu valdkonnas oma pingutusi suurendaksid. Ma usun, et see poliitika võib oluliselt suurendada Euroopa põllumajandusliku toidutööstuse kui üha rohkem globaliseeruva turu lisandväärtust. Samal ajal tuleb aga tarbijatele sobivate teabekampaaniate abil edastada paremat teavet. Kampaaniaid tuleb korraldada ka teistsugustest, keskkonda ja loomi säästvatest tootmismetoditest, näiteks integreeritud tootmisest, väljas karjatamisest ja mägi-põllumajandusest, teavitavate märgistuste reklaamimiseks.

Britta Reimers (ALDE), kirjalikult. – (DE) Scotta raporti hääletamisel kiideti heaks muudatusettepanek 5, mis näeb ette ühest koostisosast tehtud toiduainete päritolu kohustuslikku märgistamist. See nõue tähendab põllumajandustööstusele ja toidu töötajatele oluliselt rohkem tööd ning suuremaid kulutusi, ilma et tooks tarbijatele mingit reaalset lisandväärtust. Sel põhjusel hääletasin ma muudatusettepaneku vastu.

Robert Rochefort (ALDE), kirjalikult. – (FR) Ma hääletasin tulevase toidu kvaliteedipoliitika raporti poolt. Lubage mul kohe välja tuua tekstis olev positiivne punkt: Euroopa logo kasutuselevõtt orgaanilistel toitudele. See on ühtaegu selge tarbijate soov ning nõue, mis tuleb siseturu arendamiseks täita.

Ma tulen geograafiliste tähiste ja traditsiooniliste eritunnuste tähtsa küsimuseni. Geograafilised tähised ja traditsioonilised eritunnused on tihedalt seotud traditsioonide ja maitse ajalooga ning on Euroopa põllumajanduses olulised seetõttu, et aja jooksul on toodete ja regioonide vahel tekkinud privilegieeritud seosed. Seetõttu peame me neid kaitsma. Seega on mul hea meel, et me seisame vastu kahe mõiste, PDO (kaitstud päritolunimetuste) ja PGI (kaitstud geograafiliste tähiste) ühendamisele, mis oli Euroopa Komisjoni ettepanek. Tõsi, et standardite lihtsustamine võib esmapilgul bürokraatliku koorma vähendamise eesmärgil tunduda soovitatav, kuid selle tulemuseks ei tohi olla nende standardite vähenemine, mida Euroopa tootjad on endile julgelt seadnud. Lõpetuseks ärgem unustagem seda tööd, mis on meil vaja teha geograafiliste tähiste rahvusvahelisel tasandil (eriti aga läbi WTO) kaitse suurendamiseks!

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Lõpuks hääletasin selle resolutsiooni poolt peamiselt selle tõttu, et vastu võtta muudatusettepanekud 3 (vastuseis puu- ja köögiviljade kohta käivate reeglite standardiseerimisele) ja 5 (kohustuslik päritolukoha märkimine).

Brian Simpson (S&D), kirjalikult. – Meil on hea meel näha, et vormitute puu- ja köögiviljade küsimuses võitis kaine mõistus, kuid Briti leiboristide parteisse kuuluvatel Euroopa Parlamendi liikmetel on Scotta raportiga seoses mõningaid küsitavusi ning seetõttu hääletasid nad selle vastu. Me oleme vastu ELi kvaliteedilogo loomisele, mida saaksid kanda ainult ELi tooted, sest nii diskrimineeritakse kolmandate riikide põlluharijaid ning see ei oleks kooskõlas meie arengueesmärkidega. EPLP pooldab üleliidulist orgaaniliste toodete märgistamist, kuid komisjon on juba teadlik parlamendi toetusest sellele ning teised raporti punktid on piisavalt olulised, et hääletada terve raporti vastu.

Alf Svensson (PPE), kirjalikult. – (SV) ELis peaks olema tugev tarbijakaitse. Tarbijatel on õigus täpsele ja selgele teabele toodete sisu ja päritolu kohta ning selle kohta, kas tooted on geneetiliselt muundatud või mitte. Ühtsed ja selged reeglid loovad ELis tingimused võrdsetel alustel toimivatele turgudele. Kui turg toimib õigesti, võivad teavitatud tarbijad läbi oma valikute arenguid veelgi parema toidukvaliteedi suunas mõjutada. Hääletasin aga raporti „Põllumajandustoodete kvaliteedipoliitika: millist strateegiat kasutada?“ (2009/2105(INI)) vastu. Selle peamiseks põhjuseks on asjaolu, et raport rikub subsidiaarsuse põhimõtet. Näiteks ei ole ELi kohuseks luua Euroopa teadmiste pank vanade retseptide ja ajalooliste toiduvalmistamise meetodite talletamiseks. Minu arvates on selles raportis liiga suurt rõhku pandud kaitstud geograafilistele tähistele. Kui ELi toodetele on pandud nii suur rõhk, siis on oht, et sellega seatakse Euroopa Liitu mittekuuluvatele riikidele kauplemistakistused. Päritolu tähistamine on oluline, kuid päritolu iseenesest ei garanteeri toote kvaliteeti.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjalikult. – (EL) Sobiv ohutu ja kvaliteetne toit on inimlik soov ning tööliste nõue, mida põllumajandustoodete puhul ei ole võimalik tagada kapitalistlike tootmise ja kaubanduse

meetodite raames. See raport esindab ELi toiduainetööstuse filosoofiat, milleks on kasumi suurendamine, mitte vastamine inimeste ootustele. Ajal, mil miljard inimest kannatavad nälga ning vaesus tabab kapitalistlikes riikides suurt osa lihtrahvast, kasutab EL toidustandardeid ettekäändena tootmise piiramiseks, koondades maa suurte kapitalistlike ettevõtete alla ning tõrjudes väiksemad ja vaesemad põlluharijad oma maalt ning põllumajandustööstusest välja. Toiduskandaalide arv on viimaste aastate jooksul mitmekordistunud, sest EL ja WTO kehtestavad toiduainetööstusele järjest rohkem kapitalistlikke tingimusi, mida ei ole kunagi võimalik efektiivselt administratiivsele kontrollile allutada. Samuti ei saa GMO koos tavaliste ja orgaaniliste toiduainetega eksisteerida. Kaasajal võib lihtrahva vajadusi rahuldada vaid toiduainete varustamise sõltumatuse ning toiduohutusega, ohutu, tervisliku ja odava toidu tagamisega, vaesemate põlluharijate toetamisega ning tootmisühistute rajamisega – seda kõike rahva võimu ja rahva majanduse raames.

Raport: Enrique Guerrero Salom (A7-0034/2010).

Sophie Auconie (PPE), kirjalikult. – (FR) Ülemaailmse finants- ja majanduskriisi arengumaadele ja arengukoostööle avaldatud mõju kohta koostatud raporti hääletusel andsin ma oma poolthääle paragrahv 31 poolt, mis nõuab finantstehingutele rahvusvahelise maksu kehtestamist. Ma olen tõepoolest ülimalt veendunud, et kui suurele hulgale tehingutele maks kehtestada, isegi kui see on väike, toob see sisse tähelepanuväärse suurt hulga raha. Sedasi saame me paigutada rohkem raha võitlusesse meie planeedi hädadega ning meil oleks vajalikud vahendid milleeniumi arengueesmärkide väljaandmiseks. See on midagi rohkemat kui õigluse küsimus. See on terve mõistuse küsimus.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjalikult. – Ma toetan seda raportit täielikult. Ülemaailmne finants- ja majanduskriis on tekitanud arenenud majandustes suurt segadust, kuid veelgi sügavam mõju on see avaldanud arengumaadele. Milleeniumi arengueesmärkide saavutamine on nüüd ohus, sest aastate jooksul tehtud edusammud on nüüd kokku varisenud. Finantsabi üksi ei saa tagada arengumaades majanduse kasvu. Seega peaks komisjon rahvusvahelise arengukoostöö reformidega kiirustama. Lisaks sellele peaks abi andmist arengumaadele kohandama pidevalt nendes riikides valitsevatele tingimustele.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjalikult. – (LT) Ma hääletasin selle raporti poolt, sest peame arengumaid aitama, eriti sellel majanduslikult raskel ajal. Paljudes arengumaades ning eelkõige madalaima arenguga riikides on eksporditud vähenenud ning lõunapoolsetes regioonides on majanduskasv ja areng aeglustunud. Eriti oluline on jõuda kokkuleppele majandusühingute osas, et tugevdada ELi poliitika ühtesobivust arengu hüvanguks ning, muu hulgas, vajalike töökohtade arendamiseks, heaolu ja töökohtade loomiseks ning tagamaks vajalike kaubanduskokkulepete sõlmimine ja nendele kokkulepetele sobiva üleminekuperioodi kehtestamine. Arengumaad vajavad abi vaesuse ja isoleerituse vähendamiseks, samuti vajavad nad ka arengut toetavaid ning kriisist väljumiseks vajalikke meetmeid. Nende tegevuste rakendamiseks peab Euroopa Liit võtma juhtrolli ja tegutsema otsustavalt ning sel eesmärgil peavad kõik ELi institutsioonid võtma suuremaid kohustusi. Me ei saa lasta sellel kriisil peatada neis riikides viimasel kümnendil toimunud arenguid stabiilse majanduskasvu suunas ning seega arvan, et tähtis on arengut suuremalt toetada.

Andrew Henry William Brons (NI), kirjalikult. – Me olime selle ettepaneku vastu, sest see nägi ette, et kolmanda maailma riikide mahajäämise eest vastutavad Euroopa riigid, mitte kolmanda maailma riigid ise. Lisaks nägi see ette eri vormides poliitilist ja majanduslikku maailma valitsemist.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Ma hääletan selle raporti poolt, mis tutvustab säästva arengu võtmeteemasid ning Aafrika, Kariibimere ja Vaikse Ookeani riikide järkjärgulist integreerimist ülemaailmse majandusega.

Globaalne soojenemine mõjutab kõige rohkem arenguriike ning seepärast on tähtis võtta kliimamuutustega võitlemiseks kasutusele meetmed, näiteks sobivatele tehnoloogiatele üleminek. Sama oluline on jõuda kokkuleppele ELi kasvuhoonegaaside heitkogustega kauplemise süsteemi osas, kus vähemalt 25% süsinikdioksiidi heitkoguse litsentside oksjonimüügist saadud tulust kasutatakse abi andmiseks arengumaadele.

Sellised teemad nagu säästev areng ja loodussõbralik majanduskasv peavad olema ELi strateegilised prioriteedid. Ma kutsun üles eraldama arengumaadele täiendavat raha. Need summad peaksid olema keskmise ja pikema perioodi jooksul jätkusuutlikud ning tulema tööstusriikide või majanduslikult kõige arenenumate riikide erasektorist, süsinikuturult ning avalikust sektorist.

Carlos Coelho (PPE), kirjalikult. – (PT) Meid laastav majandus- ja finantskriis on avaldanud katastroofilist mõju arengumaadele, mis juba eelnevalt on olnud järjestikuste kriiside ohvrid (toidu-, energia-, kliima- ja finantskriis). Need, kes kriisi ei põhjustanud, kuid keda see kõige rohkem mõjutab, vajavad kiiresti abi. Euroopa Liit ning arenenud riigid peavad kiiresti kindlalt ja efektiivselt reageerima.

Minu arvates on oluline, et liikmesriigid täidaksid oma ametliku arenguabi lubadusi ning suurendaksid panuseid milleeniumi arengueesmärkide saavutamiseks. Komisjon ja nõukogu peavad samuti jätkama tööd rahvusvahelise arengukoostöö reformimiseks, mis on arenguabi ebaefektiivsuse peamiseks põhjuseks. Ma tervitan finantsinstitutsioonide vaesimatele riikidele antud paremaid laenuvõimalusi. Sellest aga ei piisa. Ma toetan raportit üleskutset pidevalt arenguabi suurendama.

Harlem Désir (S&D), kirjalikult. – (FR) Arengumaad ning eriti neist kõige vaesemad, keda 2007. aastal juba tabas toidukriis, kannatavad täna arenenud riikidest alguse saanud rahvusvahelise finantskriisi mõjude all. Viimane on põhjustanud arenguabi vähenemise, mis aitab neil oma raskustele vastu astuda. Seega maksavad arengumaad globaalse kapitalismi reguleerimatus tõttu tekkinud segaduse eest kahekordset hinda. Ma hääletasin Enrique Guerrero Salomi raportit poolt, mis tuletab Euroopale meelde seoses ametliku arenguabiga antud lubadusi, eriti aga eesmärki panustada sellesse 0,7% SKTst 2015. aastaks, ning sellest tulenevat vastutust ja nõudmist. Selle vastuvõtmisega nõuab parlament ka rahvusvahelise maksu kehtestamist finantstehingutele, millest kogutud rahaga finantseeritakse arengut, juurdepääsu ülemaailmsetele avalikele hüvedele ning vaeste riikide kohanemist kliimamuutustega. Ma toetan kõige vähem arenenud riikide võla kustutamist. Lähenev milleeniumi arengueesmärkide läbivaatamine septembri ÜRO kohtumisel muudab kõik need soovitud oluliseks. Euroopa Liidul on moraalne kohus nende uute rahvusvahelise solidaarsuse meetmete viivitamatuks rakendamiseks.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt ja Cecilia Wikström (ALDE), kirjalikult. – (SV) Meie, liberaalide jaoks on investeerimine arengumaadesse südamelähedane teema. Me tervitame uusi mooduseid abivajavate riikide rahastamiseks, kuid me tahame öelda, et meie arvates ei ole rahvusvaheline finantstehingute maksustamine lahenduseks milleeniumi arengueesmärkide saavutamisel ja ülemaailmse tasakaalu suurendamisel. Samuti on oluline välja tuua asjaolu, et sellise maksu kehtestamine on võimalik vaid siis, kui tegemist on globaalse maksuga. Selle asemel sooviksime hoopis rõhutada ELi liikmesriikide praeguse abi hulga säilitamise olulisust eelnevalt määratud tasemel. Selleks et arengumaades edusamme ja majanduskasvu saavutada, peaksime edendama vabakaubandust ning tühistama mitmed ELi otsesed ja kaudsed kaubandustõkked.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Ma hääletasin raportit „Ülemaailmse finants- ja majanduskriisi mõju arengumaadele ja arengukoostööle” poolt.

Väga tähtis on rõhutada, et kuigi arengumaad ei ole rahvusvahelise kriisi põhjustajad, on nad sellest ebaproportsionaalselt mõjutatud. Suurima abiandjana arengumaadele mängib Euroopa Liit olulist osa vajaliku juhtrolli täitmisel selleks, et kehtestada rahvusvahelisel tasemel vajalikud meetmed milleeniumi arengueesmärkide saavutamiseks.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Kui me viitame praegusele finantskriisile, majanduskriisile või sotsiaalsele kriisile, siis räägime ülemaailmsest kriisist, kus erilist tähelepanu tuleb pöörata arengumaadele, mis on kriisis kannatanud nii otseselt kui ka kaudselt. Äärmises vaesuses ja viletsuses olevate vaesemate riikide ja nende elanike aitamiseks olemasolevad mehhanismid tuleb veelgi efektiivsemalt ja keskendunumalt tööle rakendada. Need riigid ei tohi jääda teistest sõltuvaks, sest see võib majanduskasvu, palkasid ja tööhõivet negatiivselt mõjutada.

Seega peab olema garanteeritud, et arengumehhanismid ja strateegiad efektiivse arengu tagavad. See vajab rohkem koordineeritud tegevust nii kahe- kui ka mitmepoolsel tasandil. Tegeleda tuleb humanitaarabi, koostöö ja arenguga ning selles valdkonnas mängivad olulist rolli liikmesriigid, Euroopa Liit ja rahvusvahelised organisatsioonid. Sellele vaatamata ei poolda ma nende riikide rahastamise abistamiseks maksu kehtestamist rahvusvahelistele finantstehingutele (Tobini maks), kuna see avaldaks mõju ühiskonnale tervikuna.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Raport käsitleb väga tähtsaid küsimusi ning sisaldab ka mõningaid õigeid väiteid: näiteks maksuparadiiside sulgemine, teatud riikide välisvõla kustutamine, vajadus teha suuremaid jõupingutusi ametliku arenguabi andmiseks ning maks finantstehingutele.

Kuid peame me esile tooma mõned detailid, mis selles raportis on negatiivsed ja isegi vastuolulised. Üheks näiteks on kaubanduse liberaliseerimine sellise mustri järgi, mida Euroopa Liit on kogu aeg järginud, eriti läbi majanduspartnerluslepingute, mida EL on üritanud Aafrika, Kariibimere ja Vaikse Ookeani riikidele peale suruda. Olukord on selline vaatamata vastuseisule ja teadetele negatiivsetest tagajärgedest paljudes nendes riikides, rääkimata ebaõnnestumisest käsitleda kaugeleulatuvamal viisil välisvõla probleemi.

Bruno Gollnisch (NI), kirjalikult. – (FR) Selle parlamendi tekstid on mõnikord absurdi piiril, kuid ma pean tunnistama, et Enrique Guerrero Salomi raportiga olete ennast ületanud. Ma jätan vahele vastuvõetamatud

nõudmised ülemaailmse majandus- ja rahandusjuhtimise osas ning peamise vastuolu, mis seisneb hädaldamises vaeste riikide välissõltuvuse üle, kui samal ajal soovitatakse neil maailma kaubandusele veelgi avatum olla. Samuti jätan ma vahele idee, ma tsiteerin: „arusaamine, et globaliseerumine tähendab võitlust täieliku dereguleerimise nimel ning igasuguse riigipoolse reguleerimisvahendi eiramist” silmakirjaliku hukkamõistu. Idee oli ja on endiselt teie enda oma, mida olete siin aastaid peale surunud. Kõige krooniks on siis paragrahv 26, mille kohta tegite ettepaneku pärast George Sorose nõuannet. Tema, kes võlgneb kogu oma varanduse spekulatsioonile. Tema, kes koostöös teiste riskimaandusfondidega panustab euro kokkukukkumisele ning spekulatsioonile selle tekitamiseks Kreeka võlga. Tema, kes eirab oma tegude sotsiaalseid ja majanduslikke tagajärgi ning surub nii peale enda valitud ülemaailmset majanduskorda. On aga tõsi, et te jagate ka soovi Euro-Atlandi bloki loomiseks, globaalse juhtimise ning globaalse valuuta kasutuselevõtuks.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjalikult. – (FR) Ma toetan oma kolleegi Enrique Guerrero Salomi koostatud raportit, et tuletada liikmesriikidele meelde nende kohustusi arenenud riikide ees majanduskriisist ja kliimamuutustest tulenevate väljakutsete suhtes, mille tekkimises nemad süüdi ei ole. Milleeniumi arengueesmärkide saavutamiseks peab Euroopa ennast rohkem kehtestama. Teiste sõnadega, 2015. aastaks peame eraldama arengumaades vaesusega võitlemiseks 0,7% SKTst. Selle saavutamiseks toetan ma ka maksu kehtestamist finantstehingutele ning võimaliku variandina tuleks kaaluda vaesimate riikide võlgade kustutamist. Lõpuks jääb juurdepääs seksuaal- ja reproduktiivtervisele alati sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni Euroopa Parlamendis prioriteediks ning selle põhjal hääletasin ma antud raporti poolt.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) See tekst sisaldab soovitusi vaesemate riikide võlatähtaegade pikendamiseks ning võlgade kustutamiseks, toiduvabaduse kehtestamiseks ning ILO kohustuse võtmiseks. Kuid see ei heasta asjaolu, et raport hoiab tugevalt kinni süsinikuturu ja loodussõbraliku majanduskasvu seisukohast ning propageerib vabakaubandust ja finantsteenuste kasvu. See tekst toetab liberaalse dogmatismi järeleandmatut loogikat, mistõttu on see ohtlik. Ma hääletasin selle vastu.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Ma hääletasin selle raporti vastu mitmel põhjusel. Esmalt, kiirhääletused täiskogus paragrahvide 7, 31 ja 34 üle, mis minu jaoks on võtmetähtsusega hääletused, samuti otsus nii-öelda õiguse üle seksuaal- ja reproduktiivtervisele. Viimaseks, liikumine tulevase Euroopa maksu kehtestamise suunas, millele ma olen täiesti vastu, nagu olen ka mitmel korral öelnud, eriti aga parlamendivalimiste kampaania ajal.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Euroopat on tabanud kõige tõsisem majandus- ja finantskriis pärast 1930ndaid. Arengumaad aga kannatavad samuti rängalt selle mõjude tõttu ning on suuresti võimetud selles osas midagi ette võtma. Vastutustundetu spekulatsioon, ahnus kiire kasumi järele, mis ei ole absoluutselt seotud anglosaksi riikide reaalse majandusega, ning liitekohtadest lahti rebenev finantssüsteem on maailma viinud finantskuristiku äärele. Teiseks kriisi põhjuseks on globaliseerumise kontseptsioon, mille kõrgeimaks prioriteediks on täielik piirangute kaotamine. Euroopa riigid satuvad oma majanduse taaskäivitamisel veel suurematesse võlgadesse. Arengumaades ei ole see aga paljudel juhtudel halva finantsolukorra tõttu võimalik. Seetõttu tuleb neile anda võimalus oma riikliku majanduse efektiivsemaks kaitsmiseks imporditud kaupade eest, mida müüakse dumpinguhindadega ning mis hävitab kohalikke turge ja kohalike inimeste elatusvahendeid. Me peame andma arengumaadele võimaluse omal jõul majanduskriisist välja tulla. Traditsiooniline arenguabi on oma ülesannete täitmisel ebaõnnestunud. Lõpuks peame tegelema probleemi põhjusega ning kehtestama finantsturgudele ranged õigusnormid, mis väldiksid spekulatiivseid praktikaid, ning võtma kiiresti kasutusele finantstehingute maksustamise. Kindlasti ei ole võimalik probleemi kunagi lahendada raportis välja pakutud n-ö maailma valitsemisega, mis vähendab nii inimeste kui ka riikide võimu.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjalikult. – (PL) Arengukomisjoni raportis ülemaailmse finants- ja majanduskriisi arengumaadele ja arengukoostööle avaldatud mõjude kohta on väga õigesti märgitud, et viimase kahe aasta jooksul ei ole olnud mitte üks kriis, vaid mitmed omavahel seotud kriisid. Arengumaadele antava arenguabi vähenemise asemel peaks praeguses olukorras seda suurendama.

Ühiseks eesmärgiks peaks olema 2010. aastaks eraldada rahvamajanduse kogutulust 0,56% ja 2015. aastaks 0,7% arenguabi andmiseks. Lisaks ajutisele abile on vaja ka teisi meetmeid, mis muudaksid maailmamajanduse juhtimise struktuuri. See selgitab mu toetust G20 kohtumisel Pittsburghis võetud kohustuste koheseks täitmiseks, milleks on IMFi osakvoodi üleviimine arenguriikidele vähemalt 5% ulatuses ning arengu- ja üleminekuriikide hääleõiguse suurendamist maailmapangas 3%-ni.

Need meetmed tuleb ühendada võitlusega maksuparadiiside vastu. Tähtis lahendus finantsüsteemile, mis samuti väärib kaalumist, on maks, mida tuntakse kui Tobini maksu. Võttes arvesse, et komisjoni aruanne sisaldab ülalnimetatud eelnõusid, siis otsustasin hääletada selle vastuvõtmise poolt.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Mul on hea meel, et see raport vastu võeti, kuigi napi häälteenamusega (283 poolthäält, 278 vastuhäält ja 15 erapooletut), eriti aga selle pärast, et mõningate osade üle hääletati EPP soovil eraldi, et nõrgestada raporti kindlaid paragrahve – panganduse maksustamine ülemaailmse sotsiaalse õigluse nimel, rahvusvaheline maks finantstehingutele, laenutähtaegade pikendamine ja võlgade kustutamine, ja see ei õnnestunud. Kõik need paragrahvid võeti mugava häälteenamusega vastu.

Alf Svensson (PPE), kirjalikult. – (SV) 25. märtsil hääletasin ma raporti „Ülemaailmse finants- ja majanduskriisi mõjud arengumaadele ja arengukoostööle” (2009/2150(INI)) vastu peamiselt paragrahv 31 sõnastuse pärast. See paragrahv puudutab pangandussüsteemi maksustamist ja maksu kehtestamist rahvusvahelistele tehingutele. Nn Tobini maksu kehtestamisel võivad olla soovimatud kõrvalmõjud, mis kahjustavad rahvusvahelist turgu. See on aga turg, kuhu vaesed riigid peavad olema kaasatud, et tagada nende majanduse areng vastuvõetavatel tingimustel. Minu arust ei ole selge, kuidas aitab Tobini maks ilma globaalse konsensuseta ja toeta ennetada tulevase kriise.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), kirjalikult. – (RO) Ma hääletasin Euroopa Parlamendi resolutsiooni „Ülemaailmse finants- ja majanduskriisi mõjud arengumaadele ja arengukoostööle” poolt, sest need riigid on majandus- ja finantskriisist kõige rohkem mõjutatud. Meil on suur mure selle pärast, et vastavalt hinnangutele on arengumaades 2010. aastal oodatav rahaline puudjääk 300 miljardit USA dollarit ning kõige halvemas olukorras riikide kuhjuvad eelarveprobleemid ohustavad alusvaldkondade, nagu haridus, tervishoid, infrastruktuur ja sotsiaalkaitse, toimimist ja arenemist väärtusega üle 11,5 miljardit USA dollarit. Arengumaid tabavad lisaks sellele ka kliimamuutused kõige rängemalt. Niisiis peame kannustama komisjoni ja liikmesriike toetama kõiki kliimamuutuste vastu suunatud tegevusi ning kiirustama sellega seotud sobiva tehnoloogia edastamist arenguriikidesse. Lisaks hääletasin ma selle poolt, et liikmesriigid ja komisjon osutaksid erilist tähelepanu ausa töö edendamisele ja kaitsmisele ning meetmetele võitluseks soolise diskrimineerimise ja lastetööjõu kasutamise vastu. Seda näevad ette Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni sel teemal tehtud soovitused. Selle organisatsiooni rolli tuleks kindlustada.

Raport: Edward Scicluna (A7-0010/2010)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjalikult. – (RO) Euroala on viimase kahe aasta jooksul silmitsi seisnud ulatusliku majanduskriisiga. ECB rakendatud poliitika sidusus ning järjepidevad, kuid asjakohased meetmed on taganud selle, et kriisi mõju on euroalas minimaalsena hoitud. Erandiks on Kreeka, kus süsteemsed vead aja jooksul liitusid ning varjatuks jäid. Majanduskriisi mõjud on väljaspool ELi euroala tunduvalt raskemad. Rumeenia on näide sellest, et hoolimata vajalike majanduslike meetmete kasutuselevõtmisest on kriisi mõju märkimisväärt. Eelarvepoliitilise vastutuse olemasolul oleks mõju olnud palju väiksem ning Rumeenia ei oleks esimesel aastal kriisi sisenenud. 2009. aastal oli Rumeenia eelarvedefitsiit 5,4%, kuid alles eelmine aasta oli riigi majanduskasv rekordiline. Kui euroala liikmesriigid on juba viimase kuue kuu jooksul teatanud oma majanduste taastumisest, siis Rumeenia majanduse taastumisest on esimesed märgid, kuigi üsna tagasihoidlikud, ilmnenud alles nüüd. Seda ei ole võimalik aga säilitada ilma eelarvedefitsiidi drastilise vähendamiseta, mida on vaja selleks, et me ei lõpetaks samas olukorras, kus Kreeka on. Viivitamata tuleb tarvitusele võtta meetmed nende liikmesriikide karistamiseks, kes ei suuda täita olulisi makromajanduslikke näitajaid.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjalikult. – (EL) Ma hääletasin EKP 2008. aasta raporti vastu. Alates 2008. aastast on EKP äripankadele likviidsustoetust pakkunud ilma spetsiifiliste ja rangete reeglite ning kriteeriumiteta selle täiendava likviidsuse kasutamise kohta. Selle tulemusena on väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele ning tarbijatele väljastatud laenude arv vähenenud ning oodatud langust tarbimislaenude osas ei ole toimunud. Samal ajal on EKP taas kord näidanud, et ei suuda teha lõppu äripankade kordasaadetud narrimisele. Nimelt võtavad need EKPlt laenu intressiga 1% ning laenavad selle raha palju suurema intressiga edasi. Tuleb endale teadvustada, et keskpanga sõltumatus ei olnud õige valik. Seda nii demokraatliku ja poliitilise juhtimise kui ka majandusliku efektiivsuse seisukohalt. Me ei vaja hetkel ainult finantssektori reguleerimist, vaid ka piiranguid selle suurusele ja kaalukusele reaalse majanduse suhtes.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Vastuseks praegusele majandus-, finants-, ja sotsiaalkriisile Euroopa Keskpanga tarvitusele võtnud meetmed on mänginud olulist rolli, eriti aga meetmed, mis võimaldavad liikmesriikidel oma likviidsus säilitada, ettevõtetele krediiti väljastada, intressimäärasid vähendada jne.

Seetõttu ma usun, et kriisist väljumise strateegiad peavad soodustama finantsturgude algse stabiilsuse taastumist. Vastasel juhul tabab meid raskem versioon juba kogetud olukorrast, mida need meetmed on seni pehmenetanud. Peale selle arvan ma, et peaksime mõtlema stabiilsuse ja kasvu pakti kohandamisele. Eesmärgiks oleks selle muutmine paindlikumaks ning kohandada see erakorraliste oludega, nagu meil hetkel on.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Nagu me teame, tuleb Euroopa Keskpanga (EKP) otsustes osaliselt süüdistada praegust kriisi. Huvitav on näha, et ka see raport ise ei hoidu kritiseerimist EKP tegevust. See kriitika on loomulikult suunatud EKP majandusproгноosidele, mis nagu Rahvusvaheline Valuutafond ja teisedki rahvusvahelised institutsioonid ei suutnud 2008. aasta majanduslanguse suurust ennustada. Samuti kritiseeritakse asjaolu, et „EKP ei kärpinud intressimäärasid nii radikaalselt kui teised keskpangad, k.a USA Föderaalreserv ja Ühendkuningriigi Bank of England, ning sellises ulatuses nagu paljud majandusvaatlejad temalt tollal oleks oodanud”.

Kuid raport jätkab EKP ning selle juhiste kaitsmist, sisaldades isegi suuri vasturääkivusi. Seepärast hääletasin ma vastu. Vaatamata sellele on raportis seisukohti, mis väärivad kajastamist, eriti see, kus väljendatakse „pettumust, et EKP poolt süstitud täiendav likviidsus ei leevendanud piisavalt tööstust ja eriti väikesi ja keskmise suurusega ettevõtjaid tabanud laenukriisi ning mõned pangad kasutasid seda oma kasumimarginaalide suurendamiseks ja kahjumite katmiseks”.

Bruno Gollnisch (NI), kirjalikult. – (FR) Euroopa keskpanga õnnitlemine 2008. aasta tegevuste eest on sunnitud toiming, milles ma keeldun osalemast. Keskpang ei näinud suurt kriisi ette ning ei paistnud just kõige paremini silma ka oma reguleerimisega, mis on kaugel täiuslikkusest. Ma ei usu, et sellest kriisist on midagi õpitud. Me usaldame käputäit anglosaksi reitinguagentuure, mis täna ei ole riike hinnates võimekamad kui nad olid eile panku ja kahjulikke finantstooteid hinnates. Me soovime jätkuvalt hajutada kahtlused täiesti ebaratsionaalsete turgude osas, mis teostavad riikide vastu vaenulikke spekulatsioone, kui me tegelikult peaksime rahanduslikust ortodoksiast loobudes spekulatsioonide kõrvaldama. Me valmistume n-ö riigi rahanduse jätkusuutlikkuse nimel kiireks tagasipöördumiseks samade tegevuspõhimõtete juurde, mis kriisi põhjustasid, kuid kahjustame võimalikku taastumist ja majapidamiste ostujõudu. Eelkõige ei tee me süsteemi muutmiseks midagi konkreetset. Teie ettevalmistatud õigusaktid, mida te vaeleusaamade tekitamiseks hindate vältimatuks, on seniks edasi lükatud, kuni Gordon Browni ja Angela Merkeli haprad valimispäevad on möödas. See on viga: nende eelseisev väljavahetamine on just nii palju „maailmaga kokkusobiv”, kui seda on nemadki.

Alan Kelly (S&D), kirjalikult. – Selle raporti kohta ei ole palju midagi öelda, mis ei oleks iseenesest mõistetav. Selge, et rohkem kui kunagi varem on praegu vaja finantsinstitutsioone, mis nende lähenemise peataksid ja ümber hindaksid. Kahe viimase nädala jooksul on kontrollreidide käigus arreteeritud kaks liri suurima panga endist kõrget ametnikku. See on dramaatiline kinnitus usaldusväärse ja moraalse finantsjuhtimise vajadusele. Ma sooviksin rõhutada vaid üht ning selleks on suurem vajadus läbipaistvuseks finantsinstitutsioonides, olgu see siis regionaalsel, riiklikul või ELi tasandil. See raport nõuab suuremat läbipaistvust ning ma olen kindel, et enamik Euroopa Parlamendi liikmeid toetab seda.

Arlene McCarthy (S&D), kirjalikult. – Mina koos oma leiboristidest kolleegidega toetame tugevalt raportöör Edward Scicluna tööd. Erilist tähelepanu juhin sellele, et tema raportis on parima vahendina liigse eelarvepuudujäägi vastu võitlemiseks asetatud rõhk majanduskasvule. See on selge vastus neile, kes pooldavad liiga tugevalt lühiajalisi kulude vähendamisi, mis tegelikult võivad pikemaajalise majanduskasvu ohtu seada. Defitsiiti tuleb järgnevatel aastatel jooksul vähendada ühtlaselt majanduse taastumisega finantskriisi mõjudest, kuid pikemaajalise rahalise jätkusuutlikkuse kindlustamiseks ning kodanike kaitstuse tagamiseks on ainus efektiivne kriisist väljumise moodus majanduskasv.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) Ma pean hääletama selle raporti vastu, sest see reklaamib pimesi neoliberaalse loogikat, mis selle majanduskriisi, sotsiaalse kriisi ja keskkonnakriisi tekkimises ning nende tagajärgedes, milles me kõik kannatame, süüdi on. Meile pakutud tekst ei ole mitte ainult ülimalt dogmaatiline, vaid see näitab ka lugupidamatust inimeste vastu, eriti Kreeka inimeste vastu. Kuidas saab parlament hääletada teksti poolt, mis on nii kahjulik, et see seab kahtluse alla Kreeka kuulumise euroalasse ning seda eelarvepuuduse valguses, mis on tekkinud tema enda toetatud poliitikate tõttu? Ilmselgelt on Euroopa veel üks inimeste vaenlane.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Tervet maailma samaaegselt tabanud tõsine majanduskriis annab ennast eriti teravalt tunda ELis. Euroopa Keskpanga reaktsioon kriisile oli efektiivne, kuigi see on süüdi tegutsemisega viivitamisega ning enesekindluse puudumisega. Eriti puudutab see intressimäärade vähendamise poliitikat, mis oli Ühendkuningriigis ja USA Föderaalreservis palju radikaalsem ning efektiivsem.

Me peame tehtud vigadest õppima, et neid tulevikus vältida. Tähelepanu tuleb juhtida sellele, et Lissaboni leping tegi EKPst ELi institutsiooni. See tähendab parlamendi vastutuse suurenemist, sest sellest täiskogust on saanud institutsioon, kelle ees EKP on nüüd enne Euroopa avalikkust vastutav

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – (ES) Nagu enamik täiskogust, hääletasin ka mina selle raporti poolt. See teema ei olnud vastuoluline ning täiskogu istungil ei tehtud ühtegi muudatusettepanekut, mis oleks raporti põhilist sisu õõnestanud.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjalikult. – (PL) EKP 2008. aasta aruanne kajastab hästi kriisi põhjuseid ja asjaolusid. 2008. aasta, mis nägi mitme kümnendi suurima majanduskriisi teravat algust, määras ära suuna, kuhu maailma majandus ning Euroopa majandus kaugemas tulevikus arenevad.

Euroopa Keskpangale on viimased kaks aastat olnud kahtlemata selle ajaloo kõige keerulisem periood. EKP pidi võitlema kriisiga, mis tabas tugevalt Euroopa majandust. Kriisi peamised makromajandused tagajärjed on liikmesriikides suurenev eelarvedefitsiit ning kasvav võlg. Vastavalt leppele on EKP vastutav eelkõige hinnastabiilsuse eest, mis tähendab madalat inflatsiooni. Kas EKP on oma rolli täitnud? Raske on kindel olla. Vastab tõele, et praegu on inflatsioon allpool EKP määratud ülempiiri, kuid tuleb tõdeda, et kriisi esimestel kuudel tõusis see kõrgeimale kui kunagi varem euroalas ning hiljem kukkus järsult.

Ma arvan, et sellist ebastabiilsust võib selgitada üllatusega, mida kriis põhjustas. Alates 2008. aasta oktoobrist võib EKP rahapoliitikat pidada aktiivseks ja paindlikuks. EKP võttis kriisiolukorras kasutusele teistest maailma juhtivatest keskpankadest erineva strateegia. Me ootame endiselt nende tegevuste tulemusi. Euroopa on kriisist välja tulemas, kuid olukord on endiselt ebakindel. Kas EKP on valmis veel üheks võimalikuks kriisiks, mida mõned majandusteadlased ette näevad?

Peter Skinner (S&D), kirjalikult. – Ma tervitan raportit, mille koostas mu kolleeg Edward Scicluna, kes esitas hästi läbimõeldud vaate ning nägi tõesti palju vaeva, et see resolutsioon vaid ühe hääletusega läbi läheks. Sellega seoses on kompromissi sõlmimiseks palju takistusi ning see kipub moonutama tekkinud lahkarvamusi, mida samuti esineb. Mulle teeb muret, et ajal, mil esitatakse küsimusi USA Föderaalreservpanga rolli kohta, siis meie arutelul sarnased uurivad küsimused EKP tegevuse kohta puuduvad. Erilist muret tekitab mikrotasandil järelvalve olulisus ning see, kas EKP oma rolli tõttu viimases kriisis kvalifitseerub automaatselt nii otseselt sellesse püüdlusesse või kujutab see endast olulist ohtu mainele.

12. Hääletuse parandused ja hääletuskavatsused (vt protokoll)

13. Rakendusmeetmed (kodukorra artikkel 88) (vt protokoll)

14. Teatud dokumente puudutavad otsused (vt protokoll)

15. Registrisse kantud kirjalikud deklaratsioonid (kodukorra artikkel 123) (vt protokoll)

16. Parlamendi seisukohtade ja resolutsioonide vastuvõtmisele järgnev tegevus (vt protokoll)

17. Järgmiste istungite ajakava (vt protokoll)

18. Istungjärgu vaheaeg

(Istung lõppes kell 12.55)